

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ काण्डम् ६ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्राचीनव॑शं करोति देवमनुष्या दिशो व्य॑भजन्त प्राचीं दे॒वा
दक्षि॑णा पि॒तरः प्र॒तीचीं॑म्मनुष्या उदी॑ची॑ रु॒द्रा यत्प्राचीनव॑शं
करोति॑ दे॒वलोक॑मे॒व तद्यज॑मान उपाव॑र्तते परि॑ श्रयत्यन्त॑र्हितो
हि दे॒वलोक॑ो म॑नुष्यलो॒कान्नास्माल्लो॒काश्च॑वे॒तव्यमि॒वेत्याहुः॑ को हि
तद्वेद॑ यद्यमुष्मि॑ल्लो॒केऽस्ति॑ वा न वेति॑ दि॒क्ष्वती॑का॒शान्क॑रोति (१)

उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑रभिजित्यै केशश्म॑श्रु व॑पते न॒खानि॑ नि
कृ॑न्तते मृ॒ता वा ए॒षा त्वग॑मे॒ध्या यत्केशश्म॑श्रु मृ॒तामे॒व
त्वच॑ममे॒ध्याम॑प॒हत्य॑ य॒ज्ञियो॑ भू॒त्वा मेध॑मुपैत्यङ्गि॑रसः सुव॑र्गं लो॒कं
यन्तो॒ऽप्सु दी॑क्षात॒पसी॒ प्रावे॑शयन्न॒प्सु स्ना॑ति सा॒क्षादे॒व दी॑क्षात॒पसी॒
अव॑ रुन्धे ती॒र्थे स्ना॑ति ती॒र्थे हि ते ताम्प्रावे॑शयन्ती॒र्थे स्ना॑ति (२)

ती॒र्थमे॒व संमा॑नानां भवत्यु॒पोऽश्ना॑त्यन्तर॒त ए॒व मे॒ध्या
भव॑ति वास॑सा दीक्षयति सौ॒म्यं वै क्षौमं॑ दे॒वत॑या सोम॑मेष
दे॒वता॑मुपैति॒ यो दीक्ष॑ते सोम॑स्य त॒नूर॑सि त॒नुवं॑ मे पा॒हीत्या॑ह

स्वामे॒व दे॒वता॒मुपै॒त्यथो॑ आ॒शिषं॑मे॒वैता॒मा शा॑स्तेऽग्ने॒स्तूषा॒धानं॑
वा॒योर्वा॑त॒पानं॑म्पितृ॒णान्नी॒विरोष॑धीनाम्प्र॒घातः॑ (३)

आ॒दि॒त्यानां॑ प्राची॒नता॒नो वि॒श्वेषां॑ दे॒वाना॒मोतु॑र्नक्ष॒त्राणाम॑तीकाशा॒र
ए॒तत्सर्व॑दे॒वत्यं॑ यद्वा॒सो यद्वा॒ससा दी॑क्षय॒ति सर्वा॑भिरे॒वैनं॑
दे॒वता॑भिर्दीक्षयति ब॒हिःप्रा॑णो॒ वै म॑नु॒ष्यस्त॑स्याश॒नं प्रा॑णोऽश्नाति
सप्रा॑ण ए॒व दी॑क्षत॒ आशि॑तो भवति॒ यावा॑ने॒वास्यं प्रा॑णस्तेन॒ सह
मेध॒मुपै॑ति घृ॒तं दे॒वाना॒म्मस्तु॑ पितृ॒णान्निष्प॑क्क॒म्मनु॑ष्या॒णान्त॑द्वे (४)

ए॒तत्सर्व॑दे॒वत्यं॑ यन्न॒वनी॑तं॒ यन्न॒वनी॑तेनाभ्य॒ङ्गे सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑
प्री॒णाति॑ प्रच्यु॒तो वा ए॒षोऽस्मा॑ल्लो॒कादग॑तो दे॒वलो॒कं यो दी॑क्षि॒तोऽन्त॑रे॒व
न॒वनी॑त॒न्तस्मान्न॒वनी॑तेनाभ्य॒ङ्गेऽनु॑लो॒मं यजु॑षा॒ व्यावृ॑त्या
इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्तस्य॑ क॒नीनि॑का॒ परा॑प॒तत्तदा॑ञ्ज॒नम॑भव॒द्यदा॑ङ्गे चक्षु॑रे॒व
भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒ङ्गे दक्षि॑ण॒म्पूर्व॑मा॒ङ्गे (५)

स॒व्यः हि पूर्॑व॒म्मनु॑ष्या॒ आ॒ञ्जते॒ न नि धा॑वते॒ नीव॑ हि म॒नुष्या॑
धा॒वन्ते॒ पञ्च॒ कृत्व॑ आ॒ङ्गे पञ्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव॑
रुन्धे॒ परि॑मित॒माङ्गेऽप॑रि॒मितः॑ हि म॒नुष्या॑ आ॒ञ्जते॒ सतू॑लया॒ङ्गे
ऽप॑तू॒लया॒ हि म॒नुष्या॑ आ॒ञ्जते॒ व्यावृ॑त्यै॒ यदप॑तू॒लया॒ञ्जीत॑ वज्रं इ॒व
स्या॒त्सतू॑लया॒ङ्गे मि॒त्रत्वाय॑ (६)

इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्त्सोऽ३ पोऽ३ भ्य॑ग्निय॒त तासां॑ यन्मे॒ध्यं

य॒ज्ञिय॒ः सदे॑व॒मासी॑त्तदपोद॑क्राम॒ते दर्भा॑ अ॒भवन् यद॑र्भपु॒ञ्जीलैः
प॒वय॑ति॒ या ए॒व मे॒ध्या य॒ज्ञियाः सदे॑वा॒ आप॒स्ताभि॑रे॒वैन॑म्पवयति॒
द्वाभ्या॑ पवयत्यहोरा॒त्राभ्या॑मे॒वैन॑म्पवयति त्रि॒भिः प॑वयति॒ त्रय॑ इ॒मे
लो॒का ए॒भिरे॒वैन॑ लो॒कैः प॑वयति प॒ञ्चभिः॑ (७)

प॒वय॑ति प॒ञ्चाक्ष॑रा प॒ङ्क्तिः पा॒ङ्क्तो य॒ज्ञो य॒ज्ञायै॑वैन॑म्पवयति
ष॒ड्भिः प॑वयति ष॒ड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुभि॑रे॒वैन॑म्पवयति स॒प्तभिः॑ पवयति
स॒प्त छ॒न्दांसि॑ छ॒न्दोभि॑रे॒वैन॑म्पवयति न॒वभिः॑ पवयति न॒व
वै पुरु॑षे प्रा॒णाः सप्रा॑णमे॒वैन॑म्पवयत्ये॒कवि॑ंशत्या पवयति॒
दश॑ ह॒स्त्या अ॒ङ्गुल॑यो दश॑ प॒द्या आ॒त्मैक॑वि॒ंशो यावा॑ने॒व
पुरु॑ष॒स्तम॑परिवर्गम् (८)

प॒वय॑ति चि॒त्पति॑स्त्वा पु॒नात्वि॑त्याह॒ मनो॑ वै चि॒त्पति॑र्मन॑सै॒वैन॑म्पव
वाक्प॑तिस्त्वा पु॒नात्वि॑त्याह॒ वाचै॑वैन॑म्पवयति दे॒वस्त्वा स॒विता
पु॒नात्वि॑त्याह॒ सवि॑तृप्र॒सूत ए॒वैन॑म्पवयति तस्य॑ ते पवि॒त्रप॑ते
पवि॑त्रेण॒ यस्मै॑ कम्पु॒ने तच्छ॑केय॒मित्या॑हाऽऽशिष॑मे॒वैता॑मा
शा॑स्ते॥ (९)

अ॒तीका॑शा॒न्करो॑त्यव॑शयन्ती॒र्थे स्ना॑ति प्र॒घातो॑ म॒नुष्या॑णान्त॒द्वा आ॑ङ्गं मि॒त्रत्वाय॑ प॒ञ्चभि॑र॒परिव॑र्गम॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशच्च॑॥

याव॑न्तो॒ वै दे॒वा य॒ज्ञाया॑पु॒नत् त ए॒वाभ॑वन् य ए॒वं वि॒द्वान्
य॒ज्ञाय॑ पु॒नीते॑ भव॑त्ये॒व ब॒हिः प॑वयित्वान्तः प्र पा॑दयति मनुष्य॒लोक
ए॒वैन॑म्पवयित्वा पू॒तन्दे॑व॒लोक॑म॒प्र ण॑यत्यदी॒क्षित॑ एक॒याहु॑त्येत्याहुः
सु॒वेण॑ चत॑स्रो जुहोति दी॒क्षित॑त्वाय॑ सु॒चा प॑ञ्चमीं प॒ञ्चाक्ष॑रा प॒ङ्क्तिः

पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्ध आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये" (१०)

स्वाहेत्याहाकूत्या हि पुरुषो यज्ञमभि प्रयुङ्क्ते यजेयेति मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेत्याह मेधया हि मनसा पुरुषो यज्ञमभिगच्छति सरस्वत्यै पूष्णेऽग्नये स्वाहेत्याह वाग्वै सरस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या यज्ञम्प्र युङ्क्त आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याह या वै वर्ष्यास्ताः (११)

आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्विव्या आपोऽशान्ता इमं लोकमा गच्छेयुरापो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याहास्मा एवैनां लोकाय शमयति तस्माच्छान्ता इमं लोकमा गच्छन्ति द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञो बृहस्पतिर्नो हविषा वृधातु (१२)

इत्याह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै यज्ञमव रुन्धे यद्व्याद्विधेरिति यज्ञस्थाणुमृच्छेद्व्यात्विद्याह यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः पराङ्मस प्र यजुरर्हीनात्प्र साम तमृगुदयच्छद्यदगुदयच्छत्तदौद्बृहणस्यौद्बृहणत्वमृच

जुहोति यज्ञस्योद्यत्या अनुष्टुप्छन्दसामुदयच्छदित्याहुस्तस्मादनुष्टुप् जुहोति यज्ञस्योद्यत्यै द्वादश वात्सबन्धान्युदयच्छन्नित्याहुस्तस्माद्द्वादश दीक्षयन्ति सा वा एषर्गानुष्टुग्वागानुष्टुग्यदेतयर्चा दीक्षयति वाचैवैनः

सर्वया दीक्षयति विश्वे देवस्य नेतुरित्याह सावित्र्यैतेन मर्तो
वृणीत सख्यम् (१४)

इत्याह पितृदेवत्यैतेन विश्वे राय इषुध्यसीत्याह
वैश्वदेव्यैतेन द्युम्नं वृणीत पुष्यस इत्याह पौष्ण्यैतेन सा वा
एषर्क्सर्वदेवत्या यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वाभिरेवेन देवताभिर्दीक्षयति
सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदमष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुप
यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षरा तेन (१५)

गायत्री यदेकादशाक्षरा तेन त्रिष्टुग्यद्वादशाक्षरा तेन जगती
सा वा एषर्क्सर्वाणि छन्दांसि यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वभिरेवेन
छन्दोभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदं सप्तपदा शक्करी पशवः
शक्करी पशूनेवाव रुन्ध एकस्मादक्षरादनामप्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचो-
ऽनामन्तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि
प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
असृजत प्रजानां सृष्ट्यै॥ (१६)

अग्नये ता वृधात्वृचा सख्यन्तेन जुहोति पञ्चदश च॥ [२]

ऋक्सामे वै देवेभ्यो यज्ञायातिष्ठमाने कृष्णो रूपं
कृत्वापक्रम्यातिष्ठतान्तैऽमन्यन्त यं वा इमे उपावथ्स्यतः स इदं
भविष्यतीति ते उपांमन्नयन्त ते अहोरात्रयोर्महिमानमपनिधाय
देवानुपावर्ततामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष

साम्नो यत्कृष्णमृख्सा॒मयोः शिल्पे॑ स्थ॒ इत्या॑ह॒र्खा॒मे ए॒वाव॑ रुन्ध
ए॒षः (१७)

वा अहो॑ वर्णो॒ यच्छुक्लं॑ कृष्णाजि॒नस्यै॑ष रात्रि॒या यत्कृष्णं॑
यदे॒वैन॑योस्तत्र॒ न्य॒क्तं तदे॒वाव॑ रुन्धे कृष्णाजि॒नेन॑ दीक्षयति
ब्रह्म॑णो वा ए॒तद्रूपं॑ यत्कृष्णाजि॒नं ब्रह्म॑णै॒वैनं॑ दीक्षयती॒मान्धिय॑ꣳ
शि॒क्ष॑माणस्य दे॒वेत्या॑ह यथाय॒जुरे॒वैतद्गर्भो॑ वा ए॒ष यद्दी॑क्षित॒ उल्बं॑
वा॒सः प्रो॑र्णुते॒ तस्मा॑त् (१८)

गर्भाः प्रावृ॑ता जायन्ते न पुरा सोम॑स्य क्र॒यादपो॑र्णीत॒ यत्पुरा॑
सोम॑स्य क्र॒यादपो॑र्णीत॒ गर्भाः प्र॒जानां॑ परा॒पातु॑काः स्युः क्री॒ते सोमे॒
ऽपो॑र्णुते जाय॑त ए॒व तदथो॑ यथा॒ वसी॑याꣳसम्प्रत्यपो॑र्णुते ता॒दृगे॒व
तदङ्गि॑रसः सुव॒र्गं लो॒कं यन्त॑ ऊ॒र्जं व्य॑भजन्त॒ ततो॑ यद॒त्यशि॑ष्यत॒
ते श॒रा अ॑भवन्नु॒र्गवै॑ श॒रा यच्छ॑र॒मयी॑ (१९)

मेख॑ला॒ भव॒त्यूर्ज॑मे॒वाव॑ रुन्धे मध्य॒तः सन्न॑ह्यति मध्य॒त ए॒वास्मा॑
ऊ॒र्जं दधा॑ति॒ तस्मा॑न्मध्य॒त ऊ॒र्जा भु॑ञ्जत ऊ॒र्ध्वं वै पु॑रुषस्य॒ नाभ्यै॑
मे॒ध्यम॑वा॒चीन॑म॒मे॒ध्यं यन्म॑ध्य॒तः संन॑ह्यति॒ मे॒ध्यं चै॒वास्या॑मे॒ध्यं च॒
व्याव॑र्तयतीन्द्रो॒ वृत्रा॑य॒ वज्रं॑ प्राह॑र॒त्स त्रे॒धा व्य॑भव॒त्स्फ्य॑स्तृती॒यꣳ
रथ॑स्तृती॒यं यूप॑स्तृती॒यम् (२०)

ये॑ऽन्तःश॒रा अशी॑र्यन्त॒ ते श॒रा अ॑भवन्तच्छ॒राणां॑ शर॒त्वं
वज्रो॑ वै श॒राः क्षु॒त्खलु॑ वै म॒नुष्य॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो॒ यच्छ॑र॒मयी॑ मेख॑ला॒

भवति वज्रेणैव साक्षात्क्षुध्मन्प्रातृव्यम्मध्यतोऽपं हते त्रिवृद्धवति
 त्रिवृद्धे प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणम्मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी
 भवति रञ्जनाव्यावृत्त्यै मेखलया यजमानन्दीक्षयति योक्त्रेण
 पत्नीम्मिथुनत्वाय (२१)

यज्ञो दक्षिणामभ्यध्यायत्ताः समभवत्तदिन्द्रोऽचायत्सोऽमन्यत
 यो वा इतो जनिष्यते स इदं भविष्यतीति ताम्प्राविंशत्तस्या
 इन्द्र एवाजायत सोऽमन्यत यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते
 स इदं भविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिनत्सा
 सूतवंशाभवत्तत्सूतवंशायै जन्म (२२)

ताः हस्ते न्यवेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यदधात्सा कृष्णविषाणाभवदिन्द्र
 योनिरसि मा मां हिः सीरिति कृष्णविषाणाम्प्र यच्छति सयोनमेव
 यज्ञं करोति सयोनिन्दक्षिणाः सयोनिमिन्द्रः सयोनित्वाय कृष्यै
 त्वा सुसस्याया इत्याह तस्मादकृष्टपच्या ओषधयः पच्यन्ते
 सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्ति
 यद्धस्तेन (२३)

कण्डूयेत पामनम्भावुकाः प्रजाः स्युर्यथ्स्मयेत नग्नम्भावुकाः
 कृष्णविषाणया कण्डूयतेऽपिगृह्य स्मयते प्रजानां गोपीथाय न
 पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामव चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो
 नेतोः कृष्णविषाणामवचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुका स्यान्नीतासु
 दक्षिणासु चात्वाले कृष्णविषाणाम्प्रास्यति योनिर्वै यज्ञस्य

चात्वा॑लं॒ योनिः॑ कृष्णविषा॒णा योना॑वेव॒ योनि॑न्दधाति॒ यज्ञस्य॑
सयो॑नित्वाय॑॥ (२४)

रुन्ध॒ एष॒ तस्मा॑च्छ्रम॒यौ यूप॑स्तृतीय॒मिधु॑नत्वाय॒ जन्म॒ हस्ते॑ना॒ष्टाच॑त्वारि॒शच्च॑॥ [३]

वाग्वै देवेभ्योऽपा॑क्रामद्यज्ञायाति॑ष्ठमाना॒ सा वन॑स्पती॒न्प्रावि॑शत्सै
वाग्वन॑स्पतिषु॒ वदति॑ या दु॒न्दुभौ॒ या तूण॑वे॒ या वीणा॑यां
यद्दी॑क्षितद॒ण्डम्प्र॒यच्छ॑ति॒ वाच॑मे॒वाव॑ रुन्ध॒ औदु॑म्बरो भव॒त्यूर्वा
उ॒दुम्बर॒ ऊर्ज॑मे॒वाव॑ रुन्धे॒ मुखे॑न॒ सम्मि॑तो भवति॒ मुख॑त ए॒वास्मा॒
ऊर्ज॑ दधाति॒ तस्मा॑न्मुख॒त ऊर्जा॑ भु॒ञ्जते॑ (२५)

क्री॒ते सोमे॑ मै॒त्रावरु॑णाय॒ द॒ण्डम्प्र॒ यच्छ॑ति॒ मैत्रा॑वरु॒णो
हि पु॒रस्ता॑दृ॒त्विग्भ्यो॒ वाचं॑ वि॒भज॑ति॒ तामृ॑त्विजो॒ यज॑माने॒
प्रति॑ष्ठापयन्ति॒ स्वाहा॑ य॒ज्ञम्मन॑सेत्या॒ह मन॑सा॒ हि पु॒रुषो॑
य॒ज्ञम॑भिगच्छति॒ स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मित्या॒ह द्यावा॑पृथि॒व्योर्हि
य॒ज्ञः स्वा॑होरोर॒न्तरि॑क्षादित्या॒हान्तरि॑क्षे॒ हि य॒ज्ञः स्वाहा॑ य॒ज्ञं
वाता॑दार॒भ इत्या॑हायम् (२६)

वाव॒ यः पव॑ते॒ स य॒ज्ञस्तमे॑व सा॒क्षादा॑ र॒भते॑ मु॒ष्टी क॑रोति॒ वाचं॑
यच्छ॑ति॒ यज्ञस्य॒ धृत्या॒ अदी॑क्षिष्टाय॒म्ब्राह्म॑ण इति॒ त्रिरु॑पा॒श्वह॑
देवेभ्य॑ ए॒वैनं॑ प्राह॒ त्रिरु॑च्चैरु॒भये॑भ्य॒ एवैनं॑ देवमनु॒ष्येभ्यः॒ प्राह॒ न
पु॒रा नक्ष॑त्रेभ्यो॒ वाचं॑ वि सृ॒जेद्यत्पु॒रा नक्ष॑त्रेभ्यो॒ वाचं॑ विसृ॒जेद्य॒ज्ञं
विच्छि॑न्धात् (२७)

उदितेषु नक्षत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजति यज्ञव्रतो वै दीक्षितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजति यदि विसृजेद्विष्णवीमृचमनु ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञः सं तनोति दैवीन्धियम्मनामह इत्याह यज्ञमेव तन्मन्दयति सुपारा नो असद्वश इत्याह व्युष्टिमेवाव रुन्धे (२८)

ब्रह्मवादिनो वदन्ति होतव्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न होतव्या(३)मिति हविर्वै दीक्षितो यज्ञहुयाद्यजमानस्यावदाय जुहुयाद्यन्न जुहुयाद्यज्ञपरुरन्तरियाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज इत्याह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुजस्तेष्वेव परोक्ष जुहोति तन्नेव हुतं नेवाहुतः स्वपन्तं वै दीक्षितः रक्षांसि जिघांसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रक्षोहाग्रे त्वः सु जांगृहि वयः सु मन्दिषीमहीत्याहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वपिति रक्षसामपहत्या अत्रत्यमिव वा एष करोति यो दीक्षितः स्वपिति त्वमग्रे व्रतपा असीत्याहाग्निर्वै देवानां व्रतपतिः स एवैनं व्रतमालम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्याह देवः (३०)

ह्येष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्याहैतः हि यज्ञेष्वीड्यतेऽपु वै दीक्षिताथ्सुषुपुषं इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वे देवा अभि मामाववृत्रन्नित्याहेन्द्रियेणैवैनं देवताभिः सं नयति यदेतद्यजुर्न

ब्रूयाद्यावत् एव पशून्भि दीक्षेत् तावन्तोऽस्य पशवः स्युः
रास्वेयत् (३१)

सोमा भूयो भूरेत्याहापरिमितानेव पशूनव रुन्धे चन्द्रमसि मम
भोगाय भवेत्याह यथादेवतमेवैनाः प्रति गृह्णाति वायवे त्वा वरुणाय
त्वेति यदेवमेता नानुदिशेदयथादेवतं दक्षिणा गमयेदा देवताभ्यो
वृश्चेत यदेवमेता अनुदिशति यथादेवतमेव दक्षिणा गमयति न
देवताभ्य आ (३२)

वृश्च्यते देवीरापो अपां नपादित्याह यद्वो मेध्यं यज्ञियं
सदेवं तद्वो माव क्रमिषमिति वावैतदाहाच्छित्रं तन्तुं पृथिव्या अनु
गेषमित्याह सेतुमेव कृत्वात्येति॥ (३३)

भुञ्जतेऽयच्छिन्द्याद्वन्धेऽग्निराह देव इयदेवताभ्य आ त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

देवा वै देवयजनमध्यवसाय दिशो न प्राजानन्तेऽरे
न्योन्यमुपाधावन्त्वया प्र जानाम त्वयेति तेऽदित्याः समध्रियन्त
त्वया प्र जानामेति साब्रवीद्वरं वृणौ मत्प्रायणा एव वो यज्ञा
मदुदयना असन्निति तस्मादादित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य
उदयनीयः पञ्च देवता यजति पञ्च दिशो दिशाम्प्रज्ञात्यै (३४)

अथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पथ्याः
स्वस्तिमयजन्प्राचीमेव तया दिशं प्राजानन्नग्निना दक्षिणा सोमेन
प्रतीचीः सवित्रोदीचीमदित्योर्ध्वाम्पथ्याः स्वस्तिं यजति प्राचीमेव
तया दिशं प्र जानाति पथ्याः स्वस्तिमिद्वाग्नीषोमौ यजति चक्षुषी

वा ए॒ते य॒ज्ञस्य॒ यद॒ग्नीषो॒मौ ता॒भ्यामे॒वानु॑ पश्यति (३५)

अ॒ग्नीषो॒मावि॒ष्ट्वा स॑वि॒तारं॑ यजति सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वानु॑
पश्यति सवि॒तारमि॑ष्ट्वादि॒तिं यज॑ती॒यं वा अ॑दि॒तिर॒स्यामे॒व
प्र॑ति॒ष्ठाया॑नु पश्यत्यदि॒तिमि॑ष्ट्वा मा॒रुती॑मृच॒मन्वा॑ह म॒रुतो॑ वै
दे॒वानां॑ वि॒शो दे॒ववि॑शं खलु॒ वै क॑ल्प॒मान॑म्मनुष्यवि॒शम॑नु
क॑ल्पते यन्मा॒रुती॑मृच॒मन्वा॑ह वि॒शां क्लृ॑प्त्यै ब्र॒ह्मवा॑दि॒नो वद॑न्ति
प्रया॒जव॑दननूयाज॒म्प्राय॑णी॒यं का॒र्यम॑नूयाज॒वत् (३६)

अ॒प्रया॒जमु॑दय॒नीय॑मि॒तीमे॒ वै प्र॑या॒जा अ॒मी अ॑नूया॒जाः सैव
सा य॒ज्ञस्य॒ सन्त॑तिस्तत्तथा न का॒र्यमा॑त्मा वै प्र॑या॒जाः प्र॒जानू॑या॒जा
यत्प्र॑या॒जान॑न्तरि॒यादा॑त्मान॑म॒न्तरि॒याद्य॑दनूया॒जान॑न्तरि॒यात्प्र॒जाम॑न्तरि॒
खलु॒ वै य॒ज्ञस्य॒ वित॑तस्य न क्रि॒यते॒ तद॑नु य॒ज्ञः प॑रा भवति य॒ज्ञं
प॑रा॒भव॑न्तं यज॑मा॒नोऽनु॑ (३७)

प॑रा भवति प्रया॒जव॑दे॒वानू॑याज॒वत्प्रा॑य॒णीयं॑ का॒र्यं
प्रया॒जव॑दनूयाज॒वदु॑दय॒नीयं॑ नात्मान॑म॒न्तरे॑ति न प्र॒जां न
य॒ज्ञः प॑रा॒भव॑ति न यज॑मानः प्राय॒णीय॑स्य निष्का॒स उ॑दय॒नीय॑म॒भि
निर्व॑पति सैव सा य॒ज्ञस्य॒ सन्त॑तिर्याः प्राय॒णीय॑स्य याज्या॑ यत्ता
उ॑दय॒नीय॑स्य याज्याः॑ कुर्यात्प॑रा॒ङ्मुं लो॒कमा॑ रो॒हेत्प्र॒मायु॑कः
स्या॒द्याः प्रा॑य॒णीय॑स्य पुरो॑नुवा॒क्यास्ता॑ उ॑दय॒नीय॑स्य याज्याः॑

करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

प्रज्ञात्यै पश्यत्यनूयाजवृद्धजमानोऽनु पुरोनुवाक्यास्ता अष्टौ च॥ [५]

क॒द्रूश्च॒ वै सु॒पर्णी चा॒त्मरूपयो॑रस्पर्धेता॒ः सा क॒द्रूः
सु॒पर्णीम॑जय॒थसा॑ब्र॒वीत्तृतीय॑स्यामि॒तो दि॒वि सोम॑स्त॒मा ह॑र॒
तेना॒ऽऽत्मानं॑ निष्क्री॑णीष्वेती॒यं वै क॒द्रूर॑सौ सु॒पर्णी छ॑न्दा॑सि
सौपर्णे॒याः सा॑ब्र॒वीद॒स्मै वै पि॒तरौ पु॒त्रान्बि॑भृतस्तृतीय॑स्यामि॒तो
दि॒वि सोम॑स्त॒मा ह॑र॒ तेना॒ऽऽत्मानं॑ निष्क्री॑णीष्व (३९)

इति॑ मा क॒द्रूर॑वोच॒दिति॑ जग॒त्युद॑प॒तच्चतु॑र्दशाक्षरा स॒ती
साप्रा॑प्य न्य॒वर्त॑त॒ तस्यै॒ द्वे अ॒क्षरे॑ अमीयेता॒ः सा प॒शुभि॑श्च दीक्षया
चाग॑च्छु॒त्तस्मा॒ज्जग॑ती छ॒न्द॑साम्पश॒व्य॑त॒मा तस्मा॑त्पशुमन्तं दीक्षोपं
नम॑ति त्रि॒ष्टुगु॑द॒प॒तत्रयो॑दशाक्षरा स॒ती साप्रा॑प्य न्य॒वर्त॑त॒ तस्यै॒ द्वे
अ॒क्षरे॑ अमीयेता॒ः सा दक्षि॑णाभिश्च (४०)

तप॑सा चाग॑च्छु॒त्तस्मा॑त्रि॒ष्टुभौ लो॒के मा॒ध्यंदि॑ने स॒वने
दक्षि॑णा नीयन्त ए॒तत्खलु॑ वाव तप॒ इत्या॑हु॒र्यः स्वं द॑दातीति
गाय॒त्र्युद॑प॒तच्चतु॑रक्षरा स॒त्यंजया॑ ज्योति॑षा तम॑स्या अ॒जाभ्य॑रुन्ध
तद॑जाया अ॒ज॒त्व॑ः सा सोमं चा॒हर॑च्च॒त्वारि॑ चाक्षराणि साष्टाक्षरा
सम॑पद्यत ब्रह्मवादिनो वदन्ति (४१)

कस्मा॑त्स॒त्याद्वा॑य॒त्री क॒निष्ठा छ॒न्द॑सा॒ः स॒ती य॑ज्ञमुखं
परी॑यायेति॒ यदे॒वादः सोम॑मा॒हर॑त्तस्मा॑द्यज्ञमुखं पर्य॑त् तस्मा॑त्तेज॒स्विनी॑त

प॒द्भ्यां द्वे स॒र्वने स॒मगृ॑ह्णान्मुखेनैकं यन्मुखेन स॒मगृ॑ह्णात्तदधयत्तस्मा॒द्वे
स॒र्वने शु॒क्रव॑ती प्रातःस॒र्वनं च॒ माध्य॑दिनं च॒ तस्मा॑त्तृतीयस॒र्वन
ऋ॒जीष॑म॒भि षु॑ण्वन्ति धी॒तमि॑व हि म॒न्यन्ते॑ (४२)

आ॒शि॒र॒म॒व न॑यति स॒शु॒क्र॒त्वा॒या॒थो स॒म्भ॑रत्ये॒वैन॒त्त॑
सोम॑मा॒ह्रिय॑माणं गन्ध॒र्वो वि॒श्वाव॑सुः पर्य॑मुष्णा॒थ्स तिस्रो॑ रात्रीः
परि॑मुषितोऽवस॒त्तस्मा॑त्तिस्रो रात्रीः॑ क्री॒तः सोमो॑ वसति ते दे॒वा
अ॒ब्रुव॑न्श्च॒त्रीका॑मा॒ वै गन्ध॑र्वाः स्त्रिया॑ निष्क्री॑णामेति॒ ते वाच॑ः
स्त्रिय॑मेक॑हायनीं कृ॒त्वा तया॑ निर॑क्रीण॒न्था रो॒हि॒द्रूपं॑ कृ॒त्वा
गन्ध॑र्वेभ्यः (४३)

अ॒प॒क्र॒म्या॑तिष्ठ॒त्तद्रो॑हितो जन्म॒ ते दे॒वा अ॒ब्रुव॑न्नप॒
युष्म॑द॒क्रमी॑न्नास्मानु॒पाव॑र्तते॒ वि ह॑यामहा॒ इति॑ ब्रह्म॒ गन्ध॑र्वा
अ॒व॒द॒न्नगा॑यं दे॒वाः सा दे॒वान्गा॑य॒त उ॒पाव॑र्तत॒ तस्मा॑द्गाय॒न्तः स्त्रियः॑
का॒म॒य॒न्ते का॒मु॒का ए॒नः स्त्रियो॑ भवन्ति॒ य ए॒वं वे॒दाथो॑ य ए॒वं
वि॒द्वान॑पि ज॒न्येषु॑ भव॑न्ति तेभ्य॑ ए॒व द॑दत्यु॒त यद्व॑हु॒तयाः॑ (४४)

भ॒व॒न्त्येक॑हाय॒न्या क्री॑णाति॒ वाचै॑वैन॒ सर्व॑या क्रीणाति॒
तस्मा॑देक॑हाय॒ना म॒नुष्या॑ वाचं॒ वद॑न्त्य॒कूट॑याऽकर्ण॒याऽका॑ण॒या-
ऽश्लो॑ण॒याऽस॑प्तश॒फया॑ क्रीणाति॒ सर्व॑यै॒वैन॑ क्रीणाति॒ यच्छ्वे॑तया॒
क्री॑णी॒याद्दु॒श्च॒र्मा य॑ज॒मानः॑ स्या॒द्यत्कृ॑ष्ण॒यानु॑स्तर॒णी स्या॑त्प्र॒मायु॑को॒
य॑ज॒मानः॑ स्या॒द्यद्वि॑रूप॒या वा॒त्र॒घ्नी स्या॑त्स वा॒न्यं जि॑नी॒यात्तं वा॒न्यो

जिनीयादरुणया पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमस्य रूपं स्वयैवैनं
देवतया क्रीणाति॥ (४५)

निष्क्रीणीष्व दक्षिणाभिश्च वदन्ति मन्यन्ते गन्धर्वेभ्यो बृहतयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥ [६]

तद्धिरण्यमभवत्तस्मादद्ध्यो हिरण्यम्पुनन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
कस्मात्सत्यादनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त इति
यद्धिरण्यं घृतेऽवधाय जुहोति तस्मादनस्थिकेन प्रजाः प्र
वीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद् घृतं
तेजो हिरण्यमियं ते शुक्र तनूरिदं वर्च इत्याह सतेजसमेवैनं
सतनुम् (४६)

करोत्यथो सम्भरत्येवैनं यदबद्धमवदध्याद्गर्भाः प्रजानां
परापातुकाः स्युर्बद्धमव दधाति गर्भाणां धृत्यै निष्टर्क्यम्बध्नाति
प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यत्सोमक्रयणी जूरसीत्याह यद्धि
मनसा जवते तद्वाचा वदति धृता मनसेत्याह मनसा हि वाग्धृता
जुष्टा विष्णाव इत्याह (४७)

यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञायैवेनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते सत्यसंवसः
प्रसव इत्याह सवितृप्रसूतामेव वाचमव रुन्धे काण्डेकाण्डे
वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्त्येष खलु वा
अरक्षोहतः पन्था योऽग्रेष्व सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्रेरक्षणः
कनीनिकामित्याह य एवारक्षोहतः पन्थास्तं समारोहति (४८)

वाग्वा एषा यत्सोमक्रयणी चिदसि मनासीत्याह
 शास्त्येवैनामेतत्तस्माच्छिष्टाः प्रजा जायन्ते चिदसीत्याह यद्धि
 मनसा चेतयते तद्वाचा वदति मनासीत्याह यद्धि मनसाभिगच्छति
 तत्करोति धीरसीत्याह यद्धि मनसा ध्यायति तद्वाचा (४९)

वदति दक्षिणासीत्याह दक्षिणा ह्येषा यज्ञियासीत्याह
 यज्ञियामेवैनं करोति क्षत्रियासीत्याह क्षत्रिया ह्येषादितिरस्युभयतः शी
 यदेवाऽऽदित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमाह
 यदबद्धा स्यादयता स्याद्यत्पदिबद्धानुस्तरणी स्यात्प्रमायुको
 यजमानः स्यात् (५०)

यत्कर्णगृहीता वार्त्रघ्नी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो
 जिनीयान्मित्रस्त्वां पदि बध्नात्वित्याह मित्रो वै शिवो
 देवानान्तेनैवैनं पदि बध्नाति पूषाध्वनः पात्वित्याहेयं वै
 पूषेमामेवास्या अधिपामकः समष्ट्या इन्द्रायाध्यक्षयेत्याहेन्द्रमेवास्या
 अध्यक्षं करोति (५१)

अनु त्वा माता मन्यतामनु पितेत्याहानुमतयैवैनया क्रीणाति
 सा देवि देवमच्छेहीत्याह देवी ह्येषा देवः सोम इन्द्राय
 सोममित्याहेन्द्राय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्पराच्येव
 सोमक्रयणीयाद्ब्रुवस्त्वा वर्तयत्वित्याह रुद्रो वै क्रूरः (५२)

देवानान्तमेवास्यै परस्तादधात्यावृत्त्यै क्रूरमिव वा एतत्करोति

यद्बुद्रस्य॑ कीर्तय॑ति मि॒त्रस्य॑ प॒थेत्या॑ह॒ शान्त्यै॑ वा॒चा वा ए॒ष वि
 क्रीणी॑ते॒ यः सोम॑क्रय॑ण्या स्व॒स्ति सोम॑सखा॒ पुन॑रेहि॒ सह॒ र॒य्येत्या॑ह
 वा॒चैव वि॒क्रीय॑ पुन॑रा॒त्मन्वाच॑ ध॒त्तेऽनु॑पदासुकास्य॒ वाग्भ॑वति॒ य ए॒वं
 वेद॑॥ (५३)

सतनुं विष्णव॑ इत्या॑ह॒ समा॑रोहति॒ ध्याय॑ति॒ तद्वा॒चा यज॑मानः स्यात्करोति॒ कूरो वेद॑॥—[७]

ष॒द॒दान्य॑नु॒ नि क्रा॑मति॒ षड॑हं वा॒ङ्गाति॑ वदत्यु॒त सं॑व॒त्सर॑स्याय॑ने
 याव॑त्ये॒व वा॒क्ताम॑व॒ रुन्धे॑ स॒प्तमे॑ प॒दे जु॑होति॒ स॒प्तप॑दा॒ शक्क॑री
 प॒शवः॑ शक्क॑री प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे॑ स॒प्त ग्रा॑म्याः प॒शवः॑ स॒प्तार॑ण्याः
 स॒प्त छ॑न्दा॑ऽस्यु॒भय॑स्याव॑रुद्धौ॒ वस्व्य॑सि रु॒द्रासी॑त्या॒ह रू॒पमे॒वास्या॑
 ए॒तन्म॑हि॒मानम्॑ (५४)

व्याच॑ष्टे बृह॒स्पति॑स्त्वा सु॒म्ने र॑ण्व॒त्वित्या॑ह॒ ब्रह्म॒ वै
 दे॒वानां॑ बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॑णै॒वास्मै॑ प॒शून॑व॒ रुन्धे॑ रु॒द्रो वसु॑भिरा
 चि॒के॒त्वित्या॑हावृ॒त्त्यै पृ॒थिव्या॑स्त्वा मूर्ध॑न्ना जि॒घर्मि॑ दे॒वय॑ज॒न इत्या॑ह
 पृ॒थिव्या॑ ह्ये॒ष मूर्धा॑ यद्दे॒वय॑ज॒नमि॑डा॒याः प॒द इत्या॑हेडा॒यै ह्ये॑तत्प॒दं
 य॒त्सोम॑क्रय॑ण्यै घृ॒तव॑ति॒ स्वाहा॑ (५)

इत्या॑ह॒ यदे॒वास्यै॑ प॒दाद् घृ॒तमपी॑ड्यत् तस्मा॑दे॒वमा॑ह॒
 यद॑ध्व॒र्युर॑न॒ग्रावा॑हुतिं जुहु॒याद॑न्धो॑ऽध्व॒र्युः स्या॒द्रक्षा॑ऽसि य॒ज्ञः
 ह॑न्यु॒र॒हिर॑ण्यमु॒पास्य॑ जुहोत्यग्नि॒वत्ये॒व जु॑होति॒ नान्धो॑ऽध्व॒र्युर्भ॑वति॒
 न य॒ज्ञः रक्षा॑ऽसि घ्नन्ति॒ काण्डे॑काण्डे॒ वै क्रि॒यमा॑णे य॒ज्ञः

रक्षाँसि जिघांसन्ति परिलिखितं रक्षः परिलिखिता अरांतय
इत्याहु रक्षसामपंहत्यै (५६)

इदमहं रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं
च वयं द्विष्म इत्याहु द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं
द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति पशवो वै सोमक्रयण्यै
पदं यावत्स्मृतं सं वपति पशून्नेवावं रुन्धेऽस्मे राय इति सं
वपत्यात्मानमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यजमानाय प्र यच्छति
यजमान एव रयिं दधाति तोते राय इति पर्त्रिया अर्धो वा
एष आत्मनो यत्पत्नी यथा गृहेषु निधत्ते तादृगेव तत्त्वष्टीमती
ते सपेयेत्याहु त्वष्टा वै पशूनामिथुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु
दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो
यद्गार्हपत्य उपवपेदस्मिँलोके पशुमान्थस्याद्यदाहवनीये-
ऽमुष्मिँलोके पशुमान्थस्यादुभयोरुप वपत्युभयोरेवेन लोकयोः
पशुमन्तं करोति॥ (५८)

महिमान् स्वाहापंहत्या अध्वर्युधीयते चतुर्विंशतिश्च॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३)
इति सोमो वा ओषधीनां राजा तस्मिन् यदापन्नं ग्रसितमेवास्य
तद्यद्विचिनुयाद्यथास्याद्ग्रसितं निष्विदति तादृगेव तद्यन्न

विचिनुयाद्यथाक्षत्रापन्नं विधावन्ति तादृगेव तत्क्षोधुकोऽध्वर्युः
स्यात्क्षोधुको यजमानः सोमविक्रयिन्सोमः शोधयेत्येव
ब्रूयाद्यदीतरम् (५९)

यदीतरमुभयेनैव सोमविक्रयिणमर्पयति तस्मात्सोमविक्रयी
क्षोधुकोऽरुणो ह स्माहौपवेशिः सोमक्रयण एवाहं तृतीयसवनमव
रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पशूनेवाव रुन्धे पशवो हि
तृतीयः सवनं यङ्कामयेतापशुः स्यादित्यृक्षतस्तस्य मिमीतर्क्षं वा
अपशव्यमपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्स्थ्यात् (६०)

इति लोमतस्तस्य मिमीतैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै
पशूनव रुन्धे पशुमानेव भवत्यपामन्ते क्रीणाति सरंसमेवैनं
क्रीणात्यमात्योऽसीत्याहामैवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह इत्याह शुक्रो
ह्यस्य ग्रहोऽनसाच्छ याति महिमानमेवास्याच्छ यात्यनसा (६१)

अच्छ याति तस्मादनोवाह्यः समे जीवनं यत्र खलु वा
एतः शीर्ष्णा हरन्ति तस्माच्छीर्षहार्यं गिरौ जीवनमभि त्यं
देवः संवितारमित्यतिच्छन्दसर्चा मिमीतेऽतिच्छन्दा वै सर्वाणि
छन्दांसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिर्मिमीते वर्ष्म वा एषा छन्दसां
यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसर्चा मिमीते वर्ष्मैवैनः समानानां
करोत्येकैकयोत्सर्गम् (६२)

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवैनंमिमिमीते तस्मान्नानावीर्या
अङ्गुलंयः सर्वास्वङ्गुष्ठमुप नि गृह्णाति तस्मात्समावद्वीर्यो-
ऽन्याभिरङ्गुलिभिस्तस्मात्सर्वा अनु सं चरति यत्सह सर्वाभिर्मिमीत
संश्लिष्टा अङ्गुलयो जायेरन्नेकयैकयोत्सर्गमिमिमीते तस्माद्विभक्ता
जायन्ते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो
यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च कृत्वस्तूष्णीम् (६३)

दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे
यद्यजुषा मिमीते भूतमेवाव रुन्धे यत्तूष्णीम्भविष्यद्यद्वै तावानेव
सोमः स्याद्यावन्तमिमिमीते यजमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यानां
प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहति सदस्यानेवान्वाभजति वाससोप नह्यति
सर्वदेवत्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरेवैनं देवताभिः समर्धयति पशवो वै सोमः
प्राणाय त्वेत्युप नह्यति प्राणमेव पशुषु दधाति व्यानाय त्वेत्यनु
शृन्थति व्यानमेव पशुषु दधाति तस्मात्स्वपन्तं प्राणा न
जहति॥ (६५)

इतरम्पशुमान्स्याद्यात्यनंसोत्सर्गन्तूष्णीं सर्वदेवत्यं वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [९]

यत्कलयां ते शफेनं ते क्रीणानीति पणेतगोअर्घं सोमं
कुर्यादगोअर्घं यजमानमगोअर्घमध्वर्युङ्गोस्तु महिमानं नाव तिरेद्भवां

ते क्रीणा॒नीत्ये॒व ब्रूया॑द्गोअ॒र्घमे॒व सोमं॑ क॒रोति॑ गोअ॒र्घं यज॑मानं
गोअ॒र्घम॑ध्व॒र्युन्न गो॑र्महि॒मान॑मव॒ तिरत्य॑जया॑ क्रीणाति॒ सत॑पसमे॒वैनं॑
क्रीणाति॒ हिर॑ण्येन क्रीणाति॒ सशु॑क्रमे॒व (६६)

ए॒नं क्री॒णाति॒ धे॒न्वा क्री॒णाति॒ साशि॑रमे॒वैनं॑ क्रीणात्यृष॒भेण॑
क्रीणाति॒ सेन्द्र॑मे॒वैनं॑ क्रीणात्यन॒डुहा॑ क्रीणाति॒ वह्नि॑र्वा अ॒न॒ड्वान्
वह्नि॑नै॒व वह्नि॑ य॒ज्ञस्य॑ क्रीणाति॒ मिथु॑नाभ्या॑ क्रीणाति॒
मिथु॑नस्याव॒रुद्धौ॒ वास॑सा क्रीणाति॒ सर्व॑दे॒वत्यं॑ वै वासः॒
सर्वा॑भ्य ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यः क्रीणाति॒ दश॑ सम्प॒द्यन्ते॒ दशा॑क्षरा
वि॒राडन्नं॑ वि॒राड्विरा॑जै॒वान्नाद्य॑मव॒ रुन्धे॑ (६७)

तप॑सस्त॒नूर॑सि प्र॒जाप॑ते॒र्वर्ण॑ इत्या॒ह प॒शुभ्य॑ ए॒व तद॑ध्व॒र्युर्नि
हु॒त आ॒त्मनो॑ऽना॒व्रस्का॑य॒ गच्छ॑ति॒ श्रियं॑ प्र प॒शूना॑प्नोति॒ य ए॒वं वेद॑
शुक्रं॑ ते॒ शु॒क्रेण॑ क्रीणा॒मीत्या॑ह यथाय॒जुरे॒वैतद्दे॒वा वै येन॑ हिर॑ण्येन॒
सोम॑मक्री॒णन्त॑द॒भीष॑हा पुन॒राद॑दत् को हि तेज॑सा वि॒क्रेष्य॑त् इति॒
येन॑ हिर॑ण्येन (६८)

सोमं॑ क्रीणी॒यात्त॑द॒भीष॑हा पुन॒रा द॑दीत् तेजं॑ ए॒वात्म॑न्धत्ते॒ऽस्मे
ज्योतिः॑ सोमवि॒क्रयि॑णि॒ तम॑ इत्या॒ह ज्योति॑रे॒व यज॑माने दधाति॒
तम॑सा॒ सोमवि॒क्रयि॑णम॒र्पय॑ति॒ यदनु॑पग्रथ्य ह॒न्याद॑न्द्शूका॒स्ताः
समा॑ः सर्पाः स्यु॒रिद॑म॒हः सर्पा॑णां द॒न्द्शूका॑नां ग्री॒वा उप॑
ग्र॒न्नामी॑त्या॒हाद॑न्द्शूका॒स्ताः समा॑ः सर्पा भ॑वन्ति॒ तम॑सा

सोमविक्रयिणं विध्यति स्वानं (६९)

भ्राजेत्याहैते वा अमुष्मिल्लोके सोममरक्षन्तेभ्यो-
ऽधि सोममाहरन् यदेतेभ्यः सोमक्रयणान्नानुदिशेदक्रीतो-
ऽस्य सोमः स्यान्नास्यैतेऽमुष्मिल्लोके सोमं रक्षेयुर्यदेतेभ्यः
सोमक्रयणाननुदिशति क्रीतोऽस्य सोमो भवत्येतेऽस्यामुष्मिल्लोके
सोमं रक्षन्ति॥ (७०)

सशुक्रमेव रुन्ध इति येन हिरण्येन स्वानं चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

वारुणो वै क्रीतः सोम उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा
इत्याह शान्त्या इन्द्रस्योरुमा विश दक्षिणमित्याह देवा वै
यं सोममक्रीणन्तमिन्द्रस्योरौ दक्षिण आसादयन्नेष खलु वा
एतर्हीन्द्रो यो यजंते तस्मादेवमाहोदायुषा स्वायुषेत्याह देवता
एवान्वारभ्योत् (७१)

तिष्ठत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो ३ ह्येतर्हि सोमो-
ऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सीदेत्याह यथायजुरेवैतद्वि वा
एनमेतदर्धयति यद्वारुणं सन्तम्मैत्रं करोति वारुण्यर्चा सादयति
स्वयैवैनं देवतया समर्धयति वासंसा पर्यानह्यति सर्वदेवत्यं वै
वासः सर्वाभिरेव (७२)

एनं देवताभिः समर्धयत्यथो रक्षसामपहत्यै वनेषु व्यन्तरिक्षं
ततानेत्याह वनेषु हि व्यन्तरिक्षं ततान वाजमर्वथ्स्वित्याह वाजं

ह्यर्वथ्सु पयो अग्नि॒यास्वित्या॑ह पयो ह्यग्नि॒यासु॑ ह्थ्सु क्रतु॑मित्या॒ह
ह्थ्सु हि क्रतुं वरु॑णो वि॒श्वग्नि॑मित्या॒ह वरु॑णो हि वि॒श्वग्नि॑न्दिवि
सूर्य॑म् (७३)

इत्या॑ह दि॒वि हि सूर्य॑ः सोम॒मद्रा॑वित्या॒ह ग्रावा॑णो वा
अद्र॑यस्तेषु वा ए॒ष सोमं॑ दधाति॒ यो यज॑ते तस्मा॑देवमा॒होदु॑ त्यं
जा॒तवे॑दस॒मिति॑ सौर्य॑र्चा कृ॒ष्णाजि॒नम्प्र॒त्यान॑ह्यति॒ रक्ष॑साम॒पंह॒त्या
उ॒स्रावे॑त धू॒रषा॑हावित्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैत॒त्प्र च्य॑वस्व भुव॒स्पत॑
इत्या॑ह भू॒ताना॑ः हि (७४)

ए॒ष पति॑र्वि॒श्वान्य॑भि धामा॒नीत्या॑ह वि॒श्वानि॒ ह्ये ३ षो॑-
ऽभि धामा॑नि प्र॒च्यव॑ते मा त्वा॑ परि॒परी वि॑ददित्या॒ह यदे॒वादः
सोम॑मा॒ह्रिय॑माणं गन्ध॒र्वो वि॒श्वाव॑सुः पर्य॑मु॒ष्णात्तस्मा॑देवमा॒हापरि॑मोषाय॒
यज॑मानस्य स्व॒स्त्यये॑न्यसीत्या॒ह यज॑मानस्यै॒वैष य॒ज्ञस्या॑न्वा॒रम्भो॑-
ऽन॑व॒छित्यै॑ वरु॑णो वा ए॒ष यज॑मानम॒भ्यैति॑ यत् (७५)

क्री॒तः सोम॑ उप॒नद्धो॑ नमो॑ मि॒त्रस्य॑ वरु॑णस्य चक्ष॑स
इत्या॑ह शान्त्या॒ आ सोमं॑ वह॑न्त्य॒ग्निना॑ प्रति॑ तिष्ठते तौ स॒म्भव॑न्तौ
यज॑मानम॒भि सम्भ॑वतः पुरा॒ खलु॑ वावैष मेधा॑या॒त्मान॑मा॒रभ्य॑ चरति॒
यो दी॑क्षि॒तो यद॑ग्री॒षोमी॑यम्प॒शुमा॑लभ॑त आत्म॑नि॒ष्क्रय॑ण ए॒वास्य॑ स
तस्मा॑त्तस्य॒ नाश॑यं पुरुष॑नि॒ष्क्रय॑ण इव॒ ह्यथो॑ खल्वा॒हुरग्री॑षोमा॒भ्यां
वा इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्निति॑ यद॑ग्री॒षोमी॑यम्प॒शुमा॑लभ॑ते वा॒र्त्रघ्न॑ ए॒वास्य॑

स तस्माद्वाश्यं वारुण्यर्चा परि चरति स्वयैवैनं देवतया परि चरति॥ (७६)

अन्वारभ्योऽथसर्वाभिरेव सूर्यं भूतानां ह्येति यदाहुः सप्तविंशतिश्च॥ [११]

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषां सुवर्गं यद्वा अनीशानः पुरोहविषि तेभ्यः सोत्तरवेदिर्वद्धं देवस्याग्निं शिरो वा एकादश॥ [१२] यदुभावित्याह देवानां यज्ञो देवेभ्यो न रथाय यजमानाय प्रस्तादर्वाचीत्रवपञ्चाशत्॥ 59॥ यदुभौ दुह एवैनौम्॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृहीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य यथानागतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोऽन्योऽनुद्वान्भवत्यविमुक्तोऽन्योऽथातिथ्यं गृह्णाति यज्ञस्य सन्तत्यै पत्यन्वारंभते पत्नी हि पारीणह्यस्येशे पत्नियैवानुमतं निर्वपति यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्निया एव (१)

एष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै यावद्विर्वै राजानुचरैरागच्छति सर्वेभ्यो वै तेभ्यं आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलु वै सोमस्य राज्ञोऽनुचराण्यग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह त्रिष्टुभं एवैतेन करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह जगत्यै (२)

ए॒वैतेन॑ करोत्य॒ग्रये॑ त्वा रा॒यस्पोष॑दा॒त्रे विष्ण॑वे त्वेत्या॒हानु॑ष्टुभं
 ए॒वैतेन॑ करोति श्ये॒नाय॑ त्वा सोम॒भृते॑ विष्ण॑वे त्वेत्या॒ह गाय॑त्रिया
 ए॒वैतेन॑ करोति प॒ञ्च कृ॒त्वो गृ॒ह्णाति॑ प॒ञ्चाक्ष॑रा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञो
 य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धे ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्वा॒यत्रि॒या उ॒भय॑तं
 आ॒ति॒थ्यस्य॑ क्रियत॒ इति॑ यदे॒वादः॑ सोम॒मा (३)

अ॒ह॒र॒त्तस्मा॑द्वा॒यत्रि॒या उ॒भय॑तं आ॒ति॒थ्यस्य॑ क्रियते
 पु॒रस्ता॑च्चो॒परि॑ष्टाच्च॒ शिरो॑ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॒ यदा॑ति॒थ्यं न॑व॒कपालः॑
 पु॒रोडा॑शो भवति॒ तस्मा॑न्न॒वधा॑ शिरो॒ विष्य॑त॒न्नव॑कपालः॒ पुरो॑डाशो
 भवति॒ ते त्रय॑स्त्रि॒कपा॒लास्त्रि॑वृ॒ता स्तोमे॑न॒ सम्मि॑ता॒स्तेज॑स्त्रि॒वृत्तेज॑
 ए॒व य॒ज्ञस्य॑ शी॒र्षं द॑धाति॒ नव॑कपालः॒ पुरो॑डाशो भवति॒ ते
 त्रय॑स्त्रि॒कपा॒लास्त्रि॑वृ॒ता प्रा॒णेन॒ सम्मि॑तास्त्रि॒वृद्धे (४)

प्रा॒णस्त्रि॑वृ॒तमे॒व प्रा॒णम॑भिपूर्वं य॒ज्ञस्य॑ शी॒र्षं द॑धाति
 प्र॒जाप॑ते॒र्वा ए॒तानि॑ प॒क्ष्मा॑णि यद॑श्व॒वाला॑ ऐ॒क्ष्वी ति॑रश्ची
 यद॑श्व॒वालः॑ प्र॒स्त॒रो भव॑त्यै॒क्ष्वी ति॑रश्ची॒ प्रजा॑प॒तेरे॒व तच्च॑क्षुः
 सम्भ॑रति दे॒वा वै या॑ आ॒हुती॑र॒जुह॑वु॒स्ता अ॒सुरा॑ नि॒ष्काव॑माद॒न्ते
 दे॒वाः का॑र्ष्म॒र्यम॑पश्यन्क॒र्मण्यो॑ वै क॒र्मैने॑न कु॒र्वीते॑ति॒ ते
 का॑र्ष्म॒र्यम॑या॒न्परि॑धीन् (५)

अ॒कुर्व॑त॒ तैर्वै॑ ते रक्षा॒ङ्स्यपा॑घ्नत॒ यत्का॑र्ष्म॒र्यम॑याः परि॒धयो॑
 भव॑न्ति॒ रक्ष॑सा॒मप॑ह॒त्यै स॑ङ्स्पर्श॒यति॑ रक्ष॑सा॒मन॑न्व॒वचा॑राय॒ न
 पु॒रस्ता॑त्प॒रि द॑धात्यादि॒त्यो ह्ये॒वोद्य॑न्पु॒रस्ता॑द्भक्षा॒ङ्स्यप॑ह॒न्त्यूर्ध्वे

समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षाऽस्यपहन्ति यजुषान्यां
तूष्णीमन्याम्मिथुनत्वाय द्वे आ दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै
ब्रह्मवादिनो वदन्ति (६)

अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते नाग्नय
इति यदग्नावग्निम्मिथित्वा प्रहरति तेनैवाग्नय आतिथ्यं क्रियते-
ऽथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता इति यद्विरासाद्याग्निम्मन्थति
हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयति॥ (७)

पत्न्या एव जगत्या आ त्रिवृद्वै परिधीन् वदन्त्येकचत्वारिंशच्च॥ [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्तेऽ
३ न्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पञ्चधा व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः
सोमो रुद्रेरिन्द्रो मरुद्विर्वरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्ते-
ऽमन्यन्तासुरेभ्यो वा इदं भ्रातृव्येभ्यो रध्यामो यन्मिथो विप्रियाः
स्मो या न इमाः प्रियास्तनुवस्ताः समवद्यामहे ताभ्यः स
निर्ऋच्छाद्यः (८)

नः प्रथमोऽ ३ न्योन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः सतानूनप्रिणामप्रथम
द्रुह्यति स आर्तिमार्च्छति यत्तानूनप्र ५ समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति पञ्च कृत्वोऽव द्यति पञ्चधा
हि ते तथ्समवाद्यन्ताथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव
रुन्ध आपतये त्वा गृह्णामीत्याह प्राणो वै (९)

आप॑तिः प्रा॒णमे॒व प्री॑णाति॒ परि॑पतय॒ इत्या॑ह॒ मनो॒
वै परि॑पति॒र्मनं॑ ए॒व प्री॑णाति॒ तनून॑त्र॒ इत्या॑ह॒ तनु॒वो हि
ते ताः॑ सं॒वाद्य॑न्त॒ शाक॑रायेत्या॒ह॒ शक्त्यै॑ हि ते ताः
सं॒वाद्य॑न्त॒ शक्म॑न्नोजि॒ष्टाये॒त्याहौ॒जिष्ठ॑ ५ हि ते तदा॒त्मनः॑
सं॒वाद्य॑न्ताना॒धृष्ट॑मस्यना॒धृष्य॑मित्या॒हाना॑धृष्टः ६ ह्येत॑दना॒धृष्यं
दे॒वाना॒मोजः॑ (१०)

इत्या॑ह॒ दे॒वाना॑ ५ ह्येत॑दोजो॒ऽभि॒शस्ति॒पा अ॑नभि॒शस्ते॒न्यमि॒त्याहा॑
ह्येत॑दनभि॒शस्ते॒न्यमनु॑ मे दी॒क्षां दी॒क्षाप॑ति॒र्मन्य॑ता॒मित्या॑ह॒
यथा॒यजु॑रे॒वैतद् घृ॑तं वै दे॒वा वज्रं॑ कृ॒त्वा सोम॑म॒घ्नन्ति॒कर्मि॑व॒ खलु॒
वा अ॑स्यै॒तच्च॑रन्ति॒ यत्तानू॑न॒प्रेण॑ प्र॒चर॑न्त्यः ५ शु॒रः शु॒स्ते दे॒व सो॒मा
प्या॑यता॒मित्या॑ह॒ यत् (११)

ए॒वास्या॑पु॒वाय॑ते॒ यन्मी॑यते॒ तदे॒वास्यै॑तेना॒ प्या॑यय॒त्या
तुभ्य॑मिन्द्रः॑ प्या॒यता॑मा॒ त्वमिन्द्रा॑य॒ प्या॒यस्वे॒त्याहो॒भावे॒वेन्द्रं॑ च॒ सोमं॑
चा॒ प्या॑यय॒त्या प्या॑यय॒ सखी॑न्त्स॒न्या मे॒धये॒त्याह॒र्त्विजो॑ वा अ॑स्य॒
सखा॑य॒स्ताने॒वा प्या॑ययति॒ स्वस्ति॑ ते॒ देव॑ सोम॒ सु॒त्याम॑शीय (१२)

इत्या॑हा॒ऽऽशि॑षमे॒वैता॑मा॒ शास्ते॑ प्र॒ वा ए॒तैः॑ऽस्मा॒ल्लो॒काच्च॑वन्ते
ये सोम॑मा॒प्या॒यय॑न्त्यन्तरि॒क्षदे॒वत्यो॑ हि सोम॒ आप्या॑यित॒ एष्टा॒
रायः॑ प्रेषे॒ भगा॑येत्या॒ह॒ द्यावा॑पृ॒थिवी॒भ्यामे॒व न॑म॒स्कृत्या॒स्मिँल्लो॒के
प्रति॑ तिष्ठन्ति॒ दे॒वासु॑राः सं॒यत्ता॑ आ॒सन्ते॑ दे॒वा बिभ्य॑तो-
ऽग्नि॑म्प्रावि॒शन्त॑स्मा॒दाहुर॑ग्निः सर्वा॑ दे॒वता॒ इति॑ ते (१३)

अग्निमेव वरूथं कृत्वासुरानभ्यभवन्नग्निमिव खलु वा एष प्र
 विंशति योऽवान्तरदीक्षामुपैति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य
 भ्रातृव्यो भवत्यात्मानमेव दीक्षया पाति प्रजामवान्तरदीक्षया
 सन्तराम्मेखलाः समायच्छते प्रजा ह्यात्मनोऽन्तरतरा तप्तव्रतो
 भवति मदन्तीभिर्मार्जयते निर्ह्यग्निः शीतेन वायति समिद्धौ या
 तं अग्ने रुद्रिया तनूरित्याह स्वयैवैनद्वेवतया व्रतयति सयोनित्वाय
 शान्त्यै॥ (१४)

यो वा ओजं आह यदशीयेति तैऽग्न एकादश च॥ [२]

तेषामसुराणान्तिस्रः पुरं आसन्नयस्मय्यवमाऽथ रज्जताऽथ
 हरिणी ता देवा जेतुन्नाशंकुवन्ता उपसदेवाजिगीषन्तस्मादाहुर्यश्चैवं
 वेद यश्च नोपसदा वै महापुरं जयन्तीति त इषुः
 समंस्कुर्वताग्निमनीकः सोमः शल्यं विष्णुन्तेजं नन्तैऽब्रुवन्क
 इमामसिष्यतीति (१५)

रुद्र इत्यब्रुवन्नद्रो वै क्रूरः सोऽस्यत्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणा
 अहमेव पशूनामधिपतिरसानीति तस्माद्रुद्रः पशूनामधिपतिस्ताः
 रुद्रोऽवासृजत्स तिस्रः पुरो भित्त्वैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत
 यदुपसदं उपसद्यन्ते भ्रातृव्यपराणुत्यै नान्यामाहुतिम्पुरस्ताञ्जुहुयाद्यदन्

अन्यन्मुखं कुर्यात्सुवेणाधारमा धारयति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै
 पराङ्तिक्रम्य जुहोति पराच एवैभ्यो लोकेभ्यो यजमानो

भ्रातृव्यान्म्र णुदते पुनरत्याक्रम्योपसदं जुहोति प्रणुद्यैवैभ्यो
लोकेभ्यो भ्रातृव्याञ्जित्वा भ्रातृव्यलोकमभ्यारोहति देवा वै याः
प्रातरुपसदं उपासीदन्नहस्ताभिरसुरान्प्राणुदन्त याः सायं रात्रियै
ताभिर्यथासायम्प्रातरुपसदः (१७)

उपसद्यन्तेऽहोरात्राभ्यामेव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्म्र णुदते याः
प्रातर्याज्याः स्युस्ताः सायम्पुरोनुवाक्याः कुर्यादयातयामत्वाय
तिस्र उपसद उपैति त्रय इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति
षट्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतव ऋतूनेव प्रीणाति द्वादशाहीने सोम
उपैति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणाति चतुर्विंशतिः
सम् (१८)

पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासा अर्धमासानेव प्रीणात्यारोग्रामवान्त
कामयेतास्मिन्मे लोकेऽर्धुकं स्यादित्येकमग्रेऽथ द्वावथ त्रीनथ
चतुर एषा वा आरोग्रावान्तरदीक्षास्मिन्नेवासमै लोकेऽर्धुकम्भवति
परोवरीयसीमवान्तरदीक्षामुपेयाद्यः कामयेतामुष्मिन्मे लोके-
ऽर्धुकं स्यादिति चतुरोऽग्रेऽथ त्रीनथ द्वावथैकमेषा वै
परोवरीयस्यवान्तरदीक्षामुष्मिन्नेवासमै लोकेऽर्धुकम्भवति॥ (१९)

असिष्यतीति जुहुयात्सायम्प्रातरुपसदश्चतुर्विंशतिः सञ्चतुरोऽग्रे षोडश च॥ [३]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति य उपसदं उपयन्ति तेषां य उन्नयन्ते
हीयन्त एव स नोदनेषीति सूत्रीयमिव यो वै स्वार्थेतां यतां श्रान्तो

हीयंत उत स निष्ट्याय सह वंसति तस्मात्सकृदुन्नीय नापरमुन्नयेत
दधोन्नयेतैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैव पशूनव रुन्धे (२०)

यज्ञो देवेभ्यो निलायत विष्णू रूपं कृत्वा स पृथिवीम्प्राविशत
देवा हस्तान्त्सं रभ्यैच्छन्तमिन्द्र उपर्युपर्यत्यक्रामत्सोऽब्रवीत्को
मायमुपर्युपर्यत्यक्रमीदित्यहं दुर्गे हन्तेत्यथ कस्त्वमित्यहं
दुर्गादाहर्तेति सोऽब्रवीद्दुर्गे वै हन्तावोचथा वराहोऽयं
वाममोषः (२१)

सप्तानां गिरीणाम्परस्ताद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि
यदि दुर्गे हन्तासीति स दर्भपुञ्जीलमुद्धृत्य सप्त गिरीन्भित्त्वा
तमहन्त्सोऽब्रवीद्दुर्गाद्वा आहर्तावोचथा एतमा हरेति तमेभ्यो
यज्ञ एव यज्ञमाहरद्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणामविन्दन्त तदेकं वेद्यै
वेदित्वमसुराणाम् (२२)

वा इयमग्रं आसीद्वावदासीनः परापश्यति तावद्देवानान्ते देवा
अब्रुवन्नस्त्वेव नोऽस्यामपीति कियद्वो दास्याम इति यावदियं
सलावृकी त्रिः परिक्रामति तावन्नो दत्तेति स इन्द्रः सलावृकी
रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमामविन्दन्त यदिमामविन्दन्त
तद्वेद्यै वेदित्वम् (२३)

सा वा इयं सर्वेव वेदिरियति शक्ष्यामीति त्वा अवमाय
यजन्ते त्रिंशत्पदानि पश्चात्तिरश्ची भवति षट्त्रिंशत्प्राची

चतुर्विंशतिः पुरस्तात्तिरश्ची दशदश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा
 विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्ध उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं
 तदपं हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः परा भवन्ति बर्हिः स्तृणाति
 तस्मादोषधयः पुनरा भवन्त्युत्तरम्बरुहिषं उत्तरबर्हिः स्तृणाति
 प्रजा वै बर्हिर्यजमान उत्तरबर्हिर्यजमानमेवायंजमानादुत्तरं
 करोति तस्माद्यजमानोऽयंजमानादुत्तरः॥ (२४)

रुन्धे वाममोषो वेदित्वमसुराणां वेदित्वं भवन्ति पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

यद्वा अनीशानो भारमादत्ते वि वै स लिंशते यद्वादश
 साहस्योपसदः स्युस्तिस्त्रोऽहीनस्य यज्ञस्य विलोम क्रियेत तिस्र
 एव साहस्योपसदो द्वादशाहीनस्य यज्ञस्य सवीर्यत्वायाथो सलोम
 क्रियते वृत्सस्यैकः स्तनो भागी हि सोऽथैकः स्तनं व्रतमुपैत्यथ
 द्वावथ त्रीनथ चतुर एतद्वै (२५)

क्षुरपवि नाम व्रतं येन प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते
 प्रति जनिष्यमाणानथो कनीयसैव भूय उपैति चतुरोऽग्रे
 स्तनान्ब्रतमुपैत्यथ त्रीनथ द्वावथैकमेतद्वै सुजघनं नाम व्रतं
 तपस्यं सुवर्ग्यमथो प्रैव जायते प्रजयां पशुभिर्यवागू राजन्यस्य
 व्रतं क्रूरेव वै यवागूः क्रूर इव (२६)

राजन्यो वज्रस्य रूपं समृद्ध्या आमिक्षा वैश्यस्य पाकयज्ञस्य
 रूपमुष्ट्यै पयो ब्राह्मणस्य तेजो वै ब्राह्मणस्तेजः पयस्तेजसैव

तेजः पयं आत्मन्धत्तेऽथो पयसा वै गर्भा वर्धन्ते गर्भ इव खलु वा
 एष यद्दीक्षितो यदस्य पयो ब्रतम्भवत्यात्मानमेव तद्वर्धयति त्रिव्रतो
 वै मनुरासीद्विव्रता असुरा एकव्रताः (२७)

देवाः प्रातर्मध्यन्दिने सायं तन्मनो ब्रतमासीत्पाकयज्ञस्य
 रूपम्पुष्ट्यै प्रातश्च सायं चासुराणां निर्मध्यं क्षुधो रूपं
 ततस्ते पराभवन्मध्यन्दिने मध्यरात्रे देवानां ततस्तेऽभवन्सुवर्गं
 लोकमायन् यदस्य मध्यन्दिने मध्यरात्रे ब्रतम्भवति मध्यतो
 वा अत्रैनं भुञ्जते मध्यत एव तदूर्जं धत्ते भ्रातृव्याभिभूत्यै
 भवत्यात्मना (२८)

पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति गर्भो वा एष यद्दीक्षितो
 योनिर्दीक्षितविमितं यद्दीक्षितो दीक्षितविमितात्प्रवसेद्यथा योनेर्गर्भः
 स्कन्दति तादृगेव तन्न प्रवस्तव्यमात्मनो गोपीथायैष वै
 व्याघ्रः कुलगोपो यदग्निस्तस्माद्यद्दीक्षितः प्रवसेत्स एनमीश्वरो-
 ऽनूत्थाय हन्तोर्न प्रवस्तव्यमात्मनो गुप्त्यै दक्षिणतः शय एतद्वै
 यजमानस्यायतनं स्व एवायतने शयेऽग्निमभ्यावृत्य शये देवता
 एव यज्ञमभ्यावृत्य शये॥ (२९)

एतद्वै कूर इवैकव्रता आत्मना यजमानस्य त्रयोदश च॥ [५]

पुरोहविषि देवयजने याजयेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो
 यज्ञो नमेदभि सुवर्गं लोकं जयेदित्येतद्वै पुरोहविर्देवयजनं

यस्य होता प्रातरनुवाकमनुब्रुवन्नग्निमुप आदित्यमभि
विपश्यत्युपैनुमुत्तरो यज्ञो नमत्यभि सुवर्गं लोकं जयत्याप्ते
देवयजने याजयेद्भातृव्यवन्तम्पन्था वाधिस्पर्शयेत्कर्तं वा
यावन्नानसे यातवै (३०)

न रथायैतद्वा आप्तं देवयजनमाप्नोत्येव भ्रातृव्यं
नैनम्भ्रातृव्यं आप्नोत्येकोन्नते देवयजने याजयेत्पशुकाममेकोन्नताद्वै
देवयजनादङ्गिरसः पशून्सृजन्तान्तरा सदोहविधाने उन्नतः
स्यादेतद्वा एकोन्नतं देवयजनम्पशुमानेव भवति त्र्युन्नते
देवयजने याजयेत्सुवर्गकामं त्र्युन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः सुवर्गं
लोकमायन्नन्तराहवनीयं च हविधानं च (३१)

उन्नतः स्यादन्तरा हविधानं च सदश्चान्तरा सदश्च
गार्हपत्यं चैतद्वै त्र्युन्नतं देवयजनं सुवर्गमेव लोकमेति
प्रतिष्ठिते देवयजने याजयेत्प्रतिष्ठाकाममेतद्वै प्रतिष्ठितं देवयजनं
यत्सर्वतः समम्प्रत्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या ओषधयो व्यतिषक्ताः
स्युस्तद्याजयेत्पशुकाममेतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै
पशून् (३२)

अव रुन्धे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते देवयजने
याजयेद्यं कामयेत् निर्ऋत्यास्य यज्ञं ग्राहयेयमित्येतद्वै
निर्ऋतिगृहीतं देवयजनं यत्सदृश्यै सत्या ऋक्षन्निर्ऋत्यैवास्य
यज्ञं ग्राहयति व्यावृत्ते देवयजने याजयेद्वावृत्कामं यम्पात्रे वा

तल्पे वा मीमांसेरन्प्राचीनमाहवनीयात्प्रवणः स्यात्प्रतीचीनं
 गार्हपत्यादेतद्वै व्यावृत्तं देवयजनं वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते
 नैनम्पात्रे न तल्पे मीमांसन्ते कार्ये देवयजने याजयेद्भूतिकामं
 कार्यो वै पुरुषो भवत्येव॥ (३३)

यातवै हविर्धानंश्च पशून्पाप्मनाऽष्टादश च॥ [६]

तेभ्य उत्तरवेदिः सिंही रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठते
 देवा अमन्यन्त यतरान् वा इयमुपावथ्स्यति त इदं भविष्यन्तीति
 तामुपामन्त्रयन्त साब्रवीद्वरं वृणै सर्वान्मया कामान्व्यश्जवथ पूर्वा
 तु माऽग्नेराहुतिरश्जवता इति तस्मादुत्तरवेदिम्पूर्वामग्नेर्व्याघारयन्ति
 वारैवृतः ह्यस्यै शम्यया परि मिमीते (३४)

मात्रैवास्यै साऽथो युक्तेनैव युक्तमव रुन्धे वित्तायनी
 मेऽसीत्याह वित्ता ह्येनानावत्तित्तायनी मेऽसीत्याह तित्तान्
 ह्येनानावदवतान्मा नाथितमित्याह नाथितान् ह्येनानावदवतान्मा
 व्यथितमित्याह व्यथितान् ह्येनानावद्विदेरग्निर्भो नाम (३५)

अग्ने अङ्गिर इति त्रिर्हरति य एवैषु लोकेष्वग्नयस्तानेवाव
 रुन्धे तूष्णीं चतुर्थः हरत्यनिरुक्तमेवाव रुन्धे सिंहीरसि
 महिषीरसीत्याह सिंहीरह्येषा रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठदुरु
 प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतामित्याह यजमानमेव प्रजया पशुभिः
 प्रथयति ध्रुवा (३६)

असीति स० हन्ति धृत्यै देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः
 शुम्भस्वेत्यव चोक्षति प्र च किरति शुद्धा इन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः
 पुरस्तात्पात्वित्याह दिग्भ्य एवेनां प्रोक्षति देवाः श्वेदुत्तरवेदिरुपाववर्ती
 वि जयामहा इत्यसुरा वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त तानिन्द्रघोषो
 वसुभिः पुरस्तादप (३७)

अनुदत् मनोजवाः पितृभिर्दक्षिणतः प्रचेता रुद्रैः
 पश्चाद्विश्वकर्मादित्यैरुत्तरतो यदेवमुत्तरवेदिं प्रोक्षति दिग्भ्य
 एव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्प्रणुदत् इन्द्रो यतीन्थसालावृकेभ्यः
 प्रायच्छुत्तान्दक्षिणत उत्तरवेद्या आदन् यत्प्रोक्षणीनामुच्छिष्येत
 तद्दक्षिणत उत्तरवेद्यै नि नयेद्यदेव तत्र क्रूरं तत्तेन शमयति यं
 द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (३८)

मिमीते नाम ध्रुवाऽप शुचा त्रीणि च॥ [७]

सोत्तरवेदिरब्रवीत्सर्वान्मया कामान्व्यश्नवथेति ते
 देवा अकामयन्तासुरान्भ्रातृव्यानभि भवेमेति तैऽजुहवुः
 सि० हीरंसि सपत्नसाही स्वाहेति तेऽसुरान्भ्रातृव्यानभ्यभवन्ते-
 ऽसुरान्भ्रातृव्यानभिभूयाकामयन्त प्रजां विन्देमहीति तैऽजुहवुः
 सि० हीरंसि सुप्रजावनिः स्वाहेति ते प्रजामविन्दन्त ते प्रजां
 वित्त्वा (३९)

अकामयन्त पशून् विन्देमहीति तैऽजुहवुः सि० हीरंसि
 रायस्पोषवनिः स्वाहेति ते पशून्विन्दन्त ते पशून् वित्त्वाऽ

का॒मय॑न्त॒ प्रति॒ष्ठां वि॑न्दे॒म॒हीति॒ तेऽजु॑हवुः सि॒ः॒हीर॑स्यादित्य॒वनिः॑
स्वा॒हेति॒ त इ॒माम्प्रति॑ष्ठा॒म॒विन्द॑न्त॒ त इ॒माम्प्रति॑ष्ठां वि॒त्त्वाका॑मयन्त
दे॒वता॑ आ॒शिष॒ उपे॑या॒मेति॒ तेऽजु॑हवुः सि॒ः॒हीर॑स्या वह
दे॒वान्दे॒वय॑ते (४०)

यज॑मानाय॒ स्वा॒हेति॒ ते दे॒वता॑ आ॒शिष॒ उपा॑य॒न्मश्च॒ कृत्वो॑
व्याघा॑रयति॒ पञ्चाक्ष॑रा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धेऽक्ष॒णया॑
व्याघा॑रयति॒ तस्मा॑दक्ष॒णया॑ प॒शवोऽङ्गा॑नि प्र ह॑रन्ति॒ प्रति॑ष्ठित्यै
भू॒तेभ्य॑स्त्वेति॒ सुच॑मु॒द्गृह्णा॑ति॒ य ए॒व दे॒वा भू॒तास्तेषा॑न्तद्भा॒ग॒धेय॑न्ताने॒व
तेन॑ प्रीणाति॒ पौतु॑द्रवा॒न्परि॑धी॒न्परि॑ दधात्येषा॒म् (४१)

लो॒कानां॑ विधृ॑त्या अ॒ग्नेस्त्रयो॑ ज्याया॑ः सो भ्रा॑तर आस॒न्ते
दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑न्तः प्रा॒मीय॑न्त॒ सोऽग्नि॑र॒बिभे॑दित्थं वाव॒स्य
आ॒र्तिमा॑रिष्यतीति॒ स नि॒लाय॑त॒ स यां वन॑स्पति॒ष्वव॑स॒न्ताम्पू॑तु॒द्रौ
या॒मोष॑धीषु ता॑ः सु॒गन्धि॑तेज॒ने या॒म्पशु॑षु ता॒म्पेत्व॑स्यान्तरा शृ॒ङ्गे
तं दे॒वताः॒ प्रैष॑मैच्छ॒न्तम॑न्व॒विन्द॑न्तम॑ब्रुवन् (४२)

उप॑ न॒ आ व॑र्तस्व ह॒व्यं नो॑ व॒हेति॒ सोऽब्र॑वी॒द्वरं॑ वृ॒णौ यदे॒व
गृ॒हीत॑स्याहु॒तस्य॑ बहिः॒परि॑धि॒ स्कन्दा॑त्तन्मे भ्रात॑र॒णाम्भा॑ग॒धेय॑मस॒दिति॑
तस्मा॑द्यद्गृ॒हीत॑स्याहु॒तस्य॑ बहिः॒परि॑धि॒ स्कन्द॑ति॒ तेषा॑न्तद्भा॒ग॒धेय॑न्
ताने॒व तेन॑ प्रीणाति॒ सोऽम॑न्यतास्थ॒न्वन्तो॑ मे पूर्वे॒ भ्रातरः॑
प्रा॒मैष॑ता॒स्थानि॑ शातया॒ इति॒ स या॑नि (४३)

अ॒स्थान्य॑शा॒तय॑त॒ तत्पू॑तु॒द्वभ॑व॒द्यन्मा॑ः॒समुप॑मृतं॒ तद्गु॑ल्गुलु

यदेतान्त्सम्भारात्सम्भरत्यग्निमेव तत्सम्भरत्यग्नेः पुरीषमसीत्याहाग्नेर
यत्सम्भारा अथो खल्वाहुरेते वावैनं ते भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुद्रवाः
परिधय इति॥ (४४)

वित्त्वा देवयुत एषामब्रुवन् यानि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

बद्धमव स्यति वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति प्र णेनेक्ति मेध्ये एवैनं
करोति सावित्रिर्यर्चा हुत्वा हविर्धाने प्र वर्तयति सवितृप्रसूत
एवैनं प्र वर्तयति वरुणो वा एष दुर्वागुभयतो बद्धो यदक्षः स
यदुत्सर्जेद्यजमानस्य गृहानभ्युत्सर्जेत्सुवाग्देव दुर्याः आ वदेत्याह
गृहा वै दुर्याः शान्त्यै पत्नी (४५)

उपानक्ति पत्नी हि सर्वस्य मित्रमित्रत्वाय यद्वै पत्नी
यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भो-
ऽनवच्छित्यै वर्त्मना वा अन्वित्य यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति
वैष्णवीभ्यामृग्भ्यां वर्त्मनोर्जुहोति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञादेव रक्षांस्यप
हन्ति यदध्वर्युरनग्नावाहुतिञ्जुहुयादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षांसि यज्ञं
हन्त्युः (४६)

हिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्नित्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति
न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति प्राचीं प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती इत्याह
सुवर्गमेवैनं लोकं गमयत्यत्र रमेथां वर्ष्मन्पृथिव्या इत्याह वर्ष्म

ह्येतत्पृथिव्या यद्वैवयजन् शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानन्दिवो
वा विष्णवुत वा पृथिव्याः (४७)

इत्याशीर्षदयर्चा दक्षिणस्य हविर्धानस्य मेथीं नि हन्ति
शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान आशिषोऽव रुन्धे दण्डो वा
औपरस्तृतीयस्य हविर्धानस्य वषट्कारेणाक्षमच्छिन्नद्यत्तृतीयं
छुदिरहविर्धानयोरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुद्धौ शिरो वा
एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसीत्याह
तस्मादेतावद्धा शिरो विष्युतं विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसीत्याह
वैष्णवः हि देवतया हविर्धानं यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं न
विस्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत् तस्मात्स विस्रस्यः॥ (४८)

पत्नीं हन्युर्वा पृथिव्या विष्युतं विष्णोः षड्विंशतिश्च॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यग्निमा दत्ते प्रसूत्या
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो
हस्ताभ्यामित्याह यत्यै वज्रं इव वा एषा यदग्निरग्निरसि
नारिरसीत्याह शान्त्यै काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि
जिघांसन्ति परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरांतय इत्याह
रक्षसामपहत्यै (४९)

इदमहः रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं
च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं

द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा
पृथिव्यै त्वेत्याहैभ्य एवैनान्नलोकेभ्यः प्रोक्षति परस्तादवाचीं प्रोक्षति
तस्मात् (५०)

परस्तादवाचींमनुष्या ऊर्जमुप जीवन्ति क्रूरमिव वा
एतत्करोति यत्खनत्यपोऽव नयति शान्त्यै यवमतीरव नयत्यूर्ग्वै
यव ऊर्गुदुम्बर ऊर्जैवोर्जः समर्धयति यजमानेन सम्मितौदुम्बरी
भवति यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्ज दधाति पितृणां
सदनमसीति बरुहिरव स्तृणाति पितृदेवत्यम् (५१)

ह्येतद्यन्निखातं यद्वरुहिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यां
निखाता स्याद्वरुहिरवस्तीर्य मिनोत्यस्यामेवैनान्मिनोत्यथो
स्वारुहमेवैनान्ङ्करोत्युदिवः स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्याहैषां लोकानां
विधृत्यै द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोत्वित्याह द्युतानो ह स्म वै
मारुतो देवानामौदुम्बरीम्मिनोति तेनैव (५२)

एनाम्मिनोति ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथायजुरेवैतद्
घृतेन द्यावापृथिवी आ पृणेत्यामित्यौदुम्बर्या जुहोति द्यावापृथिवी
एव रसेनानक्त्यान्तमन्ववस्त्रावयत्यान्तमेव यजमानं तेजसा-
ऽनक्त्यैन्द्रमसीति छुदिरधि नि दधात्यैन्द्रः हि देवतया सदा
विश्वजनस्य छायेत्याह विश्वजनस्य ह्येषा छाया यत्सदो
नवच्छदि (५३)

तेजस्कामस्य मिनुयात्रिवृता स्तोमेन सम्मितन्तेजस्त्रिवृतेजस्यैव
 भवत्येकादशछदीन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं
 त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भवति पञ्चदशछदि भ्रातृव्यवतः पञ्चदशो
 वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशछदि प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजा-
 पतिः प्रजापतेरास्या एकविंशतिछदि प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः
 स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या उदरं वै सद ऊर्गुदुम्बरो मध्यत
 औदुम्बरीम्मिनोति मध्यत एव प्रजानामूर्जं दधाति तस्मात् (५४)

मध्यत ऊर्जा भुञ्जते यजमानलोके वै दक्षिणानि
 छदींषि भ्रातृव्यलोक उत्तराणि दक्षिणान्युत्तराणि करोति
 यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयजमानादुत्तरो-
 ऽन्तर्वर्तान्करोति व्यावृत्यै तस्मादरण्यं प्रजा उप जीवन्ति परि
 त्वा गिर्वणो गिर इत्याह यथायजुरेवैतदिन्द्रस्य स्थूरसीन्द्रस्य
 ध्रुवमसीत्याहेन्द्रः हि देवतया सदो यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं
 न विस्रंसयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्रस्यः॥ (५)

अपहत्यै तस्मात्पितृदेवत्यन्तेनैव नवछदि तस्मात्सदः पञ्चदश च॥ [१०]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं प्राणा उपरवा हविर्धानं
 खायन्ते तस्माच्छीर्षन्प्राणा अधस्तात्खायन्ते तस्मादधस्ताच्छीर्ष्णः
 प्राणा रक्षोहणो वलगुहणो वैष्णवान्खनामीत्याह वैष्णवा
 हि देवतयोपरवा असुरा वै निर्यन्तो देवानां प्राणेषु
 वलगान्प्रखनन्तान्बाहुमात्रेऽन्विन्दन्तस्माद्बाहुमात्राः खायन्त

इदमहं तं वलङ्गमुद्वपामि (५६)

यं नः समानो यमसमानो निचखानेत्याहु द्वौ वाव
पुरुषौ यश्चैव समानो यश्चासमानो यमेवास्मै तौ वलङ्गं
निखनतस्तमेवोद्वपति सं तृणत्ति तस्मात्सन्तृण्णा अन्तरतः प्राणा
न सम्भिनत्ति तस्मादसम्भिन्नाः प्राणा अपोऽव नयति तस्मादाद्रा
अन्तरतः प्राणा यवमतीरव नयति (५७)

ऊर्ग्वै यवः प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति बर्हिरव
स्तृणाति तस्माल्लोमशा अन्तरतः प्राणा आज्येन व्याधारयति तेजो
वा आज्यं प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेव तेजो दधाति हनू वा एते
यज्ञस्य यदधिषवणे न सं तृणत्यसन्तृण्णे हि हनू अथो खलु
दीर्घसोमे सन्तृद्ये धृत्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानम् (५८)

प्राणा उपरवा हनू अधिषवणे जिह्वा चर्म ग्रावाणो दन्ता
मुखमाहवनीयो नासिकोत्तरवेदिरुदरः सदो यदा खलु वै जिह्वया
दध्वधि खादत्यथ मुखं गच्छति यदा मुखं गच्छत्यथोदरं गच्छति
तस्माद्धविर्धाने चर्मन्नाधि ग्रावभिरभिषुत्याहवनीये हुत्वा प्रत्यञ्चः
परेत्य सदसि भक्षयन्ति यो वै विराजो यज्ञमुखे दोहं वेदं दुह
एवैनामियं वै विराट्स्यै त्वक्कर्मोर्धोऽधिषवणे स्तना उपरवा ग्रावाणो

व॒त्सा ऋ॒त्विजो॑ दुहन्ति॒ सोमः॒ पयो॒ य एवं वेद॑ दुह॒ ए॒वैनो॑म्॥ (५९)

व॒पामि॒ यवं॑मती॒रवं॑ नयति॒ हवि॑र्धानमे॒व त्रयो॑वि॒ंशति॑श्च॥ [११]

चा॒त्वा॒ला॒थ्सु॒वर्गा॒य॒ यद्वै॑स॒र्जनानि॑ वैष्ण॒व्यर्चा॑ पृथि॒व्यै सा॒ध्या इ॒षे त्वे॒त्यग्नि॑ना॒ पर्य॑ग्नि॒ प॒शोः प॒शुमा॒लभ्य॑
मे॒दंसा॒ सु॒चा॒वेका॑दश॥ [१२] चा॒त्वा॒ला॒द्दे॒वानु॑पैति॒ मुञ्च॑ति॒ प्रह्रि॑यमाणा॒य॒ पर्य॑ग्नि॒ प॒शुमा॒लभ्य॑ च॒तुष्पा॑दो
द्वि॒पंष्टिः॥ 62॥ चा॒त्वा॒ला॒त्प॒शुपुं॑ दधाति॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

चा॒त्वा॒ला॒द्धि॒ष्णि॒यानु॑पं॒ वप॑ति॒ योनि॑र्वै॒ य॒ज्ञस्य॑ चा॒त्वा॒लं य॒ज्ञस्य॑
स॒योनि॑त्वा॒य॒ दे॒वा वै य॒ज्ञं प॑रा॒जय॑न्त॒ तमा॑ग्नी॒ध्रात्पु॑न॒रपा॑जयन्ने॒तद्वै
य॒ज्ञस्या॑प॒राजि॑तं॒ यदा॑ग्नी॒ध्रं यदा॑ग्नी॒ध्राद्धि॒ष्णि॒यान् वि॒हर॑ति॒ यदे॒व
य॒ज्ञस्या॑प॒राजि॑तं॒ तत॑ ए॒वैन॑म्पुन॒स्तनु॑ते॒ परा॑जित्ये॒व खलु॑ वा ए॒ते
य॑न्ति॒ ये ब॑हिष्प॒वमा॑न॒ सर्प॑न्ति॒ बहि॑ष्प॒वमा॑ने॒ स्तुते॑ (१)

आ॒हा॒ग्नी॑द॒ग्नीन् वि॑ ह॒र ब॑रु॒हिः स्तृ॑णाहि॒ पुरो॑डाशा॒ अलं॑
कुर्वि॑ति॒ य॒ज्ञमे॒वाप॑जित्य॒ पुन॑स्तन्वा॒ना य॒न्त्यङ्गा॑रै॒र्द्वे स॑र्व॒ने वि॑
ह॒रति॑ श॒लाका॑भिस्तृ॒तीयं॑ स॒शुक्र॑त्वा॒याथो॑ सम्भ॒रत्ये॒वैन॑द्धि॒ष्णि॒या
वा अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के सोम॑म॒रक्ष॑न्तेभ्योऽधि॒ सोम॑मा॒हर॑न्तम॒न्ववा॑यन्तं
पर्य॑वि॒शन् य एवं वेद॑ वि॒न्दते॑ (२)

परिवेष्टारन्ते सोमपीथेन व्यार्ध्यन्त ते देवेषु सोमपीथमैच्छन्त
तां देवा अब्रुवन्द्वा द्वे नामनी कुरुध्वमथ प्र वाप्स्यथ न
वेत्यग्रयो वा अथ धिष्णिंयास्तस्माद्विनामा ब्राह्मणोऽर्धुकस्तेषां ये
नेदिष्ठम्पर्यविशन्ते सोमपीथं प्राप्नुवन्नाहवनीयं आग्नीध्रीयो होत्रीयो
मार्जालीयस्तस्मात्तेषु जुह्वत्यतिहाय वर्षद्वरोति वि हि (३)

एते सोमपीथेनार्ध्यन्त देवा वै याः प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये
पुरस्तादसुरा आसन्ताऽस्ताभिः प्राणुदन्त याः प्रतीचीर्ये
पश्चादसुरा आसन्ताऽस्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुतयो हूयन्ते
प्रत्यङ्मुसीनो धिष्णिंयान्व्याघारयति पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च यजमानो
भ्रातृव्यान्म्र णुदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीः (४)

जायन्ते प्राणा वा एते यद्धिष्णिंया यदध्वर्युः प्रत्यङ्मिष्णिंयानतिसर्पे
कर्षेत्प्रमायुकः स्यान्नाभिर्वा एषा यज्ञस्य यद्धोतोर्ध्वः खलु वै
नाभ्यै प्राणोऽवाङ्पानो यदध्वर्युः प्रत्यङ्मोतारमतिसर्पेदपाने
प्राणं दध्यात् प्रमायुकः स्यान्नाध्वर्युरुपं गायेद्वाग्वीर्यो वा
अध्वर्युर्यदध्वर्युरुपं गायेदुद्गात्रे (५)

वाचः सम्प्र यच्छेदुपदासुंकास्य वाखस्याद्वह्मवादिनो वदन्ति
नासऽस्थिते सोमेऽध्वर्युः प्रत्यङ्खसदोऽतीयादथ कथा दक्षिणानि
होतुमेति यामो हि स तेषां कस्मा अहं देवा यामं वायामं वानुं
ज्ञास्यन्तीत्युत्तरेणाग्नीध्रं परीत्य जुहोति दक्षिणानि न प्राणान्धसं

क॑र्षति न्य॑न्ये धिष्णि॑या उ॒प्यन्ते॒ नान्ये॒ यान्नि॒वप॑ति तेन॒ तान्प्री॑णाति॒
यान्न॒ नि॒वप॑ति॒ यद॑नुदि॒शति॒ तेन॒ तान्॥ (६)

स्तुते विन्दते हि वीयन्ते प्रतीचीरुद्रात्र उप्यन्ते चतुर्दश च॥ [१]

सु॒वर्गाय॒ वा ए॒तानि॑ लो॒काय॑ हूयन्ते॒ यद्वै॑स॒र्जनानि॑
द्वाभ्यां॑ गा॒र्हप॑त्ये जुहोति॒ द्वि॒पाद्यज॑मानः॒ प्रति॑ष्ठित्या॒
आग्नी॑ध्रे जुहोत्य॒न्तरि॑क्ष ए॒वा क्र॑मत आह॒वनीये॑ जुहोति
सु॒वर्गमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति दे॒वान् वै सु॑व॒र्गं लो॒कं य॑तो
रक्षा॑ऽस्यजिघा॑सन्ते सोम॑ेन॒ राज्ञा॒ रक्षा॑ऽस्यप॒हत्या॑सुमा॒त्मानं॑
कृ॒त्वा सु॑व॒र्गं लो॒कमा॑य॒त्रक्ष॑सामनु॒पलाभा॑यात्तः सोमो॑ भव॒त्यथ॑ (७)

वै॒स॒र्जनानि॑ जुहोति॒ रक्ष॑साम॒प॒हत्यै॒ त्व॑ सोम॒ तनू॑कृ॒द्ध्य
इत्या॑ह॒ तनू॑कृ॒द्ध्येष॑ द्वेषो॑भ्योऽन्यकृ॑तेभ्य॒ इत्या॑हान्यकृ॑तानि॒ हि
रक्षा॑ऽस्युरु॒ यन्ता॑सि॒ वरू॑थ॒मित्या॑होरु॒ णंस्कृ॑धीति॒ वावै॑तदा॒ह
जुषा॑णो अ॒सुरा॑ज्यस्य वे॒त्वित्या॑हासुमे॒व यज॑मानं कृ॒त्वा सु॑व॒र्गं
लो॒कं ग॑मयति॒ रक्ष॑सामनु॒पलाभा॑या सोमं॑ ददते (८)

आ॒ ग्रा॒व्ण आ॒ वा॒य॒व्या॑न्या द्रो॒णक॑ल॒शमु॑त्प॒त्नीमा॑
न॒य॒न्त्यन्व॑ना॑सि॒ प्र वर्त॑यन्ति॒ याव॑दे॒वास्या॑स्ति॒ तेन॑ स॒ह सु॑व॒र्गं
लो॒कमे॑ति॒ नय॑वत्य॒र्चाग्नी॑ध्रे जुहोति॒ सु॒वर्ग॑स्य॒ लो॒कस्या॑भिनी॒त्यै
ग्रा॒व्णो वा॒य॒व्यानि॑ द्रो॒णक॑ल॒शमाग्नी॑ध्र उ॒प वा॑सयति॒ वि ह्ये॑नं
तैर्गृ॑ह्णते॒ यथ्स॒होप॑वा॒सये॑दपु॒वाये॑त॒ सौम्य॑र्चा प्र पा॑दयति॒ स्वया॑ (९)

ए॒वैनं॑ दे॒वत॑या॒ प्र पा॑दयत्यदि॒त्याः स॒दोऽस्य॑दि॒त्याः स॒द आ॑
सी॒देत्या॑ह यथाय॒जुरे॒वैत॑द्यज॒मानो॒ वा ए॒तस्य॑ पु॒रा गो॒प्ता भ॑वत्येष
वो॑ दे॒व स॒वितुः॑ सोम॒ इत्या॑ह स॒वितृ॑प्रसूत ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यः सम्प्र
यच्छत्येतत्त्व॑ सोम॒ दे॒वो दे॒वानु॑पा॒गा इत्या॑ह दे॒वो ह्येष॑ सन् (१०)

दे॒वानु॑पैती॒दम॑ह॒म्मनु॑ष्यो म॒नुष्या॑नित्या॒ह म॒नुष्यो॑ ३ ह्येष
स॒न्मनु॑ष्या॒नुपै॑ति यदे॒तद्य॑जुर्न ब्रूयादप्र॒जा अप॑शुर्यज॒मानः॑ स्यात्स॒ह
प्र॒जया॑ स॒ह रा॒यस्पोषे॑णेत्या॒ह प्र॒जयै॑व प॒शुभिः॑ स॒हेमं॑ लो॒कमु॑पावर्तते
नमो॑ दे॒वेभ्य॑ इत्या॒ह नम॑स्का॒रो हि दे॒वाना॑ऽ स्व॒धा पि॒तृभ्य॑ इत्या॒ह
स्व॒धाका॑रो हि (११)

पि॒तृणा॑मि॒दम॑हं निर्व॒रुण॑स्य॒ पाशा॑दित्या॒ह वरु॑णपा॒शादे॒व
निर्मु॑च्यतेऽग्ने॑ व्रतपत आ॒त्मनः॑ पूर्वा॑ त॒नूरा॑देयेत्या॒हुः को॑ हि तद्वे॒द
यद्वसी॑या॒न्ध्रस्वे॑ वशे॑ भूते पुन॑र्वा ददा॑ति न वेति॒ ग्रावा॑णो॒ वै सोम॑स्य॒
राज्ञो॑ मलि॒मुसे॒ना य ए॒वं वि॒द्वान्ग्रा॑व्ण॒ आग्नी॑ध्र उपवा॒सय॑ति
नैन॑म्मलि॒मुसे॒ना वि॑न्दति॥ (१२)

अथ॑ ददते स्वया॒ सन्ध॑व॒धाका॑रो हि वि॑न्दति॥ [२]

वैष्ण॒व्यर्चा॑ हु॒त्वा यूप॑मच्छैति॒ वैष्ण॒वो वै दे॒वत॑या॒ यूपः॑
स्वयै॒वैनं॑ दे॒वत॑याच्छैत्यत्य॒न्याना॑गा॒ नान्या॑नुपा॒गामि॒त्याहा॑ति
ह्य॒न्याने॑ति॒ नान्या॑नुपैत्य॒र्वाक्त्वा॑ परै॒रवि॑दम्प॒रोऽव॑रै॒रित्या॑हार्वा॒ग्येन॑
परै॑र्वि॒न्दति॑ प॒रोव॑रै॒स्तं त्वा॑ जुषे (१३)

वैष्ण॑वं दे॒वय॑ज्याया॒ इत्या॑ह दे॒वय॑ज्यायै ह्ये॒नं जु॑षते दे॒वस्त्वा॑
 सवि॑ता म॒ध्वा॒न॒क्तित्या॑ह तेज॑सै॒वैन॑म॒न॒त्त॒द्योष॑धे त्राय॑स्वैन॒ः स्व॑धिते
 मै॒नः॑ हि॒ंसी॒रित्या॑ह वज्रो॒ वै स्व॑धितिः शान्त्यै॒ स्व॑धितेर्वृक्षस्य
 बिभ्य॑तः प्रथ॒मेन॒ शक॑लेन स॒ह तेजः॑ परा॒ पत॑ति यः प्रथ॒मः शक॑लः
 परा॒पते॑त्तमप्या हरे॒त्सते॑जसम् (१४)

ए॒वैन॑मा ह॑रती॒मे वै लो॒का यू॒पात्प्र॑यतो बिभ्यति दि॒वम॒ग्रेण॑
 मा ले॒खीर॑न्तरि॒क्षम॑ध्यै॒न मा हि॑ंसी॒रित्या॑है॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यः॑
 शम॑यति वन॑स्पते श॒तव॑ल्शो वि रो॒हेत्या॑ब्रश्चने जुहोति
 तस्मा॑दा॒ब्रश्च॑नाद्वृक्षाणां भूया॑ंस॒ उत्ति॑ष्ठन्ति स॒हस्र॑वल्शा वि व॒यः
 रु॒हेमे॑त्या॒हाऽऽशि॑षं॒मेवै॑तामा शा॒स्तेऽन॑क्षसङ्गम् (१५)

वृ॒श्चे॒द्यद॑क्षसङ्गं वृ॒श्चे॒दध॑ईषं यज॑मानस्य प्र॒मायु॑कः
 स्या॒द्यं का॒मये॑ताप्रतिष्ठितः स्या॒दित्या॑रोहं तस्मै॑ वृ॒श्चे॒देष॑ वै
 वन॑स्पती॒नाम॑प्रतिष्ठितोऽप्रतिष्ठित ए॒व भ॑वति यं का॒मये॑ताप॒शुः
 स्या॒दित्य॑प॒र्णं तस्मै॑ शुष्का॑ग्रं वृ॒श्चे॒देष॑ वै वन॑स्पती॒नाम॑प॒शव्यो॑-
 ऽप॒शुरे॒व भ॑वति यं का॒मये॑त प॒शुमा॑न्स्या॒दिति॑ बहु॒प॒र्णं तस्मै॑
 बहु॑शा॒खं वृ॒श्चे॒देष॑ वै (१६)

वन॑स्पती॒नाम॑प॒शव्यः॑ प॒शुमा॑ने॒व भ॑वति प्रति॑ष्ठितं वृ॒श्चे॒त्प्रति॑ष्ठाका॒म
 वै वन॑स्पती॒नां प्रति॑ष्ठितो यः स॒मे भू॑म्यै स्वा॒द्योने॑ रूढः प्रत्ये॒व
 ति॑ष्ठति यः प्रत्य॑ङ्मु॒प॒न॒तस्तं॑ वृ॒श्चे॒त्स हि मे॒धम॑भ्यु॒प॒न॒तः पश्चा॑र॒त्विं
 तस्मै॑ वृ॒श्चे॒द्यं का॒मये॑तोपै॒नमु॑त्तरो य॒ज्ञो न॑मे॒दिति॑ पश्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः

पाङ्क्तो यज्ञ उपैन्मुत्तरो यज्ञः (१७)

नमति षडरत्निं प्रतिष्ठाकामस्य षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति
तिष्ठति सप्तारत्निम्पशुकामस्य सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी
पशूनेवाव रुन्धे नवारत्निं तेजस्कामस्य त्रिवृता स्तोमैन् सम्मितं
तेजस्त्रिवृत्तेजस्व्यैव भवत्येकादशारत्निमिन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा
त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्यैव भवति पञ्चदशारत्निभ्रातृव्यवतः
पञ्चदशो वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशारत्निं प्रजाकामस्य सप्तदशः
प्रजापतिः प्रजापतेरास्या एकविंशत्यरत्निं प्रतिष्ठाकामस्यैक-
विंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिर्भवत्यष्टाक्षरा गायत्री
तेजो गायत्री गायत्री यज्ञमुखं तेजसैव गायत्रिया यज्ञमुखेन
सम्मितः॥ (१८)

जुषे सतेजसमनक्षसङ्गं बहुशाखं वृक्षेदेष वै यज्ञ उपैन्मुत्तरो यज्ञ आस्या एकान्नविंशतिश्च॥ [३]

पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वेत्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः
प्रोक्षति परांश्च प्रोक्षति पराडिव हि सुवर्गो लोकः क्रूरमिव वा
एतत्करोति यत्खनन्त्यपोव नयति शान्त्यै यवमतीरव नयत्यूर्ग्वै यवो
यजमानेन यूपः सम्मितो यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं
दधाति (१९)

पितृणां सदनमसीति बर्हिरव स्तृणाति पितृदेवत्य १५
ह्येतद्यन्निखातं यद्बर्हिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यो निखातः

स्याद्वर्हिरवस्तीर्य॑ मिनोत्यस्यामेवैनम्मिनोति॑ यूपशकलमवा॑स्यति
सतेजसमेवैनम्मिनोति॑ देवस्त्वा॑ सविता॑ मध्वान॑क्त्वित्याह॑
तेजसैवैनमनक्ति॑ सुपिप्पलाभ्य॑स्त्वौषधीभ्य॑ इति॑ चषालं॑ प्रति॑ (२०)

मुञ्चति॑ तस्माच्छीर्षत॑ ओषधयः॑ फलं॑ गृह्णन्त्यनक्ति॑
तेजो॑ वा आज्यं॑ यजमानेनाग्निष्ठाश्रिः॑ सम्मिता॑ यदग्निष्ठा-
मश्रिमनक्ति॑ यजमानमेव॑ तेजसानक्त्यान्तमनक्त्यान्तमेव॑ यजमानं॑
तेजसानक्ति॑ सर्वतः॑ परि॑ मृशत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो॑ दधात्युद्वि॑
स्तभानान्तरिक्षं॑ पृणेत्याहैषां॑ लोकानां॑ विधृत्यै॑ वैष्णव्यर्चा॑ (२१)

कल्पयति॑ वैष्णवो॑ वै देवतया॑ यूपः॑ स्वयैवैनं॑ देवतया॑ कल्पयति॑
द्वाभ्यां॑ कल्पयति॑ द्विपाद्यजमानः॑ प्रतिष्ठित्यै॑ यं कामयेत॑ तेजसैनं॑
देवताभिरिन्द्रियेण॑ व्यर्धयेयमित्यग्निष्ठां॑ तस्याश्रिमाहवनीयादित्थं॑
वेत्थं॑ वाति॑ नावयेत्तेजसैवैनं॑ देवताभिरिन्द्रियेण॑ व्यर्धयति॑ यं
कामयेत॑ तेजसैनं॑ देवताभिरिन्द्रियेण॑ समर्धयेयमिति॑ (२२)

अग्निष्ठां॑ तस्याश्रिमाहवनीयेन॑ सम्मिनुयात्तेजसैवैनं॑
देवताभिरिन्द्रियेण॑ समर्धयति॑ ब्रह्मवनिं॑ त्वा क्षत्रवनिमित्याह॑
यथायजुरेवैतत्परि॑ व्ययत्यूर्ग्वै॑ रशना॑ यजमानेन॑ यूपः॑ सम्मितो॑
यजमानमेवोर्जा॑ समर्धयति॑ नाभिदघ्ने॑ परि॑ व्ययति॑ नाभिदघ्न
एवास्मा॑ ऊर्जं॑ दधाति॑ तस्मान्नाभिदघ्न॑ ऊर्जा॑ भुञ्जते॑ यं
कामयेतोर्जेनम्॑ (२३)

व्यर्धयेयमित्यूर्ध्वा वा तस्यावाचीं वावोहेदूर्जैवैनं व्यर्धयति यदि
 कामयेत वर्षुकः पर्जन्यः स्यादित्यवाचीमवोहेद्वृष्टिमेव नि यच्छति
 यदि कामयेतावर्षुकः स्यादित्यूर्ध्वामुदूहेद्वृष्टिमेवोद्यच्छति पितॄणां
 निखातम्मनुष्याणामूर्ध्वं निखातादा रशनाया ओषधीनां रशना
 विश्वेषाम् (२४)

देवानामूर्ध्वं रशनाया आ चषालादिन्द्रस्य चषालं
 साध्यानामतिरिक्तं स वा एष सर्वदेवत्यो यद्वूपो यद्वूपम्मिनोति
 सर्वा एव देवताः प्रीणाति यज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्त-
 ऽमन्यन्त मनुष्या नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते यूपेन योपयित्वा सुवर्गं
 लोकमायन्तमृषयो यूपेनैवानु प्राजानन्तद्वूपस्य यूपत्वम् (२५)

यद्वूपम्मिनोति सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै पुरस्तान्मिनोति
 पुरस्ताद्धि यज्ञस्य प्रज्ञायतेऽप्रज्ञातं हि तद्यदतिपन्न आहुरिदं
 कार्यमासीदिति साध्या वै देवा यज्ञमत्यमन्यन्त तान् यज्ञो
 नास्पृशत्तान् यद्यज्ञस्यातिरिक्तमासीत्तदस्पृशदतिरिक्तं वा
 एतद्यज्ञस्य यदग्नावग्निममथित्वा प्रहरत्यतिरिक्तमेतत् (२६)

यूपस्य यदूर्ध्वं चषालात्तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति
 देवा वै सः स्थिते सोमे प्र सुचोहरन् यूपं तैऽमन्यन्त यज्ञवेशसं
 वा इदं कुर्म इति ते प्रस्तरं सुचान्निष्करणमपश्यन्स्वरुं
 यूपस्य सः स्थिते सोमे प्र प्रस्तरं हरति जुहोति

स्वरुमयज्ञवेशसाय॥ (२७)

दधाति प्रत्यृचा समर्धयेयमित्यूजैः विश्वेषां यूपत्वमतिरिक्तमेतद्विचत्वारिंशच्च॥ [४]

साध्या वै देवा अस्मिँल्लोक आसन्नान्यत्किञ्चन मिषत्ते-
ऽग्निमेवाग्नये मेधायालभन्त न ह्यन्यदालभ्यमविन्दन्ततो वा इमाः
प्रजाः प्राजायन्त यदग्नावग्निम्मथित्वा प्रहरति प्रजानां प्रजननाय
रुद्रो वा एष यदग्निर्यजमानः पशुर्यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थेद्रुद्राय
यजमानम् (२८)

अपि दध्यात्प्रमायुकः स्यादथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता
हविरेतद्यत्पशुरिति यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थति हव्यायैवासन्नाय
सर्वा देवता जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालब्धं नेवानालब्धमग्नेर्जनि
वृषणौ स्थ इत्याहु वृषणौ (२९)

ह्येतावुर्वश्यस्यायुरसीत्याह मिथुनत्वाय घृतेनाक्ते वृषणं
दधाथामित्याहु वृषणं ह्येते दधाते ये अग्निङ्गायत्रं छन्दोऽनु
प्र जायस्वेत्याहु छन्दोभिरेवैनं प्र जनयत्यग्नये मथ्यमानायानु
ब्रूहीत्याह सावित्रीमृचमन्वाह सवितृप्रसूत एवैनम्मन्थति जातायानु
ब्रूहि (३०)

प्रह्रियमाणायानु ब्रूहीत्याहु काण्डेकाण्ड एवैनं क्रियमाणे
समर्धयति गायत्रीः सर्वा अन्वाह गायत्रछन्दा वा अग्निः स्वेनैवैनं
छन्दसा समर्धयत्यग्निः पुरा भवत्यग्निम्मथित्वा प्र हरति तौ

सम्भवन्तौ यजमानमभि सम्भवतो भवतं नः समनसावित्याह
 शान्त्यै प्रहृत्य जुहोति जातायैवास्मा अन्नमपि दधात्याज्येन
 जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यं प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो
 तेजसा॥ (३१)

यजमानमाह वृषणौ जातायानुब्रूह्यष्टादश च॥ [५]

इषे त्वेति बरुहिरा दत्त इच्छत इव ह्येष यो यजत
 उपवीरसीत्याहोप ह्यैनानाकरोत्युपो देवान्देवीर्विशः प्रागुरित्याह
 दैवीरुह्येता विशः सतीर्देवानुपयन्ति वहीरुशिज इत्याहर्त्विजो वै
 वह्नय उशिजस्तस्मादेवमाह बृहस्पते धारया वसूनीति (३२)

आह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनं रुन्धे
 हुव्या ते स्वदन्तामित्याह स्वदयत्येवैनान्देवं त्वष्टर्वसुं रण्वेत्याह
 त्वष्टा वै पशूनामिधुनानां रूपकृद्रूपमेव पशुषु दधाति रेवती
 रमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः पशूनेवास्मै रमयति देवस्य त्वा
 सवितुः प्रसव इति (३३)

रशनामा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि
 देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्या ऋतस्य त्वा
 देवहविः पाशेना रभ इत्याह सत्यं वा ऋतं सत्येनैवैनमृतेना
 रभतेऽक्षण्या परि हरति वध्यं हि प्रत्यश्च प्रतिमुञ्चन्ति व्यावृत्यै
 धर्षा मानुषानिति नि युनक्ति धृत्या अद्ध्यः (३४)

त्वौषधीभ्यः प्रोक्षामीत्याहाह्यो ह्येष ओषधीभ्यः सम्भवति
 यत्पशुरपाम्पेरुरसीत्याह्येष ह्यपाम्पाता यो मेधायारभ्यते स्वात्तं
 चिथ्सदेव ५ हव्यमापो देवीः स्वदतैनमित्याह स्वदयत्येवैनमुपरिष्ठात्प्रो
 करोति पाययत्यन्तरत एवैनम्मध्यं करोत्यधस्तादुपोक्षति सर्वत
 एवैनम्मध्यं करोति॥ (३५)

वसूनिर्तिं प्रसव इत्यर्धोऽन्तरत एवैनन्दशं च॥ [६]

अग्निना वै होत्रा देवा असुरानभ्यभवन्नग्रये समिध्यमानायानु
 ब्रूहीत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदश सामिधेनीरन्वाह सप्तदशः
 प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै सप्तदशान्वाह द्वादश मासाः पञ्चर्तवः स
 संवत्सरः संवत्सरं प्रजा अनु प्र जायन्ते प्रजानां प्रजननाय देवा वै
 सामिधेनीरनूच्य यज्ञं नान्वपश्यन्त्स प्रजापतिस्तूष्णीमाधारम् (३६)

आधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत्तूष्णीमाधारमाधारयति
 यज्ञस्यानुख्यात्या असुरेषु वै यज्ञ आसीत्तं देवास्तूष्णी ५ होमेनावृजत
 यत्तूष्णीमाधारमाधारयति भ्रातृव्यस्यैव तद्यज्ञं वृद्धे परिधीन्त्सम्मांष्टि
 पुनात्येवैनात्रिस्त्रिः सम्मांष्टि त्र्यावृद्धि यज्ञोऽथो रक्षंसामपहत्यै
 द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश (३७)

मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा
 उप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य
 यदाधारोऽग्निः सर्वा देवता यदाधारमाधारयति शीर्षत एव यज्ञस्य

यजमानः सर्वा देवता अव रुन्धे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार
आत्मा पशुराधारमाधार्य पशुः समनत्तयात्मन्नेव यज्ञस्य (३८)

शिरः प्रति दधाति सं ते प्राणो वायुना गच्छतामित्याह
वायुदेवत्यो वै प्राणो वायावेवास्य प्राणं जुहोति सं यज्ञत्रैरङ्गानि
सं यज्ञपतिराशिषेत्याह यज्ञपतिमेवास्यशिषं गमयति विश्वरूपो
वै त्वाष्ट्र उपरिष्ठात्पशुमभ्यवमीत्तस्मादुपरिष्ठात्पशोर्नाव द्यन्ति
यदुपरिष्ठात्पशुः समनक्ति मेध्यमेव (३९)

एनं करोत्यृत्विजो वृणीते छन्दांस्येव वृणीते सप्त वृणीते
सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः सप्त छन्दांस्युभयस्यावरुद्ध्या
एकादश प्रयाजान् यजति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो
यावानेव पशुस्तम्प्र यजति वृषामेकः परि शय आत्मैवात्मानं
परि शये वज्रो वै स्वधितिर्वज्रो यूपशकलो घृतं खलु वै देवा
वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्धृतेनाक्तौ पशं त्रायेथामित्याह वज्रेणैवेनं वशं
कृत्वा लभते॥ (४०)

आधारम्वद्यन्ते द्वादशात्मन्नेव यज्ञस्य मेध्यमेव खलु वा अष्टादश च॥ [७]

पर्यग्नि करोति सर्वहुतमेवेनं करोत्यस्कन्दायास्कन्नः हि
तद्यद्धुतस्य स्कन्दति त्रिः पर्यग्नि करोति त्र्यावृद्धि यज्ञो-
ऽथो रक्षसामपहत्यै ब्रह्मवादिनो वदन्त्यन्वारभ्यः पशू (३)
नान्वारभ्या (३) इति मृत्यवे वा एष नीयते यत्पशुस्तं यदन्वारभेत

प्र॒मायु॑को यज॑मानः स्या॒दथो॑ ख॒ल्व्वाहुः॑ सुव॒र्गाय॑ वा ए॒ष लो॒काय॑
नीय॑ते यत् (४१)

प॒शुरि॑ति यन्ना॒न्वार॑भेत सुव॒र्गालो॒काद्यज॑मानो हीयेत
वपा॒श्रप॑णीभ्याम॒न्वार॑भते तन्नेवा॒न्वार॑ब्धं नेवान॑न्वार॒ब्धमु॒प प्रे॒ष्य
होत॑र॒हव्या॑ दे॒वेभ्य॑ इत्या॑हेषितः॑ हि कर्म क्रियते रेव॑तीर्य॒ज्ञप॑तिं
प्रि॒यधा॑ वि॒ंशते॑त्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैतद॑ग्निना॑ पु॒रस्ता॑देति॒ रक्ष॑साम॒पह॑त्यै
पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पा॒हीति॑ ब॒र्हिः (४२)

उपा॑स्यत्यस्क॒न्दाया॑स्क॒न्नः॑ हि तद्यद्व॒र्हिषि॑ स्क॒न्दत्य॑थो
ब॒र्हिष॑दमे॒वैनं॑ करोति॒ परा॑डा वर्ततेऽध्व॒र्युः प॒शोः सं॒ज्ञप्य॑मा॒नात्प॑शुभ्य
ए॒व तन्नि॑ हु॒त आ॒त्मनो॑ना॒व्रस्का॑य॒ गच्छ॑ति श्रियं प्र प॒शूना॑प्नोति॒
य ए॒वं वेद॑ प॒श्चालो॑का॒ वा ए॒षा प्रा॑च्यु॒दानी॑यते॒ यत्पत्नी॑ नम॑स्त
आता॒नेत्या॑हादित्यस्य॒ वै र॒श्मयः॑ (४३)

आ॒ता॒नास्ते॑भ्य ए॒व नम॑स्करोत्यन॒र्वा प्रे॒हीत्या॑ह॒ भ्रातृ॑व्यो
वा अ॒र्वा भ्रातृ॑व्यापनु॒त्त्यै घृ॒तस्य॑ कु॒ल्याम॑नु॒ सह प्र॒जया॑ सह
रा॒यस्पोषे॑णेत्या॒हाऽऽशिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्त॒ आपो॑ दे॒वीः शुद्धा॑युव
इत्या॑ह यथा॑य॒जुरे॒वैतत्॥ (४४)

लो॒काय॑ नीयते॒ यद्व॒र्ही र॒श्मयः॑ स॒प्तत्रिं॑शच्च॥ [८]

प॒शोर्वा॑ आल॑ब्धस्य प्रा॒णाञ्छु॑गृच्छति॒ वाक्त॑ आ प्या॑यतां
प्रा॒णस्त॑ आ प्या॑यता॒मित्या॑ह प्रा॒णेभ्य॑ ए॒वास्य॑ शुचः॑ शमयति॒

सा प्राणेभ्योऽधि पृथिवीः शुक्ल विंशति शमहोभ्यामिति नि
नयत्यहोरात्राभ्यामेव पृथिव्यै शुचः शमयत्योषधे त्रायस्वेनः
स्वधिते मेनः हिः सीरित्याह वज्रो वै स्वधितिः (४५)

शान्त्यै पार्श्वत आच्छाति मध्यतो हि मनुष्या आच्छान्ति
तिरश्चीनमा च्छात्यनूचीनः हि मनुष्या आच्छान्ति व्यावृत्त्यै
रक्षसाम्भागोऽसीति स्थविमतो बरहिरक्तापास्यत्यस्त्रैव रक्षाः सि
निरवदयत इदमहः रक्षोऽधमं तमो नयामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च
वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव (४६)

द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तावुभावधमं तमो नयतीषे त्वेति
वपामुत्खिदतीच्छत इव ह्येष यो यजते यदुपतृन्द्याद्रुद्रोऽस्य
पशून्धातुकः स्याद्यन्नोपतृन्द्यादयता स्यादन्ययोपतृणत्यन्यया न
धृत्यै घृतेन द्यावापृथिवी प्रोर्ण्वाथामित्याह द्यावापृथिवी एव
रसेनानुत्तद्यच्छिन्नः (४७)

रायः सुवीर इत्याह यथायजुरेवैतत्क्रूरमिव वा एतत्करोति
यद्वपामुत्खिदत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याह शान्त्यै प्र वा एषो-
ऽस्माल्लोकाच्चवते यः पशुम्मृत्यवै नीयमानमन्वारभते वपाश्रपणी
पुनरन्वारभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यग्निना पुरस्तादेति
रक्षसामपहत्या अथो देवता एव हव्येन (४८)

अन्वेति नान्तममङ्गारमति हरेद्यदन्तममङ्गारमतिहरेद्देवता

अतिं मन्येत् वायो वीहिं स्तो॒काना॒मित्या॑ह॒ तस्मा॒द्विभ॑क्ताः स्तो॒का
अव॑ प॒द्यन्तेऽग्रं॑ वा ए॒तत्प॑शूनां यद्व॒पाग्र॑मोष॒धीना॒म्बर॑रु॒हिर॑ग्रै॒णैवा॒ग्रं
सम॑र्धयत्यथो ओष॒धीष्वे॒व प॒शून्प्रति॑ष्ठापयति॒ स्वाहा॑कृतीभ्यः
प्रेष्येत्या॑ह (४९)

य॒ज्ञस्य॒ समि॑ष्ट्यै प्राणापा॒नौ वा ए॒तौ प॑शूनां यत्पृषदा॒ज्यमा॒त्मा
व॒पा पृषदा॒ज्यम॑भि॒घार्य॑ व॒पाम॒भि घा॑रयत्या॒त्मन्ने॒व प॑शूना॒म्प्राणा॒पा॒नौ
द॒धाति॒ स्वाहो॑र्ध्वन॒भस॑म्मारु॒तं गच्छ॑त॒मित्या॑होर्ध्वन॒भा ह स्म॒ वै
मा॒रुतो॑ दे॒वानां॑ व॒पाश्र॑प॒णी प्र॑हरति॒ तेनै॒वैने॒ प्र ह॑रति॒ विषू॑ची॒ प्र
ह॑रति॒ तस्मा॒द्विष्व॑श्चौ प्राणापा॒नौ॥ (५०)

स्वर्धितिश्चैवाच्छिन्नो हव्येनेष्येत्याह पद्वत्वारि९शच॥ [९]

प॒शुमा॒लभ्य॑ पुरो॒डाशं॑ निर्व॑पति॒ समे॑धमे॒वैन॒मा ल॑भते व॒पया॑
प्र॒चर्य॑ पुरो॒डाशे॑न॒ प्र च॑रत्यू॒र्ग्वै पुरो॒डाश॑ ऊ॒र्जमे॒व प॑शूना॒म्मध्य॑तो
द॒धात्यथो॑ प॒शोरे॒व छि॒द्रम॑पि॒ दधा॑ति पृषदा॒ज्यस्यो॑प॒हत्य॒ त्रिः
पृच्छ॑ति श्रु॒तं ह॒वीः (३) श॑मित॒रिति॑ त्रिष॒त्या हि॑ दे॒वा योऽश्रु॑तं
श्रु॒तमा॑ह॒ स ए॒नसा॑ प्राणापा॒नौ वा ए॒तौ प॑शूनाम् (५१)

यत्पृषदा॒ज्यम्प॒शोः खलु॑ वा आल॑ब्धस्य॒ हृद॑यमा॒त्माभि॑
समे॑ति॒ यत्पृषदा॒ज्येन॑ हृद॑यम॒भिघा॑रयत्या॒त्मन्ने॒व प॑शूना॒म्प्राणा॒पा॒नौ
द॒धाति॒ प॒शुना॒ वै दे॒वाः सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन्ते॒ऽमन्य॑न्त मनु॒ष्या
नोऽन्वा॑भविष्यन्तीति॒ तस्य॒ शिर॑श्छित्त्वा मे॒धं प्रा॑क्षारयन्त्स

प्रक्षोऽभवत्तत्प्रक्षस्यं प्रक्षत्वं यत्प्रक्षशाखोत्तरबर्हिर्भवति
समैधस्यैव (५२)

पशोरवं द्यति पशुं वै ह्रियमाणं रक्षास्यनु सचन्तेऽन्तरा
यूपं चाहवनीयं च हरति रक्षसामपहत्यै पशोर्वा आलब्धस्य मनोऽप
क्रामति मनोतायै हविषोऽवदीयमानस्यानु ब्रूहीत्याहु मन एवास्याव
रुन्ध एकादशावदानान्यव द्यति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो
यावानेव पशुस्तस्याव (५३)

द्यति हृदयस्याग्रेऽव द्यत्यथ जिह्वाया अथ वक्षसो यद्वै
हृदयेनाभिगच्छति तज्जिह्वाया वदति यज्जिह्वाया वदति तदुरसोऽधि
निर्वदत्येतद्वै पशोर्यथापूर्वं यस्यैवमवदायं यथाकाममुत्तरेषामवद्यति
यथापूर्वमेवास्यं पशोरवत्तम्भवति मध्यतो गुदस्याव द्यति मध्यतो
हि प्राण उत्तमस्याव द्यति (५४)

उत्तमो हि प्राणो यदीतरं यदीतरमुभयमेवाजामि जायमानो
वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जायते ब्रह्मचर्येण र्षिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः
प्रजया पितृभ्य एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वा ब्रह्मचारिवासी
तदवदानैरेवाव दयते तदवदानानामवदानत्वन्देवासुराः संयत्ता
आसन्ते देवा अग्निमब्रुवन्त्वया वीरेणासुरानभि भवामेति (५)

सोऽब्रवीद्वरं वृणै पशोरुद्धारमुद्धरा इति स एतमुद्धारमुदहरत्
दोः पूर्वार्धस्य गुदममध्यतः श्रोणि जघनार्धस्य ततो देवा

अभ॑वन्परा॒सुरा॑ यत्र्य॒ङ्गाणा॒॑ सम॒व॒द्यति॑ भ्रातृ॒व्याभि॑भूत्यै
भव॑त्या॒त्मना॑ परा॒स्य भ्रातृ॒व्यो भव॑त्यक्ष्ण॒याव॑ द्यति॒ तस्मा॑दक्ष्ण॒या
प॒शवो॑ऽङ्गा॒नि प्र ह॑रन्ति॒ प्रति॑ष्ठित्यै॥ (५६)

एतौ पशूना॒॑ समे॑धस्यैव तस्यावौ॑तमस्याव॑ द्यतीति॒ पञ्च॑चत्वारि॑शच्च॥ [१०]

मेद॑सा॒ स्रुचौ॑ प्रोर्णो॑ति॒ मेदो॑रूपा॒ वै प॒शवो॑ रू॒पमे॒व प॒शुषु॑ दधाति
यूष॑न्न॒वधाय॑ प्रोर्णो॑ति॒ रसो॑ वा ए॒ष प॑शूनां यद्व॒ रस॑मे॒व प॒शुषु॑ दधाति
पा॒र्श्वेन॑ वसाहोमम्प्र॒ यौति॑ मध्यं॒ वा ए॒तत्प॑शूनां यत्पा॒र्श्वे॑ रस॑ ए॒ष
प॑शूनां यद्वसा॒ यत्पा॒र्श्वेन॑ वसाहोमम्प्र॒ यौति॑ मध्य॒त ए॒व प॑शूना॑ रस॑
दधाति॒ घ्नन्ति॑ (५७)

वा ए॒तत्प॑शुं यत्सं॑ज्ञ॒पय॑न्त्यैन्द्रः॒ खलु॑ वै दे॒वत॑या प्रा॒ण ऐन्द्रो॑-
ऽपान॑ ऐन्द्रः प्रा॒णो अङ्गे॑ अङ्गे॒ नि दै॑ध्यदित्या॑ह प्राणापा॒नावे॒व प॒शुषु॑
दधाति॒ देव॑ त्वष्ट॒र्भूरि॑ ते स॑ रस॑मे॒त्वित्या॑ह त्वाष्ट्रा॒ हि दे॒वत॑या प॒शवो॑
विषु॑रूपा॒ यत्सल॑क्ष्माणो॒ भव॑थेत्या॑ह विषु॑रूपा॒ ह्येते॑ सन्तः॒ सल॑क्ष्माण
ए॒तर्हि॑ भव॑न्ति दे॒वत्रा॑ यन्तम् (५८)

अव॑से सखा॒योऽनु॑ त्वा मा॒ता पि॒तरो॑ मद॒न्त्वित्या॑हानु॒मतमे॒वैन॑म्मा
पि॒त्रा सु॑व॒र्गं लो॒कं ग॑मयत्यर्ध॒र्चे व॑साहोमं जु॒होत्य॑सौ वा अ॒र्ध॒र्च
इ॒यम॑र्ध॒र्च इ॒मे ए॒व रसे॑नानक्ति॒ दिशो॑ जुहोति॒ दिश॑ ए॒व
रसे॑नान॒क्त्यथो॑ दि॒ग्भ्य ए॒वोर्ज॑ रस॑मव॒ रुन्धे॑ प्राणापा॒नौ वा ए॒तौ
प॑शूनां यत्पृषदा॒ज्यं वा॑नस्प॒त्याः खलु॑ (५९)

वै देवतया पशवो यत्पृषदाज्यस्योपहृत्याह वनस्पतयेऽनु
 ब्रूहि वनस्पतये प्रेष्येति प्राणापानावेव पशुषु दधात्यन्यस्यान्यस्य
 समवत्तः समवद्यति तस्मान्नानारूपाः पशवो यूष्णोप सिञ्चति
 रसो वा एष पशूनां यद्य रसमेव पशुषु दधातीडामुप ह्वयते पशवो
 वा इडां पशूनेवोप ह्वयते चतुरुप ह्वयते (६०)

चतुष्पादो हि पशवो यं कामयेतापशुः स्यादित्यमेदस्कं तस्मा
 आ दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवैनम्पशुभ्यो निर्भजत्यपशुरेव
 भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति मेदस्वत्तस्मा आ
 दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवास्मै पशूनव रुन्धे पशुमानेव
 भवति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत स आज्यम् (६१)

पुरस्तादसृजत पशुम्मध्यतः पृषदाज्यम्पश्चात्तस्मादाज्येन
 प्रयाजा इज्यन्ते पशूनां मध्यतः पृषदाज्येनानूयाजास्तस्मादेतन्मिश्रमि
 पश्चात्सृष्टः ह्येकादशानूयाजान् यजति दश वै पशोः
 प्राणा आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तमनु यजति घन्ति वा
 एतत्पशुं यत्संज्ञपयन्ति प्राणापानौ खलु वा एतौ पशूनां
 यत्पृषदाज्यं यत्पृषदाज्येनानूयाजान् यजति प्राणापानावेव पशुषु
 दधाति॥ (६२)

घन्ति यन्तं खलु चतुरुप ह्वयत आज्यं यत्पृषदाज्येन पद॥ [११]

यज्ञेन ता उपयद्धिदेवा वै यज्ञमाग्नीध्रे ब्रह्मवादिनः सत्त्वै देवस्य ग्रावाणं प्राण उपाश्वग्रा देवा वा

उपाश्वो वाग्वै मित्रं यज्ञस्य बृहस्पतिर्देवा वा आग्रयणाग्रानेकादश॥ [१२] यज्ञेन लोके

पशुमान्स्यात्सर्वान्माध्यन्दिनं वाग्वा अरिक्तानि तत्प्रजा अभ्येकपञ्चाशत्॥51॥ यज्ञेन गौरभि निर्वर्तते॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

य॒ज्ञेन॒ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ता उ॑पय॒ङ्घिरे॒वासृ॑जत्
यदु॑पय॒ज उ॑पय॒जति॑ प्र॒जा ए॒व तद्य॑ज॒मानः॑ सृजते जघ॑नार्धाद॒व
द्यति॑ जघ॑नार्धाद्धि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते स्थवि॒म॒तोऽव॑ द्यति स्थवि॒म॒तो
हि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्तेऽस॒म्भिन्द॑न्न॒व द्यति॑ प्रा॒णाना॑मस॒म्भेदा॑य न
प॒र्याव॑र्तयति यत्प॒र्याव॑र्तयेदुदा॒वर्तः॑ प्र॒जा ग्राह॑कः स्यात्समु॒द्रं ग॑च्छ
स्वाहे॒त्याह॑ रेतः (१)

ए॒व तद्ध॑धात्यन्तरि॒क्षं ग॑च्छ स्वाहे॒त्याहान्तरि॑क्षेणै॒वास्मै॑ प्र॒जाः
प्र ज॑नयत्यन्तरि॒क्षं ह्यनु॑ प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते दे॒वः स॑वि॒तारं॑ गच्छ
स्वाहे॒त्याह॑ सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयत्यहो॒रात्रे॑ गच्छ
स्वाहे॒त्याहाहो॒रात्रा॑भ्यामे॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयत्यहो॒रात्रे॑ ह्यनु॑ प्र॒जाः
प्र॒जाय॑न्ते मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ स्वाहा (२)

इत्या॑ह प्र॒जास्वे॒व प्रजा॑तासु प्रा॒णापा॑नौ द॒धाति॑ सोमं गच्छ
स्वाहे॒त्याह॑ सौ॒म्या हि दे॒वत॑या प्र॒जा य॒ज्ञं ग॑च्छ स्वाहे॒त्याह॑ प्र॒जा ए॒व
य॒ज्ञियाः॑ करोति छन्दा॑सि गच्छ स्वाहे॒त्याह॑ प॒शवो॑ वै छन्दा॑सि
प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे द्यावा॑पृथि॒वी ग॑च्छ स्वाहे॒त्याह॑ प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता

द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि गृह्णाति नभः (३)

दिव्यं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजाभ्य एव प्रजाताभ्यो वृष्टिं नि
यच्छत्यग्निं वैश्वानरं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजा एव प्रजाता अस्यां
प्रतिष्ठापयति प्राणानां वा एषोऽव द्यति योऽव द्यति गुदस्य मनो मे
हार्दि यच्छेत्याह प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते पशोर्वा आलब्धस्य
हृदयं शुगृच्छति सा हृदयशूलम् (४)

अभि समेति यत्पृथिव्यां हृदयशूलमुद्वासयेत्पृथिवीं
शुचार्पयेद्यदप्स्वपः शुचार्पयेच्छुष्कस्य चार्द्रस्य च सन्धावुद्वासयत्युभयं
शान्त्यै यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (५)

रेतो मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा नभो हृदयशूलं द्वात्रिंशच्च॥ [१]

देवा वै यज्ञमाग्नीध्रे व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत तदब्रुवन्वसंतु
नु न इदमिति तद्वसतीवरीणां वसतीवरित्वम् तस्मिन्प्रातर्न
समंशक्नुवन्तदप्सु प्रावेशयन्ता वसतीवरीरभवन्वसतीवरीर्गृह्णाति
यज्ञो वै वसतीवरीर्यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोप वसति यस्यागृहीता
अभि निम्रोचेदनाब्धोऽस्य यज्ञः स्यात् (६)

यज्ञं वि च्छिन्द्याज्योतिष्यां वा गृहीयाद्धिरण्यं वावधाय
सशुक्राणामेव गृह्णाति यो वा ब्राह्मणो बहुयाजी तस्य
कुम्भ्यानां गृहीयात्स हि गृहीतवसतीवरीको वसतीवरीर्गृह्णाति
पशवो वै वसतीवरीः पशूनेवारभ्य गृहीत्वोप वसति यदन्वीपं

तिष्ठन्गृहीयान्निर्मागुका अस्मात्पशवः स्युः प्रतीपं तिष्ठन्गृह्णाति
प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णातीन्द्रः (७)

वृत्रमहन्सो ऽपो ऽभ्यग्नियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञियं
सदेवमासीत्तदत्यमुच्यत् ता वहन्तीरभवन्वहन्तीनां गृह्णाति या
एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपस्तासामेव गृह्णाति नान्तमा
वहन्तीरतीयाद्यदन्तमा वहन्तीरतीयाद्यज्ञमति मन्येत न स्थावराणां
गृहीयाद्वरुणगृहीता वै स्थावरा यथ्स्थावराणां गृहीयात् (८)

वरुणेनास्य यज्ञं ग्राहयेद्यद्वै दिवा भवत्यपो रात्रिः प्र
विंशति तस्मात्ताम्रा आपो दिवा ददृश्रे यन्नक्तम्भवत्यपोऽहः प्र
विंशति तस्माच्चन्द्रा आपो नक्तं ददृश्रे छायायै चातपंतश्च संधौ
गृह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति हविष्मंतीरिमा आप इत्याह
हविष्कृतानामेव गृह्णाति हविष्मा अस्तु (९)

सूर्य इत्याह सशुक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा
अनुष्टुग्वाचैवैनाः सर्वया गृह्णाति चतुष्पदयर्चा गृह्णाति त्रिः सादयति
सप्त सम्पद्यन्ते सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशून्नेवाव रुन्धेऽस्मै
वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो यद्गार्हपत्य
उपसादयेदस्मिंल्लोके पशुमान्थस्याद्यदाहवनीयेऽमुष्मिन् (१०)

लोके पशुमान्थस्यादुभयोरुप सादयत्युभयोरेवैनं लोकयोः

पशुमन्तं करोति सर्वतः परि हरति रक्षसामपहत्या
 इन्द्राग्नियोर्भागधेयीः स्थेत्याह यथायजुरेवैतदाग्नीध्र उप
 वासयत्येतद्वै यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदेव यज्ञस्यापराजितं
 तदेवैना उप वासयति यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न
 क्रियते तदनु यज्ञः रक्षास्यैव चरन्ति यद्वहन्तीनां गृह्णाति
 क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रक्षसामनन्ववचाराय न ह्येता
 ईलयन्त्या तृतीयसवनात्परि शेरे यज्ञस्य सन्तत्यै॥ (११)

स्यादिन्द्रो गृह्णीयादस्त्वमुष्मिन्क्रियते षड्विंशतिश्च॥ [२]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यः सोममुपावहरन्सर्वा
 देवताभ्य उपावहरेदिति हृदे त्वेत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति
 मनसे त्वेत्याह पितृभ्य एवैतेन करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्याह
 देवेभ्य एवैतेन करोत्येतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवैनः सर्वाभ्य
 उपावहरति पुरा वाचः (१२)

प्रवदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावत्येव वाक्तामव
 रुन्धेऽपोऽग्नेऽभिव्याहरति यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि
 सृजति सर्वाणि छन्दास्यन्वाह पशवो वै छन्दांसि पशून्वाव
 रुन्धे गायत्रिया तेजस्कामस्य परि दध्यात्रिष्टुभेन्द्रियकामस्य
 जगत्या पशुकामस्यानुष्टुभा प्रतिष्ठाकामस्य पङ्क्त्या यज्ञकामस्य
 विराजान्नकामस्य शृणोत्वग्निः समिधा हवम् (१३)

म॒ इत्या॑ह सवि॒तृप्र॑सूत ए॒व दे॒वता॑भ्यो नि॒वेद्या॑पोऽच्छै॑त्य॒प इ॑ष्य
 होत॒रित्या॑हेषि॒तः हि क॑र्म क्रि॒यते मै॒त्रावरु॑णस्य चमसाध्व॒र्यवा
 द्र॒वेत्या॑ह मि॒त्रावरु॑णौ वा अ॒पां ने॒तारौ ता॒भ्यामे॒वैना॒ अच्छै॑ति
 दे॒वीरा॑पो अ॒पां नपा॑दित्या॒हाहु॑त्यै॒वैना॒ निष्क्री॑य गृह्णात्यथो
 ह॒विष्कृ॑तानामे॒वाभिघृ॑तानां गृह्णाति (१४)

कार्षि॑र॒सीत्या॑ह श॒मल॑मे॒वासा॑मप॒ं प्ला॒वय॑ति स॒मुद्र॑स्य
 वोक्षि॑त्या॒ उन्न॑य॒ इत्या॑ह तस्मा॑द॒द्यमा॑नाः पी॒यमा॑ना॒ आपो॒ न
 क्षी॑यन्ते॒ योनि॑र्वै य॒ज्ञस्य॒ चात्वा॑लं य॒ज्ञो व॑सती॒वरी॑र्होतृचम॒सं
 च॑ मै॒त्रावरु॑णचम॒सं च॑ स॒ऽस्पर्श॑ वसती॒वरी॑र्व्या॒नय॑ति य॒ज्ञस्य॑
 स॒योनि॑त्वायाथो॒ स्वादे॒वैना॒ योने॑ः प्र ज॑नयत्यध्व॒र्योऽवे॑र॒पा (३)
 इत्या॑होतेम॒नन्न॑मु॒रुते॑माः प॒श्येति॒ वावै॑तदा॒ह यद्य॑ग्नि॒ष्टोमो॒ जुहो॑ति
 यद्यु॒क्थ्यः परि॒धौ नि मा॑र्ष्टि॒ यद्य॑तिरा॒त्रो यजु॑र्वद॒न्प्र प॑द्यते य॒ज्ञक्र॑तूनां
 व्यावृ॑त्त्यै॥ (१५)

वा॒चो ह॑वम॒भिघृ॑तानां गृह्णात्यु॒त पञ्च॑वि॒ंशति॑श्च॥ [३]

दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इति॒ ग्रावा॑णमा द॑त्ते प्रसू॒त्या
 अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒हाश्वि॑नौ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आस्ता॑म् पू॒ष्णो
 हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह॒ यत्यै॑ प॒शवो॒ वै सोमो॑ व्या॒न उ॑पा॒शुस॑व॒नो
 यदु॑पा॒शुस॑व॒नम॒भि मि॑मी॒ते व्या॒नमे॒व प॒शुषु॑ दधा॒तीन्द्रा॑य॒ त्वेन्द्रा॑य॒
 त्वेति॑ मिमी॒त इन्द्रा॑य॒ हि सोम॑ आ॒ह्रिय॑ते पञ्च॒ कृत्वो॒ यजु॑षा
 मिमी॑ते (१६)

पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च
 कृत्वस्तूष्णीन्दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव
 रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर इत्याहैष वा अपा९ सोमपीथो य
 एवं वेद नाप्स्वार्तिमार्च्छति यत्तं सोम दिवि ज्योतिरित्याहैभ्य
 एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भरति सोमो वै राजा दिशोऽभ्यध्यायत्स दिशो-
 ऽनु प्राविशत्प्रागपागुदगधरागित्याह दिग्भ्य एवैन९ सम्भरत्यथो
 दिश एवास्मा अव रुन्धेऽम्ब नि ष्वरेत्याह कामुका एन९ स्त्रियो
 भवन्ति य एवं वेद यत्तं सोमादाभ्यं नाम जागृवीति (१८)

आहैष वै सोमस्य सोमपीथो य एवं वेद न
 सौम्यामार्तिमार्च्छति घ्नन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्त्य९ शूनपं
 गृह्णाति त्रायत एवैनं प्राणा वा अ९ शवः पशवः सोमोऽ९ शून्पुनरपि
 सृजति प्राणानेव पशुषु दधाति द्वौद्वौवपि सृजति तस्माद्वौद्वौ
 प्राणाः॥ (१९)

यजुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुश्चत्वारि९शच्च॥ [४]

प्राणो वा एष यदुपा९ शुर्यदुपा९ श्वग्रा ग्रहा गृह्यन्ते
 प्राणमेवानु प्र यन्त्यरुणो हं स्माहौपवेशिः प्रातःसवन एवाहं
 यज्ञ९ स९ स्थापयामि तेन ततः स९ स्थितेन चरामीत्यष्टौ
 कृत्वोऽग्नेऽभि पुणोत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रमप्रातःसवनं

प्रातःसवनमेव तेनाऽऽप्तोत्येकादश कृत्वौ द्वितीयमेकादशाक्षरा
त्रिष्टुप्त्रैष्टुभ्ममाध्यंदिनम् (२०)

सवनंममाध्यंदिनमेव सवनं तेनाऽऽप्नोति द्वादश कृत्वंस्तृतीयं
द्वादशाक्षरा जगती जागतां तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव
तेनाऽऽप्तोत्येतां ह वाव स यज्ञस्य सऽस्थितिमुवाचास्कन्दायास्कन्त्र
हि तद्यद्यज्ञस्य सऽस्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वाहुर्गायत्री वाव
प्रातःसवने नातिवाद इत्यनतिवादुक एनम्भ्रातृव्यो भवति य एवं
वेद तस्मादष्टावष्टौ (२१)

कृत्वौऽभिषुत्य ब्रह्मवादिनो वदन्ति पवित्रवन्तोऽन्ये ग्रहा
गृह्यन्ते किम्पवित्र उपांशुरिति वाक्पवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतये
पवस्व वाजिन्नित्याह वाचैवैनम्पवयति वृष्णो अंशुभ्यामित्याह
वृष्णो ह्येतावंशू यौ सोमस्य गभस्तिपूत इत्याह गभस्तिना
ह्यैनम्पवयति देवो देवानां पवित्रमसीत्याह देवो ह्येषः (२२)

सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्याह येषां
ह्येष भागस्तेभ्य एनं गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्याह प्राणमेव
स्वमकृत मधुमतीर्न इषंस्कृधीत्याह सर्वमेवास्मा इदं स्वदयति
विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्याहोभयेष्वेव
दैवमनुष्येषु प्राणान्दधाति मनस्त्वा (२३)

अद्वित्याह मनं एवाश्नुत उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो

हि प्राणः स्वाहा॑ त्वा सुभवः॑ सूर्यायेत्या॑ह प्राणा वै स्वभवसो॑
देवास्तेष्वेव परोक्षं॑ जुहोति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य॑ इत्या॑हादित्यस्य
वै रश्मयो॑ देवा मरीचिपास्तेषां॑ तद्भागधेय॑न्तानेव तेन॑ प्रीणाति
यदि कामयेत॑ वर्षुकः पर्जन्यः॑ (२४)

स्यादिति॑ नीचा हस्तेन॑ नि मृज्याद्वृष्टिमेव॑ नि यच्छति॑
यदि कामयेतावर्षुकः॑ स्यादित्युत्तानेन॑ नि मृज्याद्वृष्टिमेवोद्यच्छति॑
यद्यभिचरे॑दमुं जह्यथ॑ त्वा होष्यामीति॑ ब्रूयादाहुतिमेवैनं॑ प्रेप्सन्
हन्ति॑ यदि दूरे॑ स्यादा तमितोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यानुगत्य॑ हन्ति॑
यद्यभिचरे॑दमुष्यं (२५)

त्वा प्राणे सादयामीति॑ सादयेदसन्नो॑ वै प्राणः प्राणमेवास्य॑
सादयति॑ षड्भिर॑ शुभिः पवयति॑ षड्वा ऋतव॑ ऋतुभिरेवैनम्पवयति॑
त्रिः पवयति॑ त्रयं इमे लोका एभिरेवैनं॑ लोकैः पवयति॑ ब्रह्मवादिनो॑
वदन्ति॑ कस्मात्स॒त्यात्रयः॑ पशूना॑ हस्ता॑दाना इति॑ यत्रिरुपा॑ शु॑
हस्तेन॑ विगृह्णाति॑ तस्मात्रयः॑ पशूना॑ हस्ता॑दानाः पुरुषो॑ हस्ती
मर्कटः॑ ॥ (२६)

मार्थ्यन्दिनमष्टावष्टावेष॑ मनस्त्वा पर्जन्योऽमुष्य॑ पुरुषो द्वे च॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत॑ तदसुरा॑ अकुर्वत॑ ते देवा उपा॑ शु
यज्ञ॑ स॒ऽस्थाप्यमपश्यन्तमुपा॑ शु स॒मस्थापयन्तेऽसुरा॑
वज्रमुद्यत्य॑ देवानभ्यायन्त॑ ते देवा बिभ्यन्त॑ इन्द्रमुपाधावन्तानिन्द्रो॑
ऽन्तर्यामेणान्तरधत्त॑ तदन्तर्यामस्यान्तर्यामत्वम्॑ यदन्तर्यामो॑ गृह्यते

भ्रातृव्यानेव तद्यजमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्ते" (२७)

दधामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षमित्याहैभिरेव
लोकैर्यजमानो भ्रातृव्यानन्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा
इदमभूद्यद्वयं स्म इति तेऽब्रुवन्मघवन्ननु न आ भजेति सजोषा
देवैरवरैः परैश्चेत्यब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावरे तानुभयान् (२८)

अन्वाभजत्सजोषा देवैरवरैः परैश्चेत्याह ये चैव देवाः
परे य चावरे तानुभयानन्वाभजत्यन्तर्यामे मघवन्मादयस्वेत्याह
यज्ञादेव यजमानं नान्तरेत्युपयामगृहीतोऽसीत्याहापानस्य
धृत्यै यदुभावपवित्रौ गृह्येयांतां प्राणमपानोऽनु नृच्छेत्प्रमायुकः
स्यात्पवित्रवानन्तर्यामो गृह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदुपाश्वन्तर्यामौ
व्यान उपाशुसवनो यं कामयेत प्रमायुकः स्यादित्यसंस्पृष्टौ
तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्य प्राणापानौ विच्छिनत्ति ताजक्प्रमीयते
यं कामयेत सर्वमायुरियादिति संस्पृष्टौ तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्य
प्राणापानौ संतनोति सर्वमायुरेति॥ (३०)

त उभयान्गृह्यते चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [६]

वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवो यदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते
वाचमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अब्रुवन्त्सोमं राजानं
हनामेति सोऽब्रवीद्वरं वृणै मदग्रा एव वो ग्रहा गृह्यान्ता इति

तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते तमघ्नन्त्सोऽपूयत् तं देवा
नोपाधृष्णुवन्ते वायुमब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सोऽब्रवीद्वरं वृणै मद्देवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यान्ता
इति तस्मान्नानादेवत्यानि सन्ति वायव्यान्युच्यन्ते तमेभ्यो
वायुरेवास्वदयत्तस्माद्यत्पूयति तत्प्रवाते वि षजन्ति वायुरहि तस्य
पवयिता स्वदयिता तस्य विग्रहणं नाविन्दन्त्सोऽदितिरब्रवीद्वरं
वृणा अथ मया वि गृह्णीध्वम्मद्देवत्या एव वः सोमाः (३२)

सन्ना असन्नित्युपयामगृहीतोऽसीत्याहादितिदेवत्यास्तेन
यानि हि दारुमयाणि पात्राण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानि
मृन्मयाणि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमाह वाग्वै पराच्यव्याकृतावदत्ते
देवा इन्द्रमब्रुवन्निमां नो वाचं व्याकुर्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं
चैवैष वायवे च सह गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः सह
गृह्यते तामिन्द्रो मध्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता
वागुद्यते तस्मात्सकृदिन्द्राय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स
वराववृणीत॥ (३३)

स्वदय सोमाः सुहाद्याविंशतिश्च॥ [७]

मित्रं देवा अब्रुवन्त्सोमं राजानं हनामेति सोऽब्रवीन्नाहं
सर्वस्य वा अहम्मित्रमस्मीति तमब्रुवन् हनामैवेति सोऽब्रवीद्वरं वृणै
पयसैव मे सोमं श्रीणन्निति तस्मान्मैत्रावरुणम्पयंसा श्रीणन्ति
तस्मात्पशवोऽपाक्रामन् मित्रः सन्क्रूरमकरिति क्रूरमिव खलु वा

एषः (३४)

करोति यः सोमैः यजते तस्मात्पशवोऽपि कामन्ति
यन्मैत्रावरुणम्पयसा श्रीणाति पशुभिरेव तन्मित्रं संमर्धयति
पशुभिर्यजमानम्पुरा खलु वावैवम्मित्रोऽवेदप मत्क्रूरं चक्रुषः पशवः
क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमवृणीत वरुणं देवा अब्रुवन्त्वयाऽशभुवा
सोमं राजानं हनमेति सोऽब्रवीद्वरं वृणौ मह्यं च (३५)

एवैष मित्राय च सह गृह्याता इति तस्मान्मैत्रावरुणः
सह गृह्यते तस्माद्राज्ञा राजानमंशभुवा घ्नन्ति वैश्येन वैश्यं
शूद्रेण शूद्रं वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते देवा
मित्रावरुणावब्रुवन्निदं नो वि वासयतमिति तावब्रूतां वरं वृणावहा
एकं एवावत्पूर्वो ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः पूर्वो
मैत्रावरुणाद्गृह्यते प्राणापानौ ह्येतौ यदुपांश्चन्तर्यामौ मित्रो-
ऽहरजनयद्वरुणो रात्रिं ततो वा इदं व्यौच्छद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते
व्युष्ट्यै॥ (३६)

एष चैन्द्रवायवो द्वाविंशतिश्च॥

[८]

यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत ते देवा अश्विनावब्रुवन्मिषजौ वै स्थं
इदं यज्ञस्य शिरः प्रति धत्तमिति तावब्रूतां वरं वृणावहे ग्रहं एव
नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्ततो वै तौ यज्ञस्य
शिरः प्रत्यधत्ताम् यदाश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ देवा

अब्रुवन्नपूतो वा इमौ मनुष्यचरौ (३७)

भिषजाविति तस्माद्ब्राह्मणेन भेषजं न कार्यमपूतो
ह्ये ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बहिष्पवमानेन पवयित्वा
ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्तस्माद्बहिष्पवमाने स्तुत आश्विनो गृह्यते
तस्मादेवं विदुषा बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वै बहिष्पवमान
आत्मानमेव पवयते तयोस्त्रेधा भेषज्यं वि न्यदधुरग्नौ तृतीयमप्सु
तृतीयम्ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्रम् (३८)

उपनिधाय ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्य भेषजं कुर्याद्यावदेव
भेषजं तेन करोति समर्धुकमस्य कृतं भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
कस्मात्सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्या गृह्यन्ते द्विपात्रा हूयन्ते इति
यदेकपात्रा गृह्यन्ते तस्मादेकोऽन्तरतः प्राणो द्विपात्रा हूयन्ते
तस्माद्द्वौ द्वौ बहिष्ठात्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पशव इडा
यदिडाम्पूर्वा द्विदेवत्येभ्य उपह्वयेत (३९)

पशुभिः प्राणानन्तर्दधीत प्रमायुकः स्याद्विदेवत्यान्भक्षयित्वेडामुप
ह्वयते प्राणानेवात्मन्धित्वा पशूनुप ह्वयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चक्षुर्मैत्रावरु
श्रोत्रमाश्विनः पुरस्तादैन्द्रवायवम्भक्षयति तस्मात्पुरस्ताद्वाचा
वदति पुरस्तान्मैत्रावरुणं तस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषा पश्यति सर्वतः
परिहारमाश्विनं तस्मात्सर्वतः श्रोत्रेण शृणोति प्राणा वा एते
यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्राणि सादयति तस्मादरिक्ता अन्तरतः प्राणा
यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञं रक्षाञ्च
चरन्ति यदरिक्तानि पात्राणि सादयति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य
शये रक्षसामनन्ववचाराय दक्षिणस्य हविर्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्यां
सादयति वाच्यैव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शरे यज्ञस्य
सन्तत्यै॥ (४१)

मनुष्यचरावुदपात्रमुपहृतं द्विदेव्याः षट्त्वारिंशच्च॥ [९]

बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छण्डामर्कावसुराणां
ब्रह्मण्वन्तो देवा आसन्ब्रह्मण्वन्तोऽसुरास्ते ऽऽन्योन्यं नाशकृवन्नभिभवि
देवाः शण्डामर्कावुपामन्नयन्त तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहावेव
नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्रामन्थिनावगृह्णन्ततौ देवा
अभवंन्परासुरा यस्यैवं विदुषः शुक्रामन्थिनौ गृह्येते भवत्यात्मना
परा (४२)

अस्य भ्रातृव्यो भवति तौ देवा अपनुद्यात्मन इन्द्रायाजुहवुरपनुतौ
शण्डामर्कौ सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहाप
नुदते स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनावात्मन इन्द्रायाजुहवुरिन्द्रो
ह्येतानि रूपाणि करिऋदचरदसौ वा आदित्यः शुक्रश्चन्द्रमा
मन्थ्यपिगृह्य प्राञ्चौ निः (४३)

क्रामतस्तस्मात्प्राञ्चौ यन्तौ न पश्यन्ति प्रत्यश्चावावृत्य

जुहुतस्तस्मात्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुषी वा एते
 यज्ञस्य यच्छुक्रामन्थिनौ नासिकोत्तरवेदिरभितः परिक्रम्य
 जुहुतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी
 विधृते सर्वतः परि क्रामतो रक्षसामपहत्यै देवा वै याः
 प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताः स्ताभिः प्र (४४)

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताः स्ताभिरपानुदन्त
 प्राचीरन्या आहुतयो हूयन्ते प्रत्यश्चौ शुक्रामन्थिनौ पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च
 यजमानो भ्रातृव्यान्प्र णुदते तस्मात्पराचीः प्रजाः प्र वीयन्ते
 प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामन्थिनौ वा अनु प्रजाः प्र जायन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च
 सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४५)

सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहि मन्थी मन्थिशोचिषेत्याहेता
 वै सुवीरा या अत्रीरेताः सुप्रजा या आद्या य एवं वेदात्र्यस्य
 प्रजा जायते नाद्या प्रजापतेरक्ष्यश्चयत्तत्परापतत्तद्विकङ्कतं
 प्राविशत्तद्विकङ्कते नारमत तद्यवं प्राविशत् तद्यवेऽरमत
 तद्यवस्य (४६)

यवत्वं यद्विकङ्कतम्मन्थिपात्रम्भवति सक्तुभिः श्रीणाति
 प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यान्मन्थिप
 सदो नाश्रुत इत्यार्तपात्रं हीति ब्रूयाद्यदश्रुवीतान्योऽध्वर्युः
 स्यादार्तिमार्च्छेत्तस्मान्नाश्रुते॥ (४७)

दे॒वा वै यद्य॒ज्ञेऽकुर्व॑त॒ तदसु॑रा अकुर्व॑त॒ ते दे॒वा
 आ॒ग्रय॑णा॒ग्रान्ग्र॑हान॒पश्य॑न्तान॒गृह्ण॑त॒ ततो॒ वै तेऽग्रं॑ पर्या॒यन्
 यस्यै॒वं वि॒दुष॑ आ॒ग्रय॑णा॒ग्रा ग्र॑हा॒ गृह्य॑न्तेऽग्र॒मेव॑ स॒माना॑नां पर्येति
 रु॒ग्णव॑त्य॒र्चा भ्रातृ॑व्यवतो॒ गृही॑या॒द्भ्रातृ॑व्यस्यैव रु॒क्ताग्र॑ः स॒माना॑नां
 पर्येति॒ ये दे॒वा दि॒व्येका॑दश॒ स्थेत्या॑ह (४८)

ए॒ताव॑ती॒र्वै दे॒वता॑स्ताभ्य॑ ए॒वैन॑ः सर्वा॒भ्यो गृ॑हात्येष॒ ते
 योनि॑र्विश्वे॒भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ इत्या॒ह वैश्व॑दे॒वो ह्येष॑ दे॒वता॑या॒ वाग्वै
 दे॒वेभ्योऽपा॑क्रामद्य॒ज्ञायाति॑ष्ठमा॒ना ते दे॒वा वा॒च्यप॑क्रान्तायां
 तूष्णीं॑ ग्र॒हान॑गृह्ण॑त॒ साऽम॑न्यत॒ वाग॑न्तर्यन्ति॒ वै मेति॑
 सा॒ग्रय॑ण॒मप्र॑त्यागच्छु॒त्तदा॑ग्रय॒णस्या॑ग्रय॒णत्व॑म् (४९)

तस्मा॑दाग्रय॒णे वा॒ग्वि सृ॑ज्यते॒ यत्तूष्णी॑म्पूर्वे॒ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॒ यथा॑
 थ्सा॒रीय॑ति म॒ आ॒ख इ॒यति॑ नाप॑ रा॒थस्या॑मीत्यु॒पाव॑सृजत्ये॒वमे॒व
 तद॑ध्व॒र्युरा॑ग्रय॒णं गृ॑हीत्वा॒ यज्ञ॑मा॒रभ्य॑ वाचं॒ वि सृ॑जते॒ त्रिर्हि॑
 क॑रोत्युद्गा॒तृने॒व तद्वृ॑णीते॒ प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष यदा॑ग्रय॒णो यदा॑ग्रय॒णं
 गृ॑हीत्वा॒ हिं॒करो॑ति॒ प्र॒जाप॑ति॒रे॒व (५०)

तत्प्र॒जा अ॒भि जि॑घ्रति॒ तस्मा॑द्वि॒थ्सं जा॒तं गौ॒रभि॑ जि॒घ्रत्या॒त्मा
 वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॑ यदा॑ग्रय॒णः स॒वने॑स॒वने॒ऽभि गृ॑हात्या॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञः
 सं त॑नोत्यु॒परि॑ष्ठा॒दा न॑यति॒ रेत॑ ए॒व तद्व॑धात्य॒धस्ता॑दु॒पं गृ॑हाति॒
 प्र ज॑नयत्ये॒व तद्व॑ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्वा॑य॒त्री क॑नि॒ष्ठा

छन्दसा॑ स॒ती सर्वा॑णि॒ सर्व॑नानि वह॒तीत्ये॑ष वै गा॒यत्रि॑यै
व॒त्सो यदा॑ग्र॒यण॑स्तमे॒व तद॑भिनिवर्त॒ः सर्वा॑णि॒ सर्व॑नानि वहति॒
तस्मा॑द्व॒त्सम॒पाकृ॑तं गौर॒भि नि वर्त॑ते॥ (५१)

आ॒हाग्र॒यण॑त्वं प्र॒जाप॑तिरेवेति॒ वि॒श॒तिश्च॑॥ [११]

इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑युर्वै य॒ज्ञेन॑ सुव॒र्गायेन्द्रो॑ म॒रुद्भि॑रदि॒तिरन्त॑र्यामपा॒त्रेण॑ प्रा॒ण उ॑पा॒शुपा॑त्रेणेन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्तस्य
ग्र॒हान् वै प्रा॒न्यान्येका॑दश॥ [१२] इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ पुन॑र॒क्तुना॑ह मिथुन॒म्प॒शवो॑ नेष्टः
पर्वा॑मुपा॒श्वन्त॑र्यामयो॒द्विच॑त्वारि॒शत्॥४२॥ इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ पा॒ङ्कत्व॑म्॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ वज्र॒मुद॑यच्छ॒त्स वृ॒त्रो वज्रा॑दुद्य॒ताद॑बिभे॒त्सोऽब्र॑वीन्मा मे प्र हार॒स्ति वा इ॒दम्म॑यि॒ वी॒र्यं॑ तत्ते प्र दा॑स्यामीति॒
तस्मा॑ उ॒क्थ्यं॑ प्राय॑च्छ॒त्तस्मै॑ द्वितीय॒मुद॑यच्छ॒त्सोऽब्र॑वीन्मा मे प्र
हार॒स्ति वा इ॒दं म॑यि॒ वी॒र्यं॑ तत्ते प्र दा॑स्यामीति (१)

तस्मा॑ उ॒क्थ्यमे॒व प्राय॑च्छ॒त्तस्मै॑ तृतीय॒मुद॑यच्छ॒त्तं
विष्णु॑रन्वतिष्ठत ज॒हीति॑ सोऽब्र॑वीन्मा मे प्र हार॒स्ति वा
इ॒दम्म॑यि॒ वी॒र्यं॑ तत्ते प्र दा॑स्यामीति॒ तस्मा॑ उ॒क्थ्यमे॒व प्राय॑च्छ॒त्तं
निर्मा॑यं भूतम॑हन् य॒ज्ञो हि तस्य॑ मा॒यासी॑द्यदु॒क्थ्यो गृ॒ह्यत॑

इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते इन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत
इत्याहेन्द्राय हि स तम्प्रायच्छुत्तस्मै त्वा विष्णावे त्वेत्याह यदेव
विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुमन्वाभजति त्रिर्निर्गृह्णाति
त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायच्छदेष ते योनिः पुनरहविरसीत्याह
पुनःपुनः (३)

ह्यस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यस्तस्मादुक्थ्यं
हुतं सोमा अन्वायन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वेति तस्मादेकं
यन्तम्बहवोऽनु यन्ति तस्मादेको बहूनाम्भद्रो भवति
तस्मादेको बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं
यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यन्तराहवनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नव
नयेत् (४)

आत्मानमेव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत् यजमानं
यज्ञयशसेनार्पयेयमित्यन्तरा सदोहविर्धाने तिष्ठन्नव नयेद्यजमानमेव
यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत् सदस्यान् यज्ञयशसेनार्पयेयमिति
सदं आलभ्याव नयेत्सदस्यानेव यज्ञयशसेनार्पयति॥ (५)

इतीन्द्रियमेव पुनःपुनर्यज्ञयस्त्रिंशच्च॥ [१]

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्धुव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादायुः
प्राणानामुत्तममूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या इत्याह मूर्धानमेवैनं

समा॒नानां॑ करोति वै॒श्वान॒रमृ॒ताय॑ जा॒तम॒ग्निमि॒त्याह॑ वै॒श्वान॒रः
हि दे॒वत॒यायु॑रु॒भय॑तो॒वैश्वान॑रो गृह्यते तस्मा॑दु॒भय॑तः प्रा॒णा
अ॒धस्ता॑च्चो॒परि॑ष्टाच्चार्धि॒नोऽन्ये॑ ग्रहा॑ गृह्यन्तेऽर्धी॑ ध्रु॒वस्तस्मा॑त् (६)

अ॒र्ध्यवा॑ङ्गा॒णोऽन्ये॑षां प्रा॒णाना॑मु॒पोऽन्ये॑ ग्रहाः॑ सा॒द्यन्तेऽनु॑पो॒से
ध्रु॒वस्तस्मा॑द॒स्त्रान्याः॑ प्र॒जाः प्र॑ति॒तिष्ठ॑न्ति मा॒ः सेना॒न्या अ॒सुरा॒ वा
उ॒त्तर॒तः पृ॒थिवी॒म्प॒र्याचि॑की॒र॒षन्तां॑ दे॒वा ध्रु॒वेणा॑द॒ः ह॒न्तद्ध्रु॒वस्य॑ ध्रु॒वत्वं
यद्ध्रु॒व उ॒त्तर॒तः सा॒द्यते॑ धृ॒त्या आ॒युर्वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ यद्ध्रु॒व आ॒त्मा हो॒ता
यद्धो॑तृचम॒से ध्रु॒वम॑व॒नय॑त्या॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑ (७)

आयु॑र्दधाति पु॒रस्ता॑दु॒क्थस्या॑व॒नीय॑ इत्या॑हुः पु॒रस्ता॑द्वायु॑षो
भु॒ङ्क्ते म॑ध्य॒तोऽव॒नीय॑ इत्या॑हुर्मध्य॒मेन॒ ह्यायु॑षो भु॒ङ्क्ते उ॒त्तरा॑र्धेऽव॒नीय॑
इत्या॑हुरु॒त्तमे॒न ह्यायु॑षो भु॒ङ्क्ते वै॑श्वदे॒व्यामृ॒चि श॒स्यमा॑नाया॒मव॑ नयति
वैश्वदे॒व्यो वै प्र॒जाः प्र॒जास्वे॒वायु॑र्दधाति॥ (८)

ध्रुवस्तस्मादेव यज्ञस्यैकान्नचत्वारि॑ शब्च॥

[२]

य॒ज्ञेन॒ वै दे॒वाः सु॑व॒र्गं लो॒कमा॑य॒न्तेऽम॒न्यन्त॑ मनु॒ष्या
नोऽन्वा॑भविष्य॒न्तीति॑ ते सं॒वत्स॒रेण॑ योपयित्वा सु॑व॒र्गं
लो॒कमा॑य॒न्तमृ॑षय ऋ॒तुग्र॒हैरे॒वानु॑ प्रा॒जान॑न॒यद॑तु॒ग्रहा॑ गृह्यन्ते
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञा॒त्यै द्वा॒दश॑ गृह्यन्ते द्वा॒दश॑ मा॒साः सं॒वत्स॒रः
सं॒वत्स॒रस्य॑ प्र॒ज्ञा॒त्यै स॒ह प्र॑थ॒मौ गृ॑ह्येते स॒होत्त॑मौ तस्मा॒द्वौद्वा॑वृ॒तू
उ॒भय॑तो॒मुख॑मृ॒तुपा॒त्रं भ॑वति॒ कः (९)

हि तद्वेदं यत् ऋतूनाम्मुखं मृतुना प्रेष्येति षट्कृत्वं आह षड्वा
 ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरिति चतुश्चतुष्पद एव पशून्प्रीणाति द्विः
 पुनर्ऋतूनाह द्विपद एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षट्कृत्वं आहर्तुभिरिति
 चतुस्तस्माच्चतुष्पादः पशवं ऋतूनुप जीवन्ति द्विः (१०)

पुनर्ऋतूनाह तस्माद्विपादश्चतुष्पदः पशूनुप जीवन्त्यृतुना
 प्रेष्येति षट्कृत्वं आहर्तुभिरिति चतुर्द्विः पुनर्ऋतूनाहाक्रमणमेव
 तथ्येतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै नान्योन्यमनु
 प्र पद्येत यदन्योन्यमनु प्रपद्येतर्तुर्ऋतुमनु प्र पद्येतर्तवो मोहुकाः
 स्युः (११)

प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन प्र पद्यते प्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण
 तस्मादादित्यः षण्मासो दक्षिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतो-
 ऽसि सप्तसर्पोऽस्य हस्पत्याय त्वेत्याहास्ति त्रयोदशो मास
 इत्याहुस्तमेव तत्प्रीणाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

सुवर्गाय वा एते लोकाय गृह्यन्ते यदृतुग्रहा ज्योतिरिन्द्राग्नी
 यदैन्द्राग्रमृतुपात्रेण गृह्णाति ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति
 सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां
 यदैन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नौ गृह्यत ओज एवाव रुन्धे वैश्वदेव
 शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा असावादित्यः शुक्रो

यद्वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति तस्मादसावादित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्मुदेति तस्मात्सर्व एव मन्यते
माम्प्रत्युदगादिति वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो
वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेवः शुक्रपात्रेण गृह्णाति प्रजास्वेव
तेजो दधाति॥ (१४)

तस्मादसावादित्यस्त्रिःशब्दः॥ [४]

इन्द्रो मरुद्भिः साविद्येन माध्यंदिने सवने वृत्रमहन् यन्माध्यंदिने
सवने मरुत्वतीया गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्य
वृत्रं जघ्रुषं ऋतवोऽमुह्यन्त्स ऋतुपात्रेण मरुत्वतीयानगृह्णात्ततो वै
स ऋतून्प्राजानाद्यद्वत्तुपात्रेण मरुत्वतीया गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञात्यै
वज्रं वा एतं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति यन्मरुत्वतीया उदेव
प्रथमेन (१५)

यच्छति प्र हरति द्वितीयेन स्तृणुते तृतीयेनायुधं
वा एतद्यजमानः सः स्फुरते यन्मरुत्वतीया धनुरेव
प्रथमो ज्या द्वितीय इषुस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि
सृजति द्वितीयेन विध्यति तृतीयेनेन्द्रो वृत्रं हत्वा परां
परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानः स हरितोऽभवत्स
एतान्मरुत्वतीयानात्मस्पर्णानपश्यत्तानगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनास्तृणुतापानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनात्मस्पर्ण

वा ए॒ते यज॑मानस्य गृह्यन्ते॒ यन्म॑रुत्व॒तीयाः॑ प्रा॒णमे॒व प्र॑थ॒मेन॑
 स्पृणु॑तेऽपानं॒ द्विती॑येनाऽऽत्मानं॒ तृती॑येनेन्द्रो॒ वृत्र॑म॒हन्तं॑ दे॒वा
 अ॑ब्रुवन्म॒हान् वा अ॒यम॑भूद्यो वृत्रमव॑धीदिति॒ तन्म॑हेन्द्रस्य
 महेन्द्र॑त्वः स ए॒तम्मा॑हेन्द्रमु॒द्धार॑मुद॒हरत॑ वृत्रः॑ ह॒त्वान्यासु॑
 दे॒वता॑स्वधि॒ यन्मा॑हेन्द्रो गृह्यत॑ उ॒द्धार॑मे॒व तं यज॑मान॒ उद्ध॑रते-
 ऽन्यासु॑ प्र॒जास्वधि॑ शुक्रपा॒त्रेण॑ गृह्णाति॒ यज॑मानदे॒वत्यो॑ वै
 मा॑हेन्द्रस्तेजः॒ शुक्रो॑ यन्मा॑हेन्द्रः॑ शुक्रपा॒त्रेण॑ गृह्णाति॒ यज॑मान ए॒व
 तेजो॑ दधाति॥ (१७)

प्रथमेनागृहीत देवतास्वष्टाविंशतिश्च॥ [५]

अदितिः पु॒त्रका॑मा सा॒ध्येभ्यो॑ दे॒वेभ्यो॑ ब्रह्मो॒दन॑म॒पच॑त्तस्या॑
 उ॒च्छे॑षणमददुस्तत्प्राश्ना॒थ्सा रे॒तोऽध॑त्त॒ तस्यै॑ च॒त्वार॑ आ॒दित्या॑
 अ॒जाय॑न्त॒ सा द्वि॒तीय॑म॒पच॑त्साम॒न्यतो॑च्छे॒षणान्म॑ इ॒मेऽज्ञ॑त॒ यदग्रे॑
 प्राशि॒ष्यामी॒तो मे॒ वसी॑याः सो जनिष्यन्त॒ इति॑ साग्रे प्राश्ना॒थ्सा
 रे॒तोऽध॑त्त॒ तस्यै॑ व्यृद्धमा॒ण्डम॑जायत॒ सादि॒त्येभ्य॑ ए॒व (१८)

तृतीयम॒पच॑द्भोगाय॒ म इ॒दः॑ श्रान्तम॒स्त्विति॑ तेऽब्रुवन्वरं॑
 वृणाम॒है योऽतो॑ जायाता अ॒स्माक॑ः स ए॒कोऽस॑द्योऽस्य
 प्र॒जाया॑मृ॒ध्याता॑ अ॒स्माक॑म्भोगाय॒ भवा॑दिति॒ ततो॑ वि॒वस्वा॑ना॒दित्यो॑-
 ऽजाय॑त॒ तस्य॑ वा इ॒यं प्र॒जा यन्म॑नुष्यास्तास्वेकं ए॒वर्द्धो॑ यो यज॑ते
 स दे॒वाना॑म्भोगाय॒ भव॑ति दे॒वा वै य॒ज्ञात् (१९)

रुद्रमन्तरायन्त्स आदित्यानन्वाक्रमत् ते द्विदेवत्यान्प्रापद्यन्त
 तान्न प्रति प्रायच्छन्तस्मादपि वध्यं प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति
 तस्माद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषणादजायन्त
 तस्मादुच्छेषणाद्गृह्यते तिसृभिर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव
 तन्मिथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनम्पशवो वा एते यदादित्य ऊर्गर्धं दध्ना मध्यतः
 श्रीणात्यूर्जमेव पशूनाम्मध्यतो दधाति श्रुतातङ्ग्येन मेध्यत्वाय
 तस्मादामा पक्वं दुहे पशवो वा एते यदादित्यः परिश्रित्य गृह्णाति
 प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णाति पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो
 यदग्निः परिश्रित्य गृह्णाति रुद्रादेव पशून्तर्दधाति (२१)

एष वै विवस्वानादित्यो यदुपांशुसवनः स एतमेव सोमपीथं
 परि शय आ तृतीयसवनाद्विवस्व आदित्येष ते सोमपीथ इत्याह
 विवस्वन्तमेवाऽऽदित्यं सोमपीथेन समर्धयति या दिव्या
 वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामीति वृष्टिकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिमेवाव रुन्धे
 यदि ताजक्प्रस्कन्देद्वरषुकः पर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवरषुको न
 सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं
 प्रजा अन्ववसृजेन्न हुत्वान्वीक्षेत् यदन्वीक्षेत् चक्षुरस्य प्रमायुकं
 स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

अन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति प्रजापतिर्वा एष
यदाग्रयणः प्रजानां प्रजननाय न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः
प्रजायन्ते नानु वषट्करोति यदनुवषट्कुर्याद्भुद्रं प्रजा अन्ववसृजेदेष
वै गायत्रो देवानां यथ्संवितैष गायत्रियै लोके गृह्यते यदाग्रयणो
यदन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवैनं योनेर्निर्गृह्णाति
विश्वे (२३)

देवास्तृतीयं सवनं नोदयच्छन्ते संवितारं प्रातःसवनभागं
सन्तं तृतीयसवनमभि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीयं सवनमुदयच्छन्त्यत्
सावित्रो गृह्यते तृतीयस्य सवनस्योद्यत्यै सवितृपात्रेण वैश्वदेवं
कलशाद्गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा वैश्वदेवः कलशः सविता
प्रसवानामीशे यथ्संवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति सवितृप्रसूत
एवास्मै प्रजाः प्र (२४)

जनयति सोमे सोममभि गृह्णाति रेतं एव तदधाति सुशर्मासि
सुप्रतिष्ठान इत्याह सोमे हि सोममभिगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा
अपि ग्रहं मनुष्येभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान
इत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति बृहदित्याह देवेभ्य एवैतेन करोति
नम इत्याह पितृभ्य एवैतेन करोत्येतावन्तीर्वै देवतास्ताभ्य एवैनं
सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो

ह्येषः॥ (२५)

विश्वे प्र पितृभ्यं एवैतेन करोत्येकान्नविंशतिश्च॥ [७]

प्रा॒णो वा ए॒ष यदु॑पा॒शु॒र्यदु॑पा॒शुपा॒त्रेण॑ प्रथ॒मश्चो॑त्त॒मश्च
ग्रहौ॑ गृह्येते॑ प्रा॒णमे॒वानु॑ प्र॒यन्ति॑ प्रा॒णम॒नूद्य॑न्ति प्र॒जाप॑ति॒र्वा
ए॒ष यदा॑ग्र॒यणः॑ प्रा॒ण उ॑पा॒शुः प॒त्नीः प्र॒जाः प्र ज॑नयन्ति
यदु॑पा॒शुपा॒त्रेण॑ पा॒त्नीव॑तमा॒ग्रय॑णाद्गृह्णाति॑ प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय
तस्मा॑त्प्रा॒णं प्र॒जा अनु॑ प्र जा॑यन्ते दे॒वा वा इ॒तइ॒तः प॒त्नीः
सुव॑र्गम् (२६)

लो॒कम॑जिगा॒सन्ते सु॑व॒र्गं लो॒कं न प्रा॑जा॒नन्त॑ ए॒तम्पा॑त्नीव॒तम॑प॒श्च
ततो॑ वै ते सु॒व॒र्गं लो॒कम्प्रा॑जा॒नन् यत्पा॑त्नीव॒तो गृ॑ह्यते सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञा॑त्यै स सोमो॑ नातिष्ठत स्त्री॒भ्यो गृ॑ह्यमा॒णस्तं घृ॑तं
वज्रं॑ कृ॒त्वाघ्न॑न्तं निरि॑न्द्रि॒यं भू॒तम॑गृह्णन्तस्मा॒च्छ्रियो॑ निरि॑न्द्रि॒या
अदा॑यादी॒रपि॑ पा॒पात्पु॒ंस उप॑स्ति॒तरम् (२७)

व॒दन्ति॑ यद् घृ॒तेन॑ पा॒त्नीव॑तः॒ श्री॒णाति॑ वज्र॑णै॒वैनं॑ व॒शं कृ॑त्वा
गृ॒ह्णात्यु॑प॒याम॑गृहीतोऽसीत्याहे॒यं वा उ॑प॒याम॑स्तस्मा॒दिमां॑ प्र॒जा
अनु॑ प्र जा॑यन्ते बृह॒स्पति॑सु॒तस्य॑ त इत्या॑ह ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑
बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॒णैवास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयती॒न्दो इत्या॑ह रे॒तो वा इ॒न्दु
रेत॑ ए॒व तद्द॑धातीन्द्रि॒याव॑ इति॑ (२८)

आ॒ह प्र॒जा वा इ॒न्द्रि॒यं प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र ज॑नय॒त्यग्ना॑(३)

इत्याहाग्निर्वै रेतोधाः पत्नीव इत्याह मिथुनत्वाय सजूर्देवेन त्वष्ट्रा
सोमम्पिबेत्याह त्वष्ट्रा वै पशूनाम्मिथुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु
दधाति देवा वै त्वष्टारमजिघांसन्थ्स पत्नीः प्रापद्यत तं न प्रति
प्रायच्छन्तस्मादपि (२९)

वध्यं प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति तस्मात्पात्नीवते त्वष्ट्रेऽपि
गृह्यते न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति
यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं प्रजा अन्ववसृजेद्यन्नानुवषट्कुर्यादशान्तमग्नीथ्सोमम्भक्ष
वर्षद्वरोति न रुद्रं प्रजा अन्ववसृजति शान्तमग्नीथ्सोमम्भक्षयत्यग्नीत्रेष्ट
सीद (३०)

नेष्टः पत्नीमुदानयेत्याहाग्नीदेव नेष्टरि रेतो दधाति नेष्टा
पत्नियामुद्रात्रा सं ख्यापयति प्रजापतिर्वा एष यदुद्राता प्रजानां
प्रजननायाप उप प्र वर्तयति रेत एव तथ्सिञ्चत्यूरुणोप प्र
वर्तयत्यूरुणा हि रेतः सिच्यते नग्नकृत्योरुमुप प्र वर्तयति यदा
हि नग्न ऊरुर्भवत्यथ मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथ प्रजाः
प्र जायन्ते॥ (३१)

पत्नीः सुवर्गमुपस्तितरमिन्द्रियाव इत्यपि सीद मिथुन्यष्टौ च॥ [८]

इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य शीर्षकपालमुदौञ्जथ्स द्रोणकलशो-
ऽभवत्तस्मात्सोमः समस्रवथ्स हारियोजनोऽभवत्तं व्यचिकिथ्सञ्जुहवान्
मा हौषा(३) मिति सोऽमन्यत यद्धोष्याम्यामं हौष्यामि यन्न

होष्यामि यज्ञवेशसं करिष्यामीति तमध्रियत होतुः सोऽग्निरब्रवीन्न
मय्यामः होष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

तः शृतं भूतमजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजनः श्रीणाति
शृतत्वाय शृतमेवैनं भूतं जुहोति बह्वीभिः श्रीणात्येतावती-
रेवास्यामुष्मिल्लोके कामदुघा भवन्त्यथो खल्वाहुरेता वा
इन्द्रस्य पृश्नयः कामदुघा यद्धारियोजनीरिति तस्माद्बह्वीभिः
श्रीणीयादृक्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ तयोः परिधयं
आधानं यदप्रहृत्य परिधीञ्जुहुयादन्तराधानाभ्याम् (३३)

घासम्प्र यच्छेत्प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति निराधानाभ्यामेव
घासम्प्र यच्छत्युन्नेता जुहोति यातयामेव ह्येतरह्यध्वर्युः
स्वगाकृतो यदध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमुक्तम्पुनर्युनक्ति तादृगेव
तच्छीर्षन्नधिनिधाय जुहोति शीर्षतो हि स समभवद्विक्रम्य
जुहोति विक्रम्य हीन्द्रो वृत्रमहन्त्समृद्धौ पशवो वै हारियोजनीर्यथ्सम्भि-

एनम्पशवो भुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्यत्र सम्भिन्द्याद्बहव
एनम्पशवोऽभुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्मनसा सम्बाधत उभयं करोति
बहव एवैनम्पशवो भुञ्जन्त उप तिष्ठन्त उन्नेतर्युपहवमिच्छन्ते य
एव तत्र सोमपीथस्तमेवाव रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वपति पशवो वा
उत्तरवेदिः पशवो हारियोजनीः पशुष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥ (३५)

ग्रहान् वा अनु प्रजाः पशवः प्र जायन्त उपा९ श्वन्तर्यामावजावयः
 शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकशफा आदित्यग्रहं गाव
 आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशूनां भूयिष्ठा
 यत्रिरुपा९ शु९ हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्धौ त्रीन्जा जनयत्यथावयो
 भूयसीः पिता वा एष यदाग्रयणः पुत्रः कलशो यदाग्रयण
 उपदस्येत्कलशाद्गृहीयाद्यथा पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधावति तादृगेव तद्यत्कलश उपदस्येदाग्रयणाद्गृहीय
 पुत्रः पितरं क्षित उपधावति तादृगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य
 यदाग्रयणो यद्ग्रहो वा कलशो वोपदस्येदाग्रयणाद्गृहीयादात्मन
 एवाधि यज्ञं निष्करोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदाग्रयणः स्थाल्या
 गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावभृथमव यन्ति परा स्थालीरस्यन्त्युद्वायव्य
 हरन्ति तस्मात्त्रिंशं जातां परास्यन्त्युत्पुमा९ स९ हरन्ति
 यत्पुंरोरुचमाह यथा वस्यंस आहरति तादृगेव तद्यद्ग्रहं गृह्णाति
 यथा वस्यंस आहत्य प्राह तादृगेव तद्यत्सादयति यथा वस्यंस
 उपनिधायोपक्रामति तादृगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्ना यजुषा
 क्रियते शिथिलं तद्यदृचा तद्दृढम्पुरस्तादुपयामा यजुषा गृह्यन्त
 उपरिष्ठादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि
 प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकमभि जयति पराडिव ह्यसौ लोको यानि
 पुनः प्रयुज्यन्त इममेव तैर्लोकमभि जयति पुनः पुनरिव ह्ययं
 लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि
 प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः परा भवन्ति यानि पुनः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः पुनरा भवन्ति प्रान्यानि
 पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते
 तान्यन्वारण्याः पशवोऽरण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते
 तान्यनु ग्राम्याः पशवो ग्राममुपावयन्ति यो वै ग्रहाणां निदानं
 वेद निदानवान्भवत्याज्यमित्युक्तं तद्वै ग्रहाणां निदानं यदुपांशु
 शंसति तत् (४०)

उपांश्चन्तर्यामयोर्यदुच्चैस्तदितरेषां ग्रहाणामेतद्वै ग्रहाणां
 निदानं य एवं वेद निदानवान्भवति यो वै ग्रहाणाम्मिथुनं वेद प्र
 प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते स्थालीभिर्न्ये ग्रहा गृह्यन्ते वायव्यैरन्य
 एतद्वै ग्रहाणाम्मिथुनं य एवं वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायत
 इन्द्रस्त्वष्टुः सोममभीषहापिबथ्स विष्वङ् (४१)

व्यार्च्छथ्स आत्मन्नारमणं नाविन्द्रथ्स एताननुसवनम्पुरोडाशानप
 निरवपत्तैर्वै स आत्मन्नारमणमकुरुत तस्मादनुसवनम्पुरोडाशा
 निरुप्यन्ते तस्मादनुसवनम्पुरोडाशानां प्राश्नीयादात्मन्नेवारमणं

कुरुते नैन॑ सोमोऽति॑ पवते ब्रह्मवादिनो॑ वदन्ति नर्चा न यजु॑षा
पङ्क्तिरा॑प्यतेऽथ किं य॒ज्ञस्य॑ पाङ्क्तुत्वमिति॑ धा॒नाः के॒रम्भः परि॒वापः
पु॒रोडा॒शः पय॒स्या तेन॑ पङ्क्तिरा॑प्यते तद्य॒ज्ञस्य॑ पाङ्क्तुत्वम्॥ (४२)

भवन्ति॑ यानि पुनः श॑सन्ति तद्विष्वङ्किञ्चतुर्दश च॥ [११]

सुव॒र्गाय॑ यद्वा॑क्षिणानि॑ समिष्टयजू॑ष्यवभृथयजू॑षि स्फ्येन॑ प्र॒जाप॑तिरेकाद॒शिनी॑मिन्द्रः पत्न्या॑ घ्नन्ति दे॒वा
वा इन्द्रि॑यं दे॒वा वा अदा॑भ्ये दे॒वा वै प्र॒बाहु॑कप्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यः स रि॑रिचानः षोडश॑धैकादश॥ [१२] सुव॒र्गाय॑
यजति॑ प्र॒जाः सौम्येन॑ गृह्णीयात्प्रत्य॑ञ्च गृह्णीयात्प्र॒जां प॒शून्निच॑न्त्वारि॑शत्॥४३॥ सुव॒र्गाय॑ वज्र॑स्य रू॒पं स॒मृद्धौ॑॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

सुव॒र्गाय॑ वा ए॒तानि॑ लो॒काय॑ हूयन्ते॒ यद्वा॑क्षिणानि॑
द्वाभ्यां॑ गा॒र्हप॑त्ये जुहोति॑ द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑ प्र॒तिष्ठि॑त्या आ॒ग्नीध्रे॑
जुहोत्य॑न्तरि॒क्ष ए॒वा क्र॑मते॒ सदोऽभ्यै॑ति॒ सुव॑र्गमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति
सौरी॑भ्यामृ॒ग्भ्यां गा॒र्हप॑त्ये जुहोत्य॑मुमे॒वैनं॑ लो॒कं स॒मारो॑हयति॒
नय॑वत्य॒र्चाग्नी॑ध्रे जुहोति॑ सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॒भिनी॑त्यै दि॒वं गच्छ॑
सु॒वं प॒तेति॑ हि॒रण्य॑म् (१)

हु॒त्वोद्गृ॑ह्णाति॒ सुव॑र्गमे॒वैनं॑ लो॒कङ्ग॑मयति॒ रू॒पेण॑ वो
रू॒पम॑भ्यैमीत्या॑ह रू॒पेण॑ ह्या॑सा॒ रूप॑म॒भ्यैति॑ यद्वि॒रण्येन॑
तुथो॑ वो वि॒श्ववे॑दा वि भ॑ज॒त्वित्या॑ह तुथो॑ हं स्म॒ वै वि॒श्ववे॑दा

देवानां दक्षिणा वि भजति तेनैवैना वि भजत्येतत् अग्रे राधः (२)

एति सोमच्युतमित्याह सोमच्युतः ह्यस्य राध एति तन्मित्रस्य
पथा नयेत्याह शान्त्या ऋतस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा इत्याह सत्यं
वा ऋतः सत्येनैवैना ऋतेन वि भजति यज्ञस्य पथा सुविता
नयन्तीरित्याह यज्ञस्य ह्येताः पथा यन्ति यदक्षिणा ब्राह्मणमद्य
राध्यासम् (३)

ऋषिमार्षेयमित्याहैष वै ब्राह्मण ऋषिरार्षेयो यः
शुश्रुवान्तस्मादेवमाह वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षमित्याह सुवर्गमेवैनं
लोकं गमयति यतस्व सदस्यैरित्याह मित्रत्वायास्मद्वात्रा देवत्रा
गच्छतु मधुमतीः प्र दातारमा विशतेत्याह वयमिह प्रदातारः
स्मोऽस्मानमुत्र मधुमतीरा विशतेति (४)

वावैतदाह हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेव
पुरस्ताद्धत्ते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या अग्नीधे ददात्यग्निमुखानेवर्तून
ब्रह्मणे ददाति प्रसूत्यै होत्रे ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य
यद्धोतात्मानमेव यज्ञस्य दक्षिणाभिः समर्धयति॥ (५)

हिरण्यः राधो राध्यासममुत्र मधुमतीरा विशतेत्यष्टात्रिंशच्च॥ [१]

समिष्टयजूषि जुहोति यज्ञस्य समिष्ट्यै यद्वै यज्ञस्य क्रूरं
यद्विलिष्टं यदत्येति यन्नात्येति यदतिकरोति यन्नापि करोति तदेव
तैः प्रीणाति नव जुहोति नव वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण यज्ञः सम्मितो
यावानेव यज्ञस्तम्प्रीणाति षड्गमियाणि जुहोति षड्वा ऋतवं ऋतूनेव

प्रीणाति त्रीणि यजूंषि (६)

त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति यज्ञं यज्ञं गच्छ
यज्ञपतिं गच्छेत्याह यज्ञपतिमेवैनं गमयति स्वां योनिं गच्छेत्याह
स्वामेवैनं योनिं गमयत्येष ते यज्ञो यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीर
इत्याह यजमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो ह सात्यहव्यो
देवभागम्प्रच्छ यत्सृञ्जयान्बहुयाजिनोऽर्यायजो यज्ञे (७)

यज्ञमप्रत्यतिष्ठिपा(३)यज्ञपता(३)विति स होवाच
यज्ञपताविति सत्याद्वै सृञ्जयाः परां बभूवुरिति होवाच यज्ञे
वाव यज्ञः प्रतिष्ठाप्य आसीद्यजमानस्यापराभावायेति देवा
गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमितेत्याह यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति
यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

यजूंषि यज्ञ एकचत्वारिंशच्च॥ [२]

अवभृथयजूंषि जुहोति यदेवार्वाचीनमेकहायनादेनः
करोति तदेव तैरवं यजतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै वरुणः
साक्षादेव वरुणमव यजते वर्त्मना वा अन्वित्य यज्ञं रक्षांसि
जिघांसन्ति साम्नां प्रस्तोतान्ववैति साम वै रक्षोहा रक्षसामपहत्यै
त्रिनिधनमुपैति त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो रक्षांसि (९)

अपं हन्ति पुरुषःपुरुषो निधनमुपैति पुरुषःपुरुषो हि रक्षस्वी
रक्षसामपहत्या उरुं हि राजा वरुणश्चकारेत्याह प्रतिष्ठित्यै शतं ते

राजन्भिषजः सहस्रमित्याह भेषजमेवास्मै करोत्यभिष्ठितो वरुणस्य
पाश इत्याह वरुणपाशमेवाभि तिष्ठति बर्हिर्भि जुहोत्याहुतीनां
प्रतिष्ठित्या अथो अग्निवत्येव जुहोत्यपंबर्हिषः प्रयाजान् (१०)

यजति प्रजा वै बर्हिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुञ्चत्याज्यभागौ
यजति यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरेति वरुणं यजति वरुणपाशादेवैनम्मुञ्चति
यजति साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मुञ्चत्यपंबर्हिषावनूयाजौ यजति
प्रजा वै बर्हिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुञ्चति चतुरः प्रयाजान्
यजति द्वावनूयाजौ षट्थसम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवः (११)

ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठत्यवभृथ निचङ्कुणेत्याह यथोदितमेव
वरुणमव यजते समुद्रे ते हृदयमप्स्वन्तरित्याह समुद्रे ह्यन्तर्वरुणः
सं त्वां विशन्त्वोषधीरुताप इत्याहाद्विरेवैनमोषधीभिः सम्यञ्च
दधाति देवीराप एष वो गर्भ इत्याह यथायजुरेवैतत्पशवो वै (१२)

सोमो यद्विन्दूनाम्भक्षयेत्पशुमान्स्याद्वरुणस्त्वैनं गृह्णीयाद्यन्न
भक्षयेदपशुः स्यान्नैनं वरुणो गृह्णीयादुपस्पृश्यमेव पशुमान्भवति
नैनं वरुणो गृह्णाति प्रतियुतो वरुणस्य पाश इत्याह
वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽप्रतीक्षमा यन्ति वरुणस्यान्तरहित्या
एधोऽस्येधिषीमहीत्याह समिधैवाग्निं नमस्यन्त उपायन्ति तेजोऽसि
तेजो मयि धेहीत्याह तेज एवात्मन्धत्ते॥ (१३)

स्फ्येन वेदिमुद्धन्ति रथाक्षेण वि मिमीते यूपमिनोति
 त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै यदन्तर्वेदि
 मिनुयाद्देवलोकमभि जयेद्यद्वहिर्वेदि मनुष्यलोकं वैद्यन्तस्य संधौ
 मिनोत्युभयोर्लोकयोरभिजित्या उपरसमितामिनुयात्पितृलोककामस्य
 रशनसमिताममनुष्यलोककामस्य चषालसमितामिन्द्रियकामस्य
 सर्वान्धसमान्प्रतिष्ठाकामस्य ये त्रयो मध्यमास्तान्धसमान्पशुकामस्यैता
 वै (१४)

अनु पशव उपं तिष्ठन्ते पशुमानेव भवति व्यतिषजेदितरान्प्रजयैवै
 यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति गर्तमितं तस्य मिनुयादुत्तरार्धं
 वर्षिष्ठमथ हसीयांसमेषा वै गर्तमिद्यस्यैवमिनोति
 ताजकप्र मीयते दक्षिणार्धं वर्षिष्ठमिनुयात्सुवर्गकामस्याथ
 हसीयांसमाक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य
 लोकस्य समष्ट्यै (१५)

यदेकस्मिन् यूपे द्वे रशने परिव्ययति तस्मादेको द्वे जाये
 विन्दते यत्रैकां रशनां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययति तस्मान्नैका
 द्वौ पतीं विन्दते यं कामयेत स्यस्य जायेतेत्युपान्ते तस्य
 व्यतिषजेत्स्यैवास्य जायते यं कामयेत पुमानस्य जायेतेत्यान्तं
 तस्य प्र वैष्ट्येत्पुमानेवास्य (१६)

जायतेऽसुरा वै देवान्दक्षिणत उपानयन्तां देवा
 उपशयेनैवापानुदन्त तदुपशयस्योपशयत्वं यद्दक्षिणत उपशय

उपशये भ्रातृव्यापनुत्त्यै सर्वे वा अन्ये यूपाः पशुमन्तोऽथोपशय
 एवापशुस्तस्य यजमानः पशुर्यन्न निर्दिशेदार्तिमार्च्छेद्यजमानोऽसौ
 ते पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्याद्यमेव (१७)

द्वेष्टि तमस्मै पशुं निर्दिशति यदि न द्विष्यादाखुस्ते
 पशुरिति ब्रूयान्न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यान्प्रजापतिः प्रजा
 असृजत सोऽन्नाद्येन व्याध्यत स एतामेकादशिनीमपश्यत्तया
 वै सोऽन्नाद्यमवारुन्ध यद्वश यूपा भवन्ति दशाक्षरा विराडन्न
 विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे (१८)

य एकादशः स्तनं एवास्यै स दुह एवैनां तेन वज्रो
 वा एषा सम्मीयते यदेकादशिनी सेश्वरा पुरस्तात्प्रत्यञ्च यज्ञः
 सम्मर्दितोर्यत्पात्नीवतम्मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तब्ध्यै सयत्वाय॥ (१९)

वै समष्ट्यै पुमानेवास्य यमेव रुन्धे त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिः प्रजा असृजत स रिरिचानोऽमन्यत स
 एतामेकादशिनीमपश्यत्तया वै स आयुरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत्त
 प्रजा इव खलु वा एष सृजते यो यजते स एतर्हि रिरिचान इव
 यदेषैकादशिनी भवत्यायुरेव तयैन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते
 प्रैवाऽऽग्नेयेन वापयति मिथुनः सारस्वत्या करोति रेतः (२०)

सौम्येन दधाति प्र जनयति पौष्णेन बार्हस्पत्यो भवति ब्रह्म
 वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयति वैश्वदेवो भवति

वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजा एवास्मै प्र जनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावरुन्धे
 विशम्मारुतेनौजो बलमैन्द्राग्नेन प्रसवाय सावित्रो निर्वरुणत्वाय
 वारुणो मध्यत ऐन्द्रमा लभते मध्यत एवेन्द्रियं यजमाने
 दधाति (२१)

पुरस्तादैन्द्रस्य वैश्वदेवमालभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नमेव
 पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्तादन्नमद्यत ऐन्द्रमालभ्य मारुतमा लभते
 विद्धे मरुतो विशमेवास्मा अनु बध्नाति यदि कामयेत योऽवंगतः
 सोऽप रुध्यतां योऽपरुद्धः सोऽव गच्छत्वित्यैन्द्रस्य लोके वारुणमा
 लभेत वारुणस्य लोक ऐन्द्रम् (२२)

य एवावंगतः सोऽप रुध्यते योऽपरुद्धः सोऽव गच्छति यदि
 कामयेत प्रजा मुह्येयुरिति पशून्यतिषजेत्प्रजा एव मोहयति
 यदभिवाहृतोऽपां वारुणमालभेत प्रजा वरुणो गृहीयादक्षिणत
 उदंश्चमा लभतेऽपवाहृतोऽपां प्रजानामवरुणग्राहाय॥ (२३)

रेतो यजमाने दधाति लोक ऐन्द्रं सप्तत्रिंशच्च॥ [५]

इन्द्रः पत्निया मनुमयाजयत्तां पर्यग्निकृतामुदंसृजत्तया
 मनुराध्रोद्यत्पर्यग्निकृतम्पालीवतमुत्सृजति यामेव मनुर्ऋद्धि-
 मार्धोत्तामेव यजमान ऋध्नोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः परा
 भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति यदाज्येन
 पालीवतं संस्थापयति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै यज्ञम्प्रतितिष्ठन्तं

यजमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्टं वपयां (२४)

भवत्यनिष्टं वशयाथ पालीवतेन प्र चरति तीर्थ एव प्र चरत्यथो
एतर्ह्येवास्य यामस्त्वाष्ट्रो भवति त्वष्टा वै रेतसः सिक्तस्य रूपाणि
वि करोति तमेव वृषाणम्पलीष्वपि सृजति सौऽस्मै रूपाणि वि
करोति॥ (२५)

वपया षट्त्रिंशच्च॥ [६]

घ्नन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्ति यत्सौम्यो भवति
यथा मृतायानुस्तरणीं घ्नन्ति तादृगेव तद्यदुत्तरार्धे वा मध्ये वा
जुहुयाद्देवताभ्यः समदं दध्यादक्षिणार्धे जुहोत्येषा वै पितॄणां
दिग्स्वायामेव दिशि पितृन्निरवदयत उद्गातृभ्यो हरन्ति सामदेवत्यो
वै सौम्यो यदेव साम्रश्छम्बद्गुर्वन्ति तस्यैव स शान्तिरव (२६)

ईक्षन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानमेव पवयन्ते य आत्मानं
न परिपश्येदितासुः स्यादभिददिं कृत्वावैक्षेत तस्मिन् ह्यात्मानं
परिपश्यत्यथो आत्मानमेव पवयते यो गुतमनाः स्यात्सोऽवैक्षेत
यन्मे मनः परागतं यद्वा मे अपरागतम्। राज्ञा सोमेन तद्वयमस्मासु
धारयामसीति मन एवात्मन्दाधार (२७)

न गुतमना भवत्यप वै तृतीयसवने यज्ञः क्रामतीजानादनीजानम्
घृतस्य यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं च
दाधारोपांशु यजति मिथुनत्वाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति मित्रो

य॒ज्ञस्य॒ स्विष्टं॑ युवते॒ वरु॑णो॒ दुरि॑ष्टं॒ क्व॑ तर्हि॒ य॒ज्ञः क्व॑ यज॑मानो
भव॑तीति॒ यन्मै॑त्रावरु॒णीं व॒शामा॑लभते मि॒त्रेणै॒व (२८)

य॒ज्ञस्य॒ स्विष्टं॑ शमयति॒ वरु॑णेन॒ दुरि॑ष्टं॒ नार्ति॑माच्छति॒
यज॑मानो॒ यथा॒ वै लाङ्ग॑लेनोर्वरा॑ प्रभि॒न्दन्त्ये॒वमृ॑ग॒क्षामे॒ यज्ञ॑म्प्र भि॒न्तो
यन्मै॑त्रावरु॒णीं व॒शामा॑लभते॒ यज्ञा॑यै॒व प्रभि॑न्नाय॒ मृत्य॑म॒न्ववा॑स्यति॒
शान्त्यै॑ या॒तया॑मानि॒ वा ए॒तस्य॒ छन्दा॑ंसि॒ य ई॑जा॒नश्छ॑न्द॒सामे॒ष
रसो॒ यद्व॑शा॒ यन्मै॑त्रावरु॒णीं व॒शामा॑लभते॒ छन्दा॑ंस्ये॒व पुन॑रा
प्री॒णात्य॑या॒तयाम॑त्वा॒याथो॒ छन्दः॑स्वे॒व रसं॑ दधाति॥ (२९)

अवं दाधार मि॒त्रेणै॒व प्री॑णाति॒ षट्॥ [७]

दे॒वा वा इ॑न्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ १ व्य॑भजन्त॒ ततो॒ यद॑त्यशिष्य॒त
तद॑तिग्रा॒ह्या॑ अभव॒न्तद॑तिग्रा॒ह्या॑णामतिग्रा॒ह्यत्वं॑ यद॑तिग्रा॒ह्या॑
गृ॒ह्यन्त॑ इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॒र्यं॑ यज॑मान॒ आ॒त्मन्ध॑त्ते॒ तेजं॑
आग्ने॒येनै॑न्द्रि॒यमै॒न्द्रेण॑ ब्रह्मवर्च॒सं सौ॒र्येणो॑प॒स्तम्भं॑ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑
यद॑तिग्रा॒ह्या॑श्च॒क्रे पृ॒ष्ठानि॑ यत्पृ॒ष्ठे न॑ गृ॒ह्णीया॑त्प्राञ्च॑ य॒ज्ञं पृ॒ष्ठानि॑
सं शृ॑णीयु॒र्यदु॒क्त्यै॑ (३०)

गृ॒ह्णीया॑त्प्रत्यञ्चं॑ य॒ज्ञम॑तिग्रा॒ह्याः॑ सं शृ॑णीयुर्वि॒श्वजि॑ति॒ सर्व॑पृ॒ष्ठे
ग्र॒हीत॒व्या य॒ज्ञस्य॑ स॒वीर्य॑त्वाय॒ प्रजा॑पतिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्वादि॑श॒त्स
प्रि॒यास्त॑नूरप॒ न्य॑धत्त॒ तद॑तिग्रा॒ह्या॑ अभव॒न्वित॑नुस्तस्य॒ य॒ज्ञ
इत्या॑हु॒र्यस्या॑तिग्रा॒ह्या॑ न गृ॒ह्यन्त॑ इत्यप्यग्नि॒ष्टोमे॑ ग्र॒हीत॒व्या य॒ज्ञस्य॑

सतनुत्वाय देवता वै सर्वाः सदृशीरासन्ता न व्यावृत्तमगच्छन्ते
देवाः (३१)

एत एतान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्यताग्नेयमग्निरेन्द्रमिन्द्रः सौर्यं
सूर्यस्ततो वै तैऽन्याभिर्देवताभिर्व्यावृत्तमगच्छन् यस्यैवं विदुषं
एते ग्रहा गृह्यन्ते व्यावृत्तमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छतीमे
लोका ज्योतिष्मन्तः समावद्दीर्याः कार्या इत्याहुराग्नेयेनास्मिँल्लोके
ज्योतिर्धत्त ऐन्द्रेणान्तरिक्ष इन्द्रवायू हि सयुजौ सौर्येणामुष्मिँल्लोके (३२)

ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति
समावद्दीर्यानिनान्कुरुत एतान् वै ग्रहान्बम्बाविश्ववयसाववित्ताम्
ताभ्यामिमे लोकाः पराश्चश्चार्वाश्चश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एते ग्रहा
गृह्यन्ते प्रास्मा इमे लोकाः पराश्चश्चार्वाश्चश्च भान्ति॥ (३३)

उक्त्यै देवा अमुष्मिँल्लोक एकात्रचत्वारिंशच्च॥ [८]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा अदाभ्ये
छन्दांसि सवनानि समस्थापयन्ततो देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं
विदुषोऽदाभ्यो गृह्यते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति यद्वै देवा
असुरानदाभ्येनादभ्रुवन्तददाभ्यस्यादाभ्यत्वं य एवं वेद दभ्रोत्येव
भ्रातृव्यं नैनम्भ्रातृव्यो दभ्रोति (३४)

एषा वै प्रजापतेरतिमोक्षिणी नाम तनूर्यददाभ्य उपनद्धस्य
गृह्यात्यतिमुक्त्या अति पाप्मानम्भ्रातृव्यमुच्यते य एवं वेद घ्नन्ति

वा ए॒तत्सो॒मं यद॑भिषु॒वन्ति॒ सोमे॑ ह॒न्यमा॑ने य॒ज्ञो ह॑न्यते य॒ज्ञे
यज॑मानो ब्रह्म॒वादि॑नो वदन्ति॒ किं तद्य॑ज्ञे यज॑मानः कुरुते॒ येन॒
जीव॑न्त्सुव॒र्गं लो॒कमे॑तीति॒ जीव॑ग्र॒हो वा ए॒ष यद॑दा॒भ्योऽन॑भिषुतस्य
गृह्णा॑ति जीव॑न्तमे॒वैनं॑ सुव॒र्गं लो॒कं ग॑मयति॒ वि वा ए॒तद्य॑ज्ञं
छि॑न्दन्ति॒ यद॑दा॒भ्ये सः॑ स्था॒पय॑न्त्य॒ः शून॑पि॒ सृज॑ति य॒ज्ञस्य॒
सन्त॑त्यै॥ (३५)

द॒ध्नो॒त्यन॑भिषुतस्य गृह्णा॒त्येका॒त्रवि॑ंशतिश्च॥ [९]

दे॒वा वै प्र॒बाहु॑ग्र॒हान॑गृह्णा॒त॒ स ए॒तं प्र॒जाप॑तिर॒ः शुम॑पश्य॒त्तम॑गृह्णा॒त॒
तेन॒ वै स आ॑ध्नो॒द्यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽः शु॒र्गुह्य॑तं ऋ॒ध्नोत्ये॒व
स॒कृद॑भिषुतस्य गृह्णा॑ति स॒कृद्धि॑ स तेनाध्नो॒न्मन॑सा गृह्णा॑ति
मन॑ इव॒ हि प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ते॒रास्या॒ औदु॑म्बरेण गृह्णा॒त्यूर्वा
उ॑दुम्ब॒र ऊ॒र्जमे॑वाव॒ रुन्धे॒ चतुः॑स्र॒क्ति भ॑वति दि॒क्षु (३६)

ए॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति॒ यो वा अ॒ः शो॒राय॑तनं॒ वेदा॑य॒तन॑वान्भवति
वा॒मदे॒व्यमि॑ति॒ साम॒ तद्वा अ॑स्या॒यत॑न॒म्मन॑सा॒ गाय॑मानो
गृह्णा॑त्या॒यत॑न॒वाने॒व भ॑वति॒ यद॑ध्व॒र्युर॒ः शुं गृह्ण॑न्नार्ध॒येदु॑भाभ्यां
न॒र्ध्यै॒ताध्व॑र्य॒वे च॒ यज॑मानाय॒ च यद॑र्ध॒येदु॑भाभ्यामृ॒ध्ये॒तान॑वानं
गृह्णा॑ति॒ सैवा॑स्यर्द्धि॒रहि॑रण्यम॒भि व्य॑नित्य॒मृतं॒ वै हि॑रण्य॒मायुः॒
प्रा॒ण आ॒युषै॒वामृ॑तम॒भि धि॑नोति॒ श॒तमा॑नम्भवति॒ श॒तायुः॒ पुरु॑षः

शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥ (३७)

दिक्ष्वनिति वि०श्रुतिश्च॥ [१०]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत्
स यज्ञानां षोडशधेन्द्रियं वीर्यमात्मानमभि समक्खिदत्
तथ्योऽश्यमभवन्न वै षोडशी नाम यज्ञोऽस्ति यद्वाव षोडशं
स्तोत्रं षोडशं शस्त्रं तेन षोडशी तथ्योऽशिनः षोडशित्वं
यथ्योऽशी गृह्यते इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्यत्ते देवेभ्यो
वै सुवर्गो लोकः (३८)

न प्राभवत्त एतं षोडशिनमपश्यन्तमगृह्णत् ततो वै तेभ्यः
सुवर्गो लोकः प्राभवद्यथ्योऽशी गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या
इन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतं
षोडशिनं प्रायच्छत्तमगृह्णीत् ततो वै सोऽग्रं देवतानां पर्येद्यस्यैवं
विदुषः षोडशी गृह्यते (३९)

अग्रमेव समानानां पर्येति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो वै
षोडशी वज्रः प्रातःसवनं स्वादेवैनं योनेर्निगृह्णाति सवनेसवने-
ऽभि गृह्णाति सवनात्सवनादेवैनं प्र जनयति तृतीयसवने
पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो वै षोडशी पशवंस्तृतीयसवनं वज्रेणैवास्मै
तृतीयसवनात्पशूनव रुन्धे नोक्थ्ये गृहीयात्प्रजा वै पशवं उक्थानि
यदुक्थ्ये (४०)

गृहीयात्प्रजां पशूनस्य निर्दहेदतिरात्रे पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो
 वै षोडशी वज्रैणैवास्मै पशूनवरुध्य रात्रियोपरिष्ठाच्छमयत्यप्यग्निष्टोमे
 राजन्यस्य गृहीयाद्यावृत्कामो हि राजन्यो यजते साह एवास्मै
 वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्या इन्द्रे निर्वा दहत्येकविंशं
 स्तोत्रं भवति प्रतिष्ठित्यै हरिवच्छस्यत् इन्द्रस्य प्रियं धाम (४१)

उपाप्नोति कनीयांसि वै देवेषु छन्दाः स्यासञ्ज्यायाः स्यसुरेषु
 ते देवाः कनीयसा छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि व्यशंसन्ततो वै
 तेऽसुराणां लोकमवृञ्जत् यत्कनीयसा छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि
 विशंसति भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृङ्क्ते षडक्षराण्यति रेचयन्ति षड्वा
 ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति चत्वारि पूर्वाण्यवं कल्पयन्ति (४२)

चतुष्पद एव पशूनं रुन्धे द्वे उत्तरे द्विपद एवावं रुन्धे-
 ऽनुष्टुभमभि सम्पादयन्ति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा
 समयाविषिते सूर्ये षोडशिनः स्तोत्रमुपाकरोत्येतस्मिन्वै लोक
 इन्द्रो वृत्रमहन्त्साक्षादेव वज्रम्भ्रातृव्याय प्र हरत्यरुणपिशङ्गोऽश्वो
 दक्षिणैतद्वै वज्रस्य रूपं समृद्धौ (४३)

लोको विदुषः षोडशी गृह्यते यदुक्थ्यं धाम कल्पयन्ति सप्तचत्वारिंशच्च॥ [११]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>